

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 265.637 van 3 februari 2026
in de zaak A. 241.144/XII-9707**

In zake : het AZ TURNHOUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Sabbe, Diego Fornaciari en Hendrik Lemmens
 kantoor houdend te 1040 Brussel
 Sint-Michielslaan 47
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN
 INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Joyce Verdickt
 kantoor houdend te 1502 Lembeek
 Dokter Spitaelslaan 122

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 februari 2024, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van verwerende partij van 7 december 2023 [...] waarbij de kandidatuur van het AZ Turnhout tot erkenning als Pediatrisch Multidisciplinair Obesitascentrum niet wordt weerhouden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2025.

Kamervoorzitter Chantal Bamps heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Baaike Van de Wygaert, die *loco* advocaten Stijn Sabbe, Diego Fornaciari en Hendrik Lemmens verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Joyce Verdickt, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Artikel 22, 6° en 6°bis, van de wet ‘betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen’, gecoördineerd op 14 juli 1994 (hierna: gecoördineerde wet van 14 juli 1994) bepaalt:

“Het Verzekeringscomité:

[...]

6° sluit, op voorstel van het College van artsen-directeurs of van de betrokken overeenkomsten- en akkoordencommissies de in artikel 23, § 3, bedoelde overeenkomsten af. Wanneer het College van artsen-directeurs een nieuwe overeenkomst wenst uit te werken of een bestaande overeenkomst wenst te herzien, informeert het College het Verzekeringscomité hierover en legt het College aan het Verzekeringscomité een lijst voor van de experten die het wenst te betrekken in het overleg over deze overeenkomst. Het Verzekeringscomité kan de lijst wijzigen door andere of bijkomende experten aan te wijzen;

6°bis sluit, op voorstel van de betrokken overeenkomsten- en akkoordencommissie, met de verplegingsinrichtingen of de andere zorgverleners overeenkomsten betreffende de verstrekkingen bedoeld in artikel 34.

Deze overeenkomsten leggen de vergoeding en de kwantitatieve en de kwalitatieve uitvoeringsvoorwaarden vast met betrekking tot de toepassing van de bestaande of nog in te voeren innoverende en nieuwe technieken en

met betrekking tot complexe, multidisciplinaire en/of dure verstrekkingen, op voorwaarde dat geen afbreuk wordt gedaan aan de erkennings- en programmatiënormen.

De ontwerpen van overeenkomsten worden eveneens meegedeeld aan de in artikel 17, tweede lid, 6° bedoelde begrotings- en financieel adviseur.”

Artikel 23, § 3, eerste lid, van dezelfde wet, zoals van toepassing ten tijde van de vergadering van het Verzekeringscomité van 27 november 2023, bepaalt:

“Het College van artsen-directeurs of de betrokken overeenkomsten- en akkoordcommissies, maken met de revalidatie- en herscholingsinrichtingen alsmede met de centra die gecoördineerde multidisciplinaire zorgprogramma’s verlenen, de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging, erkend overeenkomstig de normen vastgesteld op basis van artikel 170, § 1, eerste lid, van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, en de huisartsenkringen, erkend overeenkomstig de normen vastgesteld op basis van artikel 9 van het koninklijk besluit nr. 78 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, ontwerpen van met hen te sluiten overeenkomsten op en leggen ze daartoe voor aan het Verzekeringscomité. De ontwerpen van de revalidatie-overeenkomsten, de ontwerpen van de overeenkomsten met de gecoördineerde multidisciplinaire zorgcentra, de ontwerpen van de overeenkomsten met de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging en de huisartsenkringen worden eveneens meegedeeld aan de Commissie voor Begrotingscontrole. De Commissie deelt aan het Verzekeringscomité haar advies mee.”

3.2. In zijn vergadering van 14 maart 2022 neemt het Verzekeringscomité van het RIZIV kennis van de projectfiche voor het project “Zorgtraject voor kinderen met obesitas” en geeft het zijn goedkeuring, enerzijds voor de voorgestelde werkwijze om de werkgroep en de stuurgroep samen te stellen, en anderzijds over de werkwijze van de werkgroep en van een overkoepelende stuurgroep, inclusief het beslissingsproces.

Op 11 september 2023 wordt aan de Nationale Commissie Artsen-Ziekenfondsen het voorstel voorgelegd om 25 Pediatrische Multidisciplinaire Obesitas Centra (hierna: PMOC) op te richten waarin de expertise gebundeld wordt voor een multidisciplinaire aanpak van obesitas bij kinderen. Bij dit voorstel is een ontwerp van een overeenkomst ‘Obesitas bij kinderen’ gevoegd, die zal worden afgesloten met de PMOC. De PMOC vormen het tweede niveau binnen een resultaatgericht stepped-caremodel in de drie zorgniveaus.

Artikel 7, § 1, van deze ontwerpovereenkomst luidt:

“§1. Aantal PMOC

Het aantal PMOC wordt beperkt in functie van het beschikbaar budget tot maximaal 25 PMOC. Elk centrum mag zich kandidaat stellen.

De procedure en modaliteiten van kandidaatstelling worden bekend gemaakt via de website van het RIZIV. Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de tweede contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie.
- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag.”

Op 25 september 2023 keurt het Verzekeringscomité van het RIZIV deze ontwerpovereenkomst ‘Obesitas bij kinderen’ goed.

3.3. Op 29 september 2023 maakt het RIZIV een oproep tot kandidaatstelling als PMOC bekend op haar website:

“De overeenkomst ‘obesitas bij kinderen’ werd goedgekeurd op het Verzekeringscomité van 25/09/2023 en voorziet een vergoeding voor de multidisciplinaire opvolging van kinderen met obesitas, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag.

Er worden met maximaal 25 pediatrie multidisciplinaire obesitas centra (PMOC) een overeenkomst afgesloten. Indien een ziekenhuis zich kandidaat wil stellen voor deze overeenkomst, dient de elektronisch ondertekende overeenkomst samen met het volledig ingevulde aanvraagformulier te worden bezorgd aan ovcomeddir@riziv-inami.fgov.be, ten laatste op 31 oktober 2023. Indien een formulier niet volledig ingevuld wordt of laattijdig wordt ingediend, zal de aanvraag niet weerhouden worden.

Het aanvraagformulier en de overeenkomst zijn terug te vinden op de webpagina: <https://www.riziv.fgov.be/nl/professionals/verzorgingsinstellingen/revalidatiecentra/Paginas/zorgtraject-obesitas-kinderen-multidisciplinaire-zorg-jonge-patienten.aspx>

De beslissing of uw centrum al dan niet kan toetreden tot de overeenkomst zal u worden bezorgd voor de datum van 1 december 2023.

Deze overeenkomst zal in werking treden vanaf 1 december 2023 en is geldig tot en met 30 november 2028 (5 jaar), maar kan ook steeds vóór die datum door één van beide partijen, om gelijk welk motief (dus ook om motieven die niet expliciet in de tekst van de overeenkomst worden vermeld), worden beëindigd.”

3.4. De verzoekende partij is een erkend algemeen ziekenhuis, gelegen te Turnhout in de provincie Antwerpen. Zij biedt begeleiding aan van minderjarige patiënten met obesitas binnen een multidisciplinair zorgtraject en

kinderdiabetesconventie waartoe zij is toegetreden. Op 31 oktober 2023 dient de verzoekende partij haar kandidatuur in.

3.5. Op 27 november 2023 wordt binnen het Verzekeringscomité de nota betreffende de overeenkomst ‘Obesitas bij kinderen’ besproken. Het Verzekeringscomité keurt een aangepaste versie van overeenkomst goed en sluit de overeenkomst af met de betrokken centra. In de overeenkomst wordt aan artikel 7, § 1, een alinea toegevoegd die luidt:

“Een centrum dat een kandidatuur heeft ingediend en op basis van het voormelde criterium in verband met de geografische spreiding en aantal rechthebbenden in aanmerking komt om toe te treden tot de overeenkomst, maar niet over de noodzakelijke expertise beschikt zoals gedefinieerd in artikel 7, paragraaf 4, krijgt uitstel tot 31 mei 2024 om te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst inzake de noodzakelijk vereiste expertise. Daartoe kan een aanvullend of aangepast dossier ingediend worden voor 31 mei 2024.”

In de nota wordt overwogen:

“Op 25 september 2023 heeft het Verzekeringscomité een overeenkomst goedgekeurd die voorziet in een financiële tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging voor de ambulante, multidisciplinaire opvolging van kinderen met obesitas (vanaf de 2de tot de 18de verjaardag) in nieuw op te richten Pediatrische Multidisciplinaire Obesitas Centra (PMOC). Op basis van prevalentiecijfers aangeleverd door de Belgische Vereniging voor de Studie van Obesitas (BASO) werd er gedefinieerd dat 25 dergelijke centra opgericht dienden te worden in België. Erkende verplegingsinrichtingen konden hun kandidatuur om toe te treden tot deze overeenkomst indienen tot en met 31 oktober 2023. De documenten en de te volgen procedure werden bezorgd aan alle ziekenhuizen en ook op de website van het RIZIV gepubliceerd. In totaal ontving de Dienst voor geneeskundige verzorging (DGV) 35 dossiers.

Artikel 7, § 1. Aantal PMOC, bepaalt:

‘Het aantal PMOC wordt beperkt in functie van het beschikbaar budget tot maximaal 25 PMOC. Elk centrum mag zich kandidaat stellen.

De procedure en modaliteiten van kandidaatstelling worden bekend gemaakt via de website van het RIZIV. Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de eerste contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie.
- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag.’

Op basis van de cijfers van de gezondheidsenquête 2018 en de statbelgegevens voor de populatie van 2- tot en met 17-jarigen is de verdeling als volgt:

Tabel 1

	aantal 2 t/m17-jarigen	% obese kids	# obese kids	% per gewest	# centra/gewest	afgerond
Vlaanderen	1.183.172	4,60%	54.426	45%	11,28	11
Brussel	244.887	10,50%	25.713	21%	5,33	5
Wallonië	674.144	6%	40.449	34%	8,39	9
	2.102.203		120.588	100%	25	

Dit betekent dat er in Vlaanderen 11, in Wallonië 9 en in Brussel 5 ziekenhuizen kunnen toetreden tot de overeenkomst.

Verdere verdeling per provincie geeft:

Provincie	aantal 2- t/m 17-jarigen	% obese kinderen	aantal centra per provincie	afgerond	Aantal ontvangelijke kandidaturen	aantal te veel / provincie
Antwerpen	345.668	29%	3,21	3	4	1
Vlaams-Brabant	220.204	19%	2,05	2	1	-1
West-Vlaanderen	197.330	17%	1,83	2	5	2
Oost-Vlaanderen	271.632	23%	2,53	3	4	1
Limburg	148.338	13%	1,38	1	2	1
	1.183.172	100,00%	11	11	16	4
Waals-Brabant	75.745	11%	1,01	1	1	0
Henegouwen	249.429	37%	3,33	3	1	-2
Luik	203.719	30%	2,72	3	3	0
Luxemburg	55.769	8%	0,74	1	0	-1
Namen	89.482	13%	1,19	1	1	0
	674.144	100%	9	9	6	-3
Brussel	244.887	10,5%	5	5	4	-1

Op basis van de verdeling per provincie wordt dan het criterium van aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen toegepast om het aantal toegelaten PMOC te selecteren.

Dit leidt tot volgend voorstel:

- de provincie Antwerpen: AZ Turnhout heeft het minst aantal obese rechthebbenden dat permanent wordt opgevolgd, en wordt niet weerhouden voor toetreding tot de overeenkomst;
- de provincie West-Vlaanderen: AZ Groeninge, OLV ziekenhuis Waregem en Jan Yperman Ziekenhuis hebben het minst aantal obese rechthebbenden dat permanent opgevolgd wordt, en worden dus niet weerhouden voor toetreding tot de overeenkomst.
- de provincie Oost-Vlaanderen: AZ St. Blasius Dendermonde heeft het minst aantal obese rechthebbenden dat permanent wordt opgevolgd, en wordt niet weerhouden voor toetreding tot de overeenkomst.
- de provincie Limburg: het tweede centrum compenseert het tweede centrum in Vlaams Brabant. Er is slechts 1 kandidaat centrum ingediend in de provincie Vlaams-Brabant. Deze compensatie kan worden verantwoord op grond van de specifieke geografische link tussen de beide provincies en het gegeven dat de verplaatsing geografisch gezien geen hinder zal zijn voor de rechthebbenden in de aangrenzende gemeenten.
- de provincie Henegouwen: slechts 1 kandidaat centrum voldoet op dit ogenblik aan de voorwaarden qua personeelssamenstelling. Er ontbreken volgens de geografische spreiding en het aantal obese rechthebbenden 2 centra in Henegouwen. Op basis van de ingediende dossiers kan aan CHU Tivoli en Centre hospitalier EpiCURA de mogelijkheid gegeven worden om hun equipe aan te vullen met de nodige expertise.

o CHU Tivoli heeft geen psycholoog met ervaring in begeleiden van kinderen

met overgewicht en geen certificaat 'obesitas bij kinderen/jongeren'. Tevens heeft dit centrum geen kinesitherapeut met de noodzakelijke ervaring met name opleiding in overgewicht en obesitas bij kinderen en expertise in kinderobesitas.

o Centre hospitalier EpiCURA heeft geen psycholoog met een certificaat 'obesitas bij kinderen/jongeren' en geen kinesitherapeut met de noodzakelijke ervaring met name opleiding in overgewicht en obesitas bij kinderen en expertise in kinderobesitas.

- de provincie Luxemburg: Vivalia – CHCA Libramont heeft geen psycholoog binnen zijn team en geeft in het dossier aan dat zij die zullen werven eens ze toetreden tot de overeenkomst. Voor Luxemburg kan met een Luiks toegetrokken centrum gekeken worden om met formele afspraken een ervaren psycholoog ter plekke te laten komen in afwachting dat Vivalia de nodige expertise aanwerft.

- ASBL Chirec Bruxelles is de 5de kandidaat centrum in Brussel maar voldoet niet aan de voorwaarden van de overeenkomst (geen psycholoog noch kinesitherapeut die aan voorwaarden voldoet, geen informatie over de noodzakelijke infrastructuur, geen overzicht van rechthebbenden permanent in behandeling, geen aanpassingen i.f.v. resultaat van de EASO Obesity Clinic Self Assessment terwijl op vele vragen negatief geantwoord werd). Er wordt de mogelijkheid gegeven om de nodige aanpassingen te treffen om aan de voorwaarden van de overeenkomst te voldoen.

Concreet wordt voorgesteld om :

- De overeenkomst vanaf 1 december 2023 af te sluiten met de volgende 21 centra: 4 in Brussel, 11 in Vlaanderen en 6 in Wallonië;

Ziekenhuis	Provincie	Gemeente
Universitair Ziekenhuis Antwerpen	Antwerpen	2650 Edegem
AZ Voorkempen en AZ Klinka	Antwerpen	2390 Malle
ZNA Middelheim Antwerpen	Antwerpen	2000 Antwerpen
CHU Saint-Pierre Bruxelles	Brussel	1000 Bruxelles
HUB Hôpital universitaire des enfants Reine Fabiola	Brussel	1020 Bruxelles
UZ Brussel	Brussel	1090 Jette
CLINIQUES UNIVERSITAIRES SAINT-LUC	Brussel	1200 Bruxelles
Humani - CHU Charleroi-Chimay	Henegouwen	6000 Charleroi
Vzw Jessa Ziekenhuis	Limburg	3500 Hasselt
Ziekenhuis Oost-Limburg	Limburg	3600 Genk
Centre Hospitalier Universitaire de Liège	Luik	4032 Liège
Groupe Santé CHC Liège	Luik	4000 Liège
CHR Verviers	Luik	4800 Verviers
CHU UCL Namur - Site de Ste-Elisabeth	Namen	5000 Namur
AZ Maria Middelaers	Oost-Vlaanderen	9000 Gent
AZ Alma	Oost-Vlaanderen	9900 Eeklo
AZ Jan Palfijn Ziekenhuis	Oost-Vlaanderen	9000 Gent
UZ Leuven	Vlaams-Brabant	3000 Leuven
Clinique St Pierre Ottignies	Waals-Brabant	1340 Ottignies-Louvain La Neuve
A.Z. Sint-Jan Brugge	West-Vlaanderen	8000 Brugge
AZ Delta vzw	West-Vlaanderen	8800 Roeselare

- De kandidaat centra CHU Tivoli, Centre hospitalier EpiCURA, Vivalia-CHCA Libramont en ASBL Chirec-Brussel hebben bijkomend tijd tot 31 mei 2024 om binnen hun centrum te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst en daartoe een aanvullend dossier in te dienen. Zodra hun kandidatuur ontvankelijk is, zal dat centrum kunnen toetreden tot de overeenkomst en dit op de eerste dag van de maand na indiening van de ontvankelijke kandidatuur.

In bijlage 1 volgt een overzicht van de aanvaarde en niet-aanvaarde

kandidaturen. Bij de kandidaturen die niet weerhouden zijn, werd telkens gemotiveerd waarom. De kandidaturen werden niet toegevoegd aan de nota gezien de omvangrijke bestanden, maar kunnen eenvoudig op vraag worden ingekeken.

Het is hoe dan ook de bedoeling om alle centra toetreden tot de overeenkomst binnen één jaar te evalueren met de daartoe vastgelegde proces- en kwaliteitsindicatoren, alsook op basis van het aantal rechthebbenden opgenomen in de overeenkomst.”

Bij de nota aan het Verzekeringscomité zijn een aantal bijlagen gevoegd. Bijlage 1 betreft het overzicht van de kandidaturen:

“Bijlage 1: Overzicht van de kandidaturen

Kandidaturen die aanvaard werden voor het afsluiten van een overeenkomst.

- 1) Universitair Ziekenhuis Antwerpen
- 2) AZ Voorkempen en AZ Klina (coördinatie van AZ Voorkempen)
- 3) ZNA Middelheim Antwerpen
- 4) Cliniques Universitaires Saint-Luc
- 5) CHU Saint-Pierre Bruxelles
- 6) UZ Brussel
- 7) HUB Hôpital Universitaire Des Enfants Reine Fabiola
- 8) Humani - CHU Charleroi-Chimay
- 9) Ziekenhuis Oost-Limburg
- 10) Vzw Jessa Ziekenhuis
- 11) Groupe Santé CHC Liège
- 12) Centre Hospitalier Universitaire de Liège
- 13) CHR Verviers
- 14) CHU UCL Namur - Site de Ste-Elisabeth
- 15) AZ Jan Palfijn Gent
- 16) AZ Maria Middelaes
- 17) AZ Alma
- 18) UZ Leuven
- 19) A.Z. Sint-Jan Brugge
- 20) AZ Delta vzw
- 21) Clinique St Pierre Ottignies

Kandidaturen die niet aanvaard werden voor het afsluiten van een overeenkomst.

Hierbij werd rekening gehouden met de criteria zoals gedefinieerd in artikel 7, § 1 van de overeenkomst:

§1. Aantal PMOC

Het aantal PMOC wordt beperkt in functie van het beschikbaar budget tot maximaal 25 PMOC. Elk centrum mag zich kandidaat stellen.

De procedure en modaliteiten van kandidaatstelling worden bekend gemaakt via de website van het RIZIV. Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de eerste contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie.
- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag.

Dit betekent dat er op basis van prevalentiecijfers in Vlaanderen 11, in Wallonië 9 en in Brussel 5 ziekenhuizen kunnen toetreden tot de

overeenkomst. Op basis van de verdeling per provincie wordt vervolgens het criterium van aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen toegepast om het aantal toegelaten PMOC te selecteren.

Er werd eveneens nagegaan of het multidisciplinair team van het betrokken centrum beantwoordt aan de beschrijving zoals opgenomen in artikel 7, § 4 van de overeenkomst:

§ 4. Personeelskader

Het PMOC, bedoeld in deze overeenkomst, beschikt over een multidisciplinair team met expertise in kindero obesitas en kennis rond preventie van eetstoornissen.

Het multidisciplinair team bestaat uit:

- Arts-specialist in de kindergeneeskunde, eventueel gespecialiseerd in endocrinologie of ten minste met een bijzondere expertise in kindero obesitas;
- Gespecialiseerde diëtist met ofwel minstens 5 jaar ervaringen in het begeleiden van kinderen met overgewicht ofwel met een certificaat van een opleiding ‘voeding voor het jonge kind en de adolescent’ ofwel met een certificaat ‘obesitas bij kinderen/jongeren’ (opleiding Eetexpert, CEPIA of een daaraan gelijk gestelde organisatie). Deze zorgverlener werkt samen met het zorgteam om ervoor te zorgen dat het kind de juiste voedingsinname en eetvaardigheden krijgt en houdt rekening met de vele complexe medische diagnoses die de groei van een kind beïnvloeden alsook de voedingsschema’s rekening houdend met familievoorkeuren (cfr. bijlage 3, criteria diëtisten);
- Psycholoog met ofwel minstens 5 jaar ervaring in het begeleiden van het jonge kind en de adolescent, ofwel gespecialiseerd voor kinderen; én met ofwel minstens 5 jaar ervaringen in het begeleiden van kinderen van overgewicht, ofwel met een certificaat ‘obesitas bij kinderen/jongeren’ (opleiding Eetexpert, CEPIA of een daaraan gelijk gestelde organisatie). De psycholoog is ook vertrouwd met de aanpak van eetbuien;
- Kinesitherapeut met bekwaaming in pediatri sche kinesitherapie;
- Bij kinderen jonger dan 12 jaar:
 - een kinesitherapeut met bijzondere bekwaamheid pediatri sche kinesitherapie ofwel een kinesitherapeut met voldoende ervaring (5 jaar) en/of opleidingen in pediatri sche kinesitherapie, die tevens een opleiding heeft genoten over overgewicht en obesitas bij kinderen;
- Bij kinderen tussen 12 en 18 jaar:
 - een kinesitherapeut met bijzondere bekwaamheid pediatri sche kinesitherapie ofwel een kinesitherapeut met voldoende ervaring (5 jaar) en/of opleidingen in pediatri sche kinesitherapie;
 - ofwel een sportkinesitherapeut die tevens een opleiding heeft genoten over overgewicht en obesitas bij kinderen;
- Met een expertise in (kinder)obesitas
- Sociaal werker of sociaal verpleegkundige;
- Administratief assistent.

(...)

Vervolgens werd nagegaan of het centrum beantwoordde aan de gevraagde infrastructuur, zoals gedefinieerd in artikel 7, § 8 van de overeenkomst:

§ 8. Infrastructuur en uitrusting

Het PMOC beschikt over de nodige individuele consultatie- en gespreksruimten, een ruimte waarin het mogelijk is om groeps sessies te voorzien, een vergaderzaal en een secretariaatsruimte waar de individuele dossiers ter beschikking van het multidisciplinair team worden bewaard, al dan niet digitaal. Al deze lokalen worden in hetzelfde gebouw gecentraliseerd, waarbij maximaal gestreefd wordt naar een functioneel geheel.

Tot slot werd er ook aan de centra gevraagd om de EASO Obesity Clinic Self Assessment in te vullen conform artikel 7, § 6:

Middels de 'EASO Obesity Clinic Self Assessment' zal het centrum zichzelf screenen om het niveau van zijn expertise te bepalen en te identificeren waar zo nodig verbeteringen moeten aangebracht worden. De resultaten van deze screening en de geplande aanpassingen in functie van het resultaat kunnen voorgelegd worden.

CHU Tivoli	- Geen psycholoog met de noodzakelijke expertise in het multidisciplinair team - Geen ervaring in het begeleiden van kinderen van overgewicht. - Geen certificaat 'obesitas bij kinderen/jongeren'. - Geen kinesitherapeut met de noodzakelijke expertise in het multidisciplinair team. - Geen opleiding in overgewicht en obesitas bij kinderen. - Geen expertise in (kinder)obesitas. - Het centrum heeft geen geplande aanpassingen in functie van het resultaat van de EASO Obesity Clinic Self Assessment voorgelegd. - Bijkomende info: in de EASO Obesity Clinic Self Assessment werd door het centrum op volgende items negatief geantwoord: • Do you have a recognised obesity certification or formal training in obesity management? • Do you have a plan for the team to receive a recognized obesity certification or formal training in obesity management? • Do you have the capacity and ability to train other HCPs in obesity management? • Do you have the capacity and expertise to train other HCPs in obesity management? - Geen overzicht meegegeven van het aantal rechthebbenden reeds permanent in behandeling, enkel een geschat aantal rechthebbenden. Aangezien er volgens de geografische spreiding en het aantal obese rechthebbenden 2 centra in Henegouwen tekort zijn, wordt aan CHU Tivoli bijkomend tijd tot 31 mei 2024 gegeven om binnen hun centrum te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst en daartoe een aanvullend dossier in te dienen. Zodra hun kandidatuur ontvankelijk is, zal dat centrum kunnen toetreden tot de overeenkomst en dit op de eerste dag van de maand na indiening van de ontvankelijke kandidatuur
Centre Hospitalier EpiCURA	[...]
[...]	[...]
AZ Turnhout	- Kandidatuur niet weerhouden op basis van geografische spreiding. AZ Turnhout kan in vergelijking met kandidaturen uit Antwerpen een onvoldoende aantal rechthebbenden reeds permanent in behandeling voorleggen om te kunnen toetreden tot de overeenkomst. Aangezien er 4 aanvragen zijn ingediend voor Antwerpen en er aldus meer kandidaturen zijn dan de beschikbare

	plaatsen wordt een selectie gemaakt op basis van de geografische spreiding over de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners per provincie en volgens het aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag zoals bepaald in art. 7, §1, laatste zin van de overeenkomst. De kandidatuur van AZ Turnhout wordt aldus niet weerhouden aangezien het minder rechthebbenden heeft vergeleken met de andere kandidaturen uit Antwerpen.
[...]	[...]

.”

3.6. Bij brief, ondertekend door de leidend ambtenaar van de verwerende partij op 8 december 2023, wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat haar kandidatuur niet in aanmerking wordt genomen op basis van de geografische spreiding.

Dit is de bestreden beslissing.

3.7. Op 30 mei 2024 dient de verzoekende partij een ‘heraanvraag tot erkenning van een Pediatrisch Multidisciplinair Obesitascentrum’ in bij de verwerende partij “op basis van artikel 7, §1 van de overeenkomst ‘obesitas bij kinderen’”.

3.8. Per e-mail verstuurd op 7 juni 2024 laat de verwerende partij aan de verzoekende partij weten:

“De termijn voor het indienen van een aanvraag is reeds ruimte tijd afgelopen (op 31/10/2023). Bijgevolg kunnen geen nieuwe kandidaturen meer worden ingediend.

Uw stelling dat art. 7, §1 van de betreffende overeenkomst kan worden toegepast om uw heraanvraag te motiveren kan niet worden gevolgd. Immers, de laatste alinea van art. 7, §1 van deze overeenkomst bepaalt dat:

Een centrum dat een kandidatuur heeft ingediend en op basis van het voormelde criterium in verband met de geografische spreiding en aantal rechthebbenden in aanmerking komt om toe te treden tot de overeenkomst, maar niet over de noodzakelijke expertise beschikt zoals gedefinieerd in artikel 7, paragraaf 4, krijgt uitstel tot 31 mei 2024 om te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst inzake de noodzakelijk vereiste expertise. Daartoe kan een aanvullend of aangepast dossier ingediend worden voor 31 mei 2024.

Uw kandidatuur werd zoals u reeds ook is meegedeeld bij brief dd. 7/12/2023 niet weerhouden gelet op de geografische spreiding en het aantal

rechthebbenden in permanente opvolging op het moment van indienen van uw aanvraag, niet op basis van een onvoldoende expertise, zodat de voorwaarde voor het indienen van een heraanvraag niet vervuld is.
[...].”

3.9. Uit de lijst van toegetreten centra zoals die op de website van het RIZIV wordt vermeld, blijkt dat op 1 juli 2024 Chirec Hôpital Delta Bruxelles nog is toegetreten tot de overeenkomst. Vanaf 1 april 2025 treden ook CHU Tivoli en Centre Hospitalier Epicura toe.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - Rechtsmacht van de Raad van State

Uiteenzetting van de exceptie

4. De verwerende partij betwist in de memorie van antwoord, in een onduidelijk geformuleerde exceptie, de rechtsmacht van de Raad van State. Zij verwijst naar artikel 144 van de Grondwet, artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het onbestaande artikel 160, lid 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en tot slot artikel 167, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. Zij meent dat het voorliggende geschil betrekking heeft op een subjectief recht waarvoor volgens het voormelde artikel 167, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 de arbeidsrechtbank bevoegd zou zijn.

Beoordeling

5. De verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord de ontvankelijkheid van het beroep wegens gebrek aan rechtsmacht in hoofde van de Raad van State. Als zij in het auditoraatsverslag daarover kan lezen dat deze exceptie ongegrond wordt bevonden en zij daarin geen reden ziet om vervolgens in de laatste memorie hierop te antwoorden, begrijpt de Raad van State uit die proceshouding dat de verwerende partij deze aangevoerde exceptie niet langer wenst aan te houden.

6. De exceptie wordt verworpen.

V. Vertrouwelijkheid van stukken en verzoek om de vertrouwelijkheid te lichten

Standpunt van de partijen

7. Na hiertoe te zijn uitgenodigd door de auditeur-verslaggever, heeft de verwerende partij het administratief dossier aangevuld met de volledige ingediende kandidaturen van alle ziekenhuizen die zijn toegetreden tot de overeenkomst ‘Obesitas bij kinderen’. De verwerende partij heeft deze kandidaturen afzonderlijk neergelegd en uitdrukkelijk verzocht om de vertrouwelijke behandeling ervan overeenkomstig artikel 87, § 2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. Zij stelt dat deze stukken gevoelige gegevens betreffen die wegens de omvang ervan niet geanonimiseerd konden worden.

8. Met een brief van 27 maart 2025, neergelegd via het elektronisch platform van de Raad van State, vraagt de verzoekende partij om de vertrouwelijkheid van de stukken 10 tot en met 30 van de verwerende partij te lichten. Zij meent dat de verwerende partij het verzoek tot vertrouwelijke behandeling onvoldoende motiveert en dat de stukken in ieder geval geanonimiseerd kunnen worden. Zij wijst op het belang van inzage voor haar effectieve rechtsbescherming omdat zij de juistheid van de beoordeling van de aanvraagdossiers van de andere ziekenhuizen wil kunnen nagaan. Zij wijst ook op artikel 9.2, f), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

In haar laatste memorie laat de verzoekende partij in essentie nog gelden dat i) het de toepassing van de overeenkomst is die het voorwerp uitmaakt van voorliggend geschil en dat uit het verzoekschrift, respectievelijk de memorie van wederantwoord, blijkt dat zij de invulling, die de verwerende partij heeft gegeven aan de erkenningscriteria, betwist en ii) de inzage, in onder meer de kandidatuur van het AZ Groeninge, voor haar essentieel is om aan te tonen dat de

verwerende partij het beslissingskader miskende en dat dit gegeven de noodzaak bevestigt om de vertrouwelijkheid van de kandidaturen te lichten, met het oog op de effectieve rechtsbescherming van de verzoekende partij. Ten overvloede verwijst de verzoekende partij naar artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek Economisch Recht, dat bepaalt:

“1° bedrijfsgeheim: informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- a) ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;
- b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is;
- c) ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;”

Dienaangaande benadrukt de verzoekende partij dat dit artikel drie voorwaarden vermeldt die cumulatief moeten zijn vervuld opdat er sprake kan zijn van een (beschermd) bedrijfsgeheim. De verzoekende partij laat gelden dat, wat de eerste voorwaarde betreft, te dezen de gegevens van ziekenhuizen met betrekking tot medische handelingen worden aangewend voor de publicatie van studies van belangenverenigingen, kenniscentra enz. Aangezien de eerste cumulatieve voorwaarde volgens de verzoekende partij niet is vervuld, bevatten de kandidaturen van de overige ziekenhuizen geen bedrijfsgeheimen zodat, volgens haar, het verzoek tot vertrouwelijke behandeling moet worden gelicht.

Beoordeling

9. Het komt de Raad van State toe te oordelen over het vertrouwelijk karakter van de stukken van het neergelegde administratief dossier en daarbij de vereisten van een eerlijk proces en die van het zakengeheim af te wegen.

Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat de door de verwerende partij weergegeven motivering, van het verzoek tot vertrouwelijke behandeling van de kandidaturen van de geselecteerde ziekenhuizen, summier is. De ingediende kandidaturen kunnen weliswaar geacht worden de verwerking van

gevoelige persoonsgegevens te omvatten, zoals gezondheidsgegevens van de patiënten in opvolging bij het betreffende ziekenhuis. Niet blijkt waarom de integrale inhoud van de kandidaturen als vertrouwelijke informatie zou moeten worden beschouwd of waarom de lijsten met rechthebbenden in opvolging niet in geanonimiseerde versie als niet-vertrouwelijk stuk kunnen worden neergelegd.

Anderzijds moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij slechts de beslissing tot weigering van haar erkenning als PMOC aanvecht en niet de beslissingen waarbij de andere ziekenhuizen werden aangeduid voor toetreding tot de overeenkomst. Zoals hierna zal blijken, wordt, nadat bij de beoordeling van het eerste middel wordt vastgesteld dat de beperking van het aantal PMOC tot 25 en de geografische voorafgaandelijke verdeling van de beschikbare plaatsen over de gewesten en de provincies niet onwettig is, besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de middelen die slechts betrekking hebben op de beoordeling van de kandidaturen, zonder dat de volledige selectieprocedure onwettig wordt bevonden. Bijgevolg is inzage in de kandidaturen van de geselecteerde ziekenhuizen niet onontbeerlijk voor de beoordeling van de vordering.

10. Er is dan ook geen grond om bij tussenarrest de vertrouwelijkheid van de stukken te lichten.

VI. Onderzoek van de middelen

Vooraf

Ambtshalve exceptie betreffende het belang van de verzoekende partij bij de door haar aangevoerde middelen

Uiteenzetting van de ambtshalve exceptie

11. Het auditoraat werpt met betrekking tot het belang van de verzoekende partij bij de door haar aangevoerde middelen ambtshalve op:

“In haar vergadering van 25 september 2023 heeft het Verzekeringscomité beslist om het aantal PMOC waarmee een overeenkomst kan worden afgesloten, vast te leggen op maximaal 25. Daarnaast werd het ontwerp van overeenkomst goedgekeurd waarin de voorwaarden voor toetreding tot de

overeenkomst werden vastgelegd en waarin werd bepaald dat (zie art.7, §1 van de overeenkomst):

‘Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de eerste contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie

- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag’

Deze doet zich voor als een voorbeslissing ten aanzien van de bestreden weigeringsbeslissing in zoverre daarin het aantal PMOC werd vastgelegd op 25, de toetredingsvoorwaarden werden bepaald en de selectiecriteria werden vastgelegd. Deze beslissing werd door de verzoekende partij niet aangevochten noch voert zij in haar middelen als zodanig de onwettigheid van deze beslissing aan.

In haar vergadering van 27 november 2023 heeft het Verzekeringscomité beslist om het beschikbare aantal van 25 plaatsen te verdelen over de gewesten in functie van het percentage obese kinderen van 2 tot en met 17 jaar per gewest in verhouding tot het totale aantal obese kinderen van 2 tot en met 17 jaar in het ganse Rijk (11 PMOC voor Vlaanderen, 9 PMOC voor Wallonië en 5 PMOC voor Brussel) en heeft zij vervolgens de geografische verdeling toegepast van verspreiding over de provincies, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie in verhouding tot het totale aantal kinderen van 2 tot en met 17 jaar per gewest. Het Verzekeringscomité heeft eveneens beslist om artikel 7, §1 van de overeenkomst aan te vullen met een alinea luidend:

‘Een centrum dat een kandidatuur heeft ingediend en op basis van het voormelde criterium in verband met de geografische spreiding en aantal rechthebbenden in aanmerking komt om toe te treden tot de overeenkomst, maar niet over de noodzakelijke expertise beschikt zoals gedefinieerd in artikel 7, paragraaf 4, krijgt uitstel tot 31 mei 2024 om te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst inzake de noodzakelijk vereiste expertise. Daartoe kan een aanvullend of aangepast dossier ingediend worden voor 31 mei 2024.’

Vervolgens heeft het Verzekeringscomité in deze vergadering van 27 november 2023 de ingediende kandidaturen beoordeeld aan de hand van de toetredingsvoorwaarden, de geografische spreiding en het aantal rechthebbenden in opvolging. Aan de hand daarvan werd voor elke kandidatuur beslist of ze al dan niet aanvaard werd voor het afsluiten van de overeenkomst. De beslissingen omtrent het al dan niet aanvaarden van elke kandidatuur doen zich voor als individuele beslissingen, genomen in vergadering van 27 november 2023. Nadien werd bij brief, ondertekend door de leidend ambtenaar van de verwerende partij op 8 december 2023, aan elk van de kandidaten de beslissing meegedeeld met betrekking tot zijn kandidatuur, met vermelding van de motivering.

De verzoekende partij vecht enkel haar eigen weigeringsbeslissing aan maar heeft de individuele beslissingen van dezelfde datum waarbij 21 andere ziekenhuizen aangeduid werden als PMOC en beslist werd met hen de overeenkomst af te sluiten, niet aangevochten.

De individuele beslissingen om met de andere ziekenhuizen de overeenkomst af te sluiten dienden noch bekend gemaakt te worden, noch aan de verzoekende partij betekend te worden. De verjaringstermijn om een beroep in te stellen tegen deze beslissingen nam dan ook een aanvang van zodra de verzoekende partij er kennis van had of er kennis van had kunnen hebben. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft van de

integrale nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 waarbij als bijlage 1 de lijst gevoegd is van de kandidaturen die worden aanvaard. Aangezien de verwerende partij op de zitting van 27 november 2023 gelijktijdig beslist heeft over alle ontvankelijke kandidaturen voor de beschikbare plaatsen in de verschillende provincies, zoals blijkt uit de nota aan het Verzekeringscomité en bij e-mail van 8 december 2023 aan de verzoekende partij werd meegedeeld dat haar kandidatuur niet werd weerhouden, kon en moest de verzoekende partij ook weten dat de beslissing om de andere ziekenhuizen aan te duiden als PMOC eveneens reeds genomen werd. Voor zover zij hier nog twijfels over had kunnen hebben, kwam het haar toe om deze beslissingen desgevallend op te vragen bij de verwerende partij. Zoals de Raad reeds meermaals oordeelde, mag diegene die het bestaan van een beslissing kent of redelijkerwijze moet kennen, niet naar eigen goeddunken het verkrijgen van de kennis ervan uitstellen en op die manier door eigen toedoen de aanvang van de beroepstermijn bij de Raad van State vertragen.

Bijgevolg zijn deze beslissingen definitief geworden en dit heeft zijn gevolgen voor het belang bij enkele middelen zoals hierna zal blijken.”

12. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij dienaangaande gelden:

“14. De Eerste Auditeur bekritiseert dat verzoekende partij het maximaal aantal te erkennen PMOC en het beslissingskader daartoe niet heeft aangevochten. Deze kritiek is irrelevant: onderhavige procedure heeft immers enkel betrekking op de toepassing van de erkenningscriteria en de daaruit volgende weigeringsbeslissing. De poging van de Eerste Auditeur om te doen uitschijnen dat verzoekende partij het beslissingskader en de andere erkenningsbeslissingen had moeten aanvechten en dat, bij gebreke daaraan, bepaalde onderdelen van de door verzoekende partij aangebrachte middelen onontvankelijk zouden zijn bij gebrek aan belang faalt naar recht en is naast de kwestie.

15. Voorts volstaat een louter theoretisch belang van een verzoekende partij om een ontvankelijk annulatieberoep in te dienen. De Raad van State dient er daarbij over te waken dat het belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast. Verzoekende partij verwijst wat dat betreft naar een arrest van Uw Raad van State van 19 januari 2019, nr.243.406:

Er is voor een verzoekende partij geen stelplicht om haar belang bij het beroep te omschrijven of toe te lichten.

Echter, wordt dit belang in twijfel getrokken, dan valt het haar toe bij de eerstvolgende procedurele gelegenheid hierover opheldering te verschaffen en haar belang te staven.

Doet een verzoekende partij zulks, dan heeft zij daarmee ook de contouren geschetst waarom het haar te doen is en moet de Raad van State met die door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het gerechtelijk debat rekening houden.[...]

Zoals wordt uiteengezet in het eerste middel [...] ontving verwerende partij immers 25 ontvankelijke kandidaturen, waaronder de kandidatuur van AZ Turnhout (cf. Bijlage 1 voorbereidende nota van het Verzekeringscomité van 27 november 2023). Overeenkomstig artikel 7, §1, eerste lid van de Overeenkomst moest verwerende partij aldus onverkort overgaan tot de

erkenning van deze kandidaturen.

Bijkomend is er nog één slot beschikbaar om toe te treden tot de overeenkomst. Dat wil zeggen dat een beslissing tot vernietiging van de weigeringsbeslissing door Uw Raad van State ertoe leidt dat verzoekende partij nog steeds aanspraak maakt op de toetreding tot de Overeenkomst. Ook kan het belang van verzoekende partij bij een weigeringsbeslissing erin bestaan dat zij de burgerlijke rechter zou vatten m.h.o.o. het verkrijgen van een schadevergoeding.

16. Ten overvloede wijst verzoekende partij Uw Raad van State er nog op dat de toegekende erkenningen (anders dan de Eerste Auditeur aangeeft) niet definitief zijn. Zo bepaalt artikel 15, §2 van de Overeenkomst dat deze ‘geldig (is) tot en met 30 november 2028’. Bijkomend beschikt elke partij (d.i. het ziekenhuis maar ook verwerende partij) over de mogelijkheid om de overeenkomst vroegtijdig op te zeggen, mits inachtneming van een opzegtermijn van zes maanden (artikel 15, §2 van de Overeenkomst). Overigens kan verwerende partij de overeenkomst in ieder geval opzeggen indien een PMOC gedurende twee opeenvolgende jaren niet voldoet aan het criterium van het aantal rechthebbenden (artikel 7, §2, alinea 5 van de Overeenkomst).

17. E.e.a. toont aan dat de kritiek van de Eerste Auditeur met betrekking tot een vermeend gebrek aan belang foutief is. Ontkennen dat verzoekende partij geen belang zou hebben op grond van het feit dat zij de individuele erkenningsbeslissingen en het beslissingskader niet heeft aangevochten, zou in voorliggende omstandigheden zelfs op onevenredige wijze afbreuk doen aan haar recht op toegang tot de rechter.”

Beoordeling

13. De verzoekende partij meent dat het niet ter zake doet dat zij de erkenningsbeslissingen van de overige ziekenhuizen niet heeft aangevochten. Met het auditorsverslag dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij enkel haar eigen weigeringsbeslissing aanvecht en dat haar beroep met andere woorden is beperkt tot de beslissing om haar kandidatuur om toe te treden tot de overeenkomst ‘Obesitas bij kinderen’, niet te aanvaarden. Niet blijkt dat zij de individuele beslissingen van dezelfde datum waarbij 21 andere ziekenhuizen aangeduid werden als PMOC en beslist werd met hen de overeenkomst af te sluiten, heeft aangevochten. Niet kan worden ontkend dat de individuele beslissingen om met de andere ziekenhuizen de overeenkomst af te sluiten, om de redenen zoals uitvoerig toegelicht in het auditorsverslag, definitief zijn geworden. Evenmin kan worden ontkend dat het definitief worden van de voornoemde individuele beslissingen zijn gevolgen heeft voor het belang bij enkele door de verzoekende partij aangevoerde middelen.

Zoals terecht in het auditorsverslag wordt besloten, volgt uit de beoordeling van de middelen dat de verzoekende partij de onwettigheid niet aantoonde van de beslissing van de verwerende partij om, enerzijds slechts met maximaal 25 ziekenhuizen een overeenkomst af te sluiten, en anderzijds om deze plaatsen geografisch te verdelen over de deelstaten en over de provincies. Bijgevolg was het aantal plaatsen voor elke provincie beperkt en zijn deze voor de betrokken provincies in deze dossiers definitief ingenomen door andere ziekenhuizen, wat, zoals terecht wordt aangegeven in het auditorsverslag, gevolgen heeft voor het belang bij enkele middelen zoals hierna zal blijken.

In zoverre de verzoekende partij in haar laatste memorie nog laat gelden dat de beslissingen tot selectie van de overige kandidaten voor de overeenkomst niet definitief zouden zijn, omdat de overeenkomst maar geldig is tot en met 30 november 2028 en zij haar belang bij de middelen bijgevolg put uit het feit dat nadien alle plaatsen terug openliggen, wordt haar betoog niet bijgevalen. De vordering van de verzoekende partij strekt ertoe de weigering aan te vechten om te worden aangeduid als PMOC om de voormelde overeenkomst af te sluiten, dit is, de overeenkomst die geldt tot 30 november 2028. De bestreden beslissing staat er sowieso niet aan in de weg dat de verzoekende partij na afloop van de overeenkomst zich eventueel opnieuw kandidaat kan stellen, zodat zij daaruit haar belang bij de voorliggende vordering niet kan putten. Bijgevolg is dit ook niet relevant ter beoordeling van haar belang bij de middelen. Dat de lopende overeenkomst met één van de ziekenhuizen in de provincie van de verzoekende partij om een of andere reden voor de einddatum van de overeenkomst beëindigd zou worden en dat de verzoekende partij dan opnieuw een kans wil maken om die plaats in te nemen, daaraan staat de bestreden beslissing evenmin in de weg, zodat de verzoekende partij ook daaruit geen belang bij sommige van de door haar aangevoerde middelen kan putten.

14. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, de ambtshalve exceptie gegrond.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

15. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een eerste middel de schending aan van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel.

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“Eerste onderdeel

6.1. In een eerste onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij in essentie aan dat de verwerende partij ten onrechte slechts 21 ziekenhuizen heeft weerhouden om de overeenkomst mee af te sluiten omwille van een vermeend gebrek aan beschikbare plaatsen terwijl er volgens de overeenkomst 25 beschikbare plaatsen zijn. Hierdoor zou het *patere legem*-beginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden zijn.

Tweede onderdeel

6.2. In een tweede onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij ten onrechte onmiddellijk over ging tot een geografische analyse van de kandidaturen zonder eerst te onderzoeken of er al dan niet teveel ontvankelijke kandidaturen waren. Bovendien werd er eerst een geografische analyse per gewest uitgevoerd terwijl dit niet vermeld stond in de selectieprocedure beschreven in artikel 7 van de overeenkomst. Hierdoor zou het *patere legem*-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn.

Derde onderdeel

6.3. In een derde onderdeel van het eerste middel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij bij de geografische analyse ten onrechte rekening heeft gehouden met onontvankelijke kandidaturen. Hierdoor zou het *patere legem*-beginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden zijn.

Vierde onderdeel

6.4. In een vierde onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij haar eigen geografische criterium niet juist toepast. Niet alleen was er in de selectiecriteria in de overeenkomst niet voorzien in een geografische analyse op het niveau van de gewesten. Bovendien werd in de bestreden beslissing bij deze analyse rekening gehouden met het aantal obese kinderen tussen 2 en 18 jaar per gewest ten opzichte van het totale aantal obese kinderen voor het hele Rijk. Het geografische selectiecriteria zoals geformuleerd in de overeenkomst houdt echter rekening met het aantal inwoners tussen 2 en 18 jaar per provincie. Indien dit criterium al op het gewestelijk niveau betrokken kon worden dan had men moeten vaststellen dat Vlaanderen 56% van het totaal aantal minderjarigen in België huisvest zodat er niet 11 maar 14 PMOC in Vlaanderen moesten worden erkend.

Hierdoor zou het patere legem-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn.”

16. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan toe:

“42. Allereerst moet verzoekende partij vaststellen dat verwerende partij – anders dan zij voorhoudt in haar memorie van antwoord van 18 april 2024 – het wel degelijk eens is met de door verzoekende partij gegeven omschrijving van de toepasselijke toetsingsnormen. Verwerende partij problematiseert daarentegen enkel de toepassing van deze toetsingsnormen in huidig geschil. Dat blijkt onder meer uit het verweer dat verwerende partij aanvoert bij de weerlegging van het redelijkheidsbeginsel. Verwerende partij argumenteert dat de beslissing in casu genomen werd door de feitelikheden in acht te nemen die de aanvragende partijen in dit dossier meegedeeld hebben. Dit betreft dus niet de definitie van het redelijkheidsbeginsel, maar de toepassing ervan ten gronde.

43. Ten tweede moet verzoekende partij vaststellen dat verwerende partij er niet in slaagt om door middel van degelijke overtuigingsstukken aan te tonen dat zij de toetsingsnormen op voorliggend geschil correct toegepast zou hebben (quod non). Waar verwerende partij doet uitschijnen dat zij de toetsingsnormen in casu toepast, parafraseert zij in werkelijkheid keer op keer louter het theoretisch kader van deze toepassingsnormen.

Dit blijkt onder meer uit het verweer dat verwerende partij aanvoert bij de weerlegging van het redelijkheidsbeginsel. Verwerende partij beweert dat het Verzekeringscomité alle feitelikheden in acht genomen heeft die de aanvragende partijen meegedeeld hebben in dit dossier. Zij staft dit evenwel niet door te verwijzen naar concrete stukken.

Ook het zorgvuldigheidsbeginsel problematiseert verwerende partij zonder zich hierbij te baseren op relevante stukken of bijkomende relevante uitleg. Verwerende partij poneert louter dat:

Het staat zonder twijfel dat het Verzekeringscomité voorafgaand een grondige analyse uitwerkte o.m. na inwinnen van prevalentiecijfers aangeleverd door de Belgische Vereniging voor de Studie van Obesitas, BASO) waarin nauwkeurig uitgewerkte criteria werden opgenomen om het doel te bereiken en om een efficiënte en nauwkeurige beslissing te nemen.

Het staat net wél ter discussie of het Verzekeringscomité een grondige analyse uitgewerkt heeft. Verzoekende partij moet echter vaststellen dat geen enkel bijkomend stuk bijgebracht wordt waaruit net zou blijken dat het Verzekeringscomité deze criteria nauwkeurig uitgewerkt zou hebben. Dit blijkt ook niet uit het dossier, aangezien er tussen de verschillende aanvragende ziekenhuizen twijfel bestond over de interpretatie van verschillende criteria zoals het aantal rechthebbenden. Verzoekende partij moet echter vaststellen dat verwerende partij hierop geen antwoord biedt.

Overigens past verwerende partij het rechtszekerheidsbeginsel ook verkeerd toe. Zij argumenteert waarom de rechtszekerheid ten aanzien van de patiënt niet geschonden zou zijn. Verzoekende partij, die van oordeel is dat verwerende partij dit beginsel schond, is echter een ziekenhuis. En het is de overheid die de rechtmatige verwachtingen van een ziekenhuis, ook een rechtsonderhorige, niet inlost.

Tot slot betwist verwerende partij ook bij dit eerste middel het evenredigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Dit

zijn echter geen beginselen van algemeen bestuur die in dit eerste middel ter discussie staan. Bijgevolg zal verzoekende partij er onder dit middel niet verder op ingaan.

2° De bestreden beslissing is in strijd met het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel

a. Eerste onderdeel: het RIZIV erkende geen 25 PMOC en schendt bijgevolg het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel

[...]

46. Inzake het eerste onderdeel van het eerste middel verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierboven [...] reeds heeft uiteengezet en waarin zij volhardt. Zij voegt hier het volgende aan toe.

47. Verzoekende partij betwist de zienswijze van verwerende partij dat zij geen 25 PMOC diende te erkennen. De criteria die het Verzekeringscomité zelf opgesteld heeft, vermelden duidelijk dat de overheid pas zou overgaan tot een selectie tussen de verschillende kandidaten wanneer zij méér dan 25 ontvankelijke kandidaten zou hebben. Art. 7, §1 van de Overeenkomst is hierin duidelijk:

Het aantal PMOC wordt beperkt in functie van het beschikbaar budget tot maximaal 25 PMOC. Elk centrum mag zich kandidaat stellen. De procedure en modaliteiten van kandidaatstelling worden bekend gemaakt via de website van het RIZIV. Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de eerste contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie.
- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag. [...]

Dit impliceert dus dat verwerende partij, indien zij 25 ontvankelijke kandidaturen zou ontvangen, zou overgaan tot het erkennen van 25 PMOC. Dit gebeurde niet.

48. Bovendien verwijst verzoekende partij naar de voorbereidende nota CGV/348 van 27 november 2023 van de werkgroep van het Verzekeringscomité, waarbij de verschillende kandidaturen geanalyseerd werden. Verzoekende partij stelt vast dat de werkgroep bij deze nota wél overging tot het voorstellen van 25 kandidaten voor de erkenning als PMOC. Bij deze nota werd wél duidelijk de procedure gevolgd zoals deze bepaald werd in de Overeenkomst.

Tijdens de vergadering van 27 november 2023 stelde het Verzekeringscomité echter vast dat er 25 PMOC-erkenningen te weinig zullen zijn voor de zorgbehoefte van jongeren met obesitas. Een zorgvuldig handelend bestuur zou – indien zij dergelijke vaststelling zou doen – een aanpassing van het voorgestelde kader moeten doen (bijvoorbeeld door het aantal erkenningen te verhogen naar meer dan 25). In plaats daarvan besluit verwerende partij – geheel contra legem – om niet minder dan 4 erkenningen voor te behouden voor Waalse en Brusselse ziekenhuizen en zo verzoekende partij (die nochtans een ontvankelijke aanvraag inhoudt en beschikt over een bijzonder grote expertise) geen erkenning toe te kennen.

49. Daarnaast wil verzoekende partij erop wijzen dat verwerende partij in haar memorie van antwoord meermaals aanhaalt dat de vier overige plaatsen voorbehouden worden voor de Waalse en Brusselse, onontvankelijke kandidaturen:

Aangezien er volgens de geografische spreiding en het aantal obese rechthebbenden 2 centra in Henegouwen tekort zijn, wordt aan CHU Tivoli en aan Centre hospitalier EpuCURA bijkomend tijd tot 31 mei 2024 gegeven om binnen hun centrum te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst en daartoe een aanvullend dossier in te dienen. Zodra hun kandidatuur ontvankelijk is, zal dat centrum kunnen toetreden tot de overeenkomst en dit op de eerste dag van de maand na indiening van de ontvankelijke kandidatuur. Hetzelfde geldt voor Luxemburg en het aldaar gelegen Vivalia-CHCA Libramont, alsook voor Brussel en het aldaar gelegen ASBL Chirec Bruxelles. [...]

Het Verzekeringscomité houdt dus wel degelijk rekening met 25 plaatsen voor erkende PMOC én garandeert deze reeds voor de Waalse en Brusselse ziekenhuizen die onvoldoende expertise konden aantonen en bijgevolg onontvankelijk verklaard werden. Het is dus incorrect van verwerende partij om voor te houden dat de 25 plaatsen geen exhaustief in te vullen aantal was, terwijl zij de facto deze 25 plaatsen reeds ingevuld heeft (ook met onontvankelijke kandidaturen).

50. Tot slot strookt dit argument van verwerende partij ook niet met het initiële doeleinde van de PMOC, namelijk om de erkende centra te spreiden en zo toegankelijk te maken voor iedere minderjarige patiënt die hier nood aan heeft. Indien het Verzekeringscomité de centra zo toegankelijk mogelijk wou maken voor de patiënten, dan zou zij de 25 voorziene plaatsen voor erkende PMOC volledig benut hebben. Zeker aangezien er kandidaturen waren, waaronder verzoekende partij, die wel degelijk voldeden (en nog steeds voldoen) aan de vooropgestelde kwaliteitscriteria.

Deze doelstelling staat onder meer in art. 3 van de Overeenkomst [...].

[...]

Ook de Nota aan de Ministerraad van 12 december 2023 vermeldt deze doelstelling [...].

[...]

Het is onlogisch om initieel een goed georganiseerd zorgaanbod te willen realiseren en toegankelijk te willen zijn voor de patiënten, om vervolgens geen gebruik te maken van het aantal voorzien[...]e plaatsen voor erkende PMOC.

Bovendien zullen huidige en toekomstige patiënten afhaken doordat zij zich niet vlot kunnen verplaatsen naar de verder gelegen PMOC. Zoals reeds aangehaald komen deze minderjarige patiënten met overgewicht vaak uit zwakkere sociale milieus, waar de ouders meestal ook minder mobiel zijn (en bv. geen eigen gezinswagen hebben). Voor hen is dus cruciaal dat alle beschikbare plaatsen voor PMOC benut worden. Op die manier moeten zij zich minder ver verplaatsen en kunnen ze hun behandeling en opvolging langer volhouden.

Het argument van verwerende partij kan dan ook niet gevolgd worden.

b. Tweede onderdeel: het RIZIV ging onmiddellijk over tot een geografische analyse op basis van gewesten wat in strijd is met het patere legem quam ipse fecisti en het zorgvuldigheidsbeginsel

[...]

55. Inzake het tweede onderdeel van het eerste middel verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierboven [...] reeds heeft uiteengezet en waarin zij volhardt. Zij voegt hier het volgende nog aan toe.

56. Verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat zij 25 ontvankelijke kandidaturen ontving. Verwerende partij concludeert namelijk dat de Waalse en Brusselse ziekenhuizen bijkomende tijd kon gegeven worden, aangezien er geen sprake was van meer dan 25 ontvankelijke kandidaturen.

Echter, overeenkomstig artikel 7, §1 van de Overeenkomst kon verwerende partij slechts overgaan tot een analyse van de kandidaturen op basis van de criteria ‘aantal rechthebbenden’ en ‘geografische spreiding’ wanneer zij méér dan 25 kandidaturen ontvangen heeft:

Artikel 7.

§1. Aantal PMOC

Het aantal PMOC wordt beperkt in functie van het beschikbaar budget tot maximaal 25 PMOC. Elk centrum mag zich kandidaat stellen. De procedure en modaliteiten van kandidaatstelling worden bekend gemaakt via de website van het RIZIV. Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de eerste contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie.
- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag.

Verwerende partij geeft dus zélf aan dat zij niet meer dan 25 ontvankelijke kandidaturen ontvangen heeft. Zij kon – rekening houdende met haar eigen selectiecriteria – dus niet overgaan tot een geografische analyse en het aantal rechthebbenden in rekening brengen.

Opnieuw moet verzoekende partij vaststellen dat verwerende partij niet eens verklaart waarom zij toch een selectie deed op basis van de aanvullende criteria, nu er niet meer ontvankelijke kandidaturen waren dan beschikbare plaatsen.

57. Bovendien verwijst verzoekende partij opnieuw naar de voorbereidende nota CGV/348 van 27 november 2023 van de werkgroep van het Verzekeringscomité. Verzoekende partij benadrukt dat de werkgroep van het Verzekeringscomité bij deze nota wel overging tot het voorstellen van 25 kandidaten voor de erkenning als PMOC, zonder dat hierbij eerst een geografische analyse uitgevoerd werd. Ook voor de werkgroep van het Verzekeringscomité was het dus duidelijk dat deze geografische spreiding pas uitgevoerd kon worden wanneer verwerende partij meer dan 25 ontvankelijke kandidaturen zou hebben (quod non). De procedure werd dus door de werkgroep uitgevoerd zoals ze bepaald werd in de Overeenkomst.

58. Verzoekende partij moet bijkomend vaststellen dat het Verzekeringscomité tijdens de vergadering van 27 november 2023 al opmerkte dat het Waalse en Brusselse grondgebied niet over voldoende expertise beschikken om een gelijkwaardig aantal erkende PMOC te hebben als het Vlaamse grondgebied. De voorbereidende nota van de werkgroep van het Verzekeringscomité kwam namelijk tot dezelfde conclusie:

Opvallend is dat er meer kandidaturen met uitgewerkte initiatieven vanuit Vlaamse kant werden ingediend. In de toekomst moet er meer aandacht zijn voor de expertiseontwikkeling in de Waalse regio.

Dit betekent echter niet dat men onontvankelijke kandidaturen, zoals de kandidatuur van verzoekende partij, kon afwijzen om deze plaatsen te garanderen voor kandidaten die niet over voldoende expertise beschikken. Zoals verwerende partij namelijk zelf meermaals aanhaalt in haar memorie van antwoord is het niet in het belang van de patiënt om centra die over onvoldoende kennis en expertise beschikken, te erkennen:

Het zijn de criteria als vooropgesteld bij de oproeping in het document tot kandidaatstelling, als in te vullen door de kandidaten, welke werden weerhouden door het Verzekeringscomité om diens analyse te maken. Expertise is hierin erg belangrijk. De obesitas schalen EOSSP-2 en 3 zijn zeer ernstig. PMOC's moeten aan alle expertise voldoen. Een centrum erkennen

met onvoldoende expertise kan in de toekomst nadelig zijn voor de zorg van de patiënt. [...]

Een zorgvuldig handelend bestuur zou – indien zij dergelijke vaststelling zou doen – een aanpassing van het voorgestelde kader moeten doen (bijvoorbeeld door het aantal erkenningen te verhogen naar meer dan 25). In plaats daarvan besluit verwerende partij – geheel contra legem – om niet minder dan 4 erkenningen voor te behouden voor Waalse en Brusselse ziekenhuizen en zo verzoekende partij (die nochtans en een ontvankelijke aanvraag inhoudt en beschikt over een bijzonder grote expertise) geen erkenning toe te kennen. 59. Bovendien wordt dit onzorgvuldig en onwettig handelen ook aangetoond doordat het Verzekeringscomité het nodig achtte de Overeenkomst te wijzigen nadat verzoekende partij haar kandidatuur ingediend had én de initiële termijn voor aanvragen reeds verstreken was.

De Overeenkomst die momenteel gepubliceerd is op de website van het RIZIV bepaalt in art. 7, §1 namelijk [...]:

§1 Aantal PMOC

Het aantal PMOC wordt beperkt in functie van het beschikbaar budget tot maximaal 25 PMOC.

Elk centrum mag zich kandidaat stellen.

De procedure en modaliteiten van kandidaatstelling worden bekend gemaakt via de website van het RIZIV. Indien er meer ontvankelijke kandidaturen zijn dan beschikbare plaatsen, zal de eerste contractant een selectie maken gebaseerd op volgende criteria:

- De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie.
- Aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag.

Een centrum dat een kandidatuur heeft ingediend en op basis van het voormelde criterium in verband met de geografische spreiding en aantal rechthebbenden in aanmerking komt om toe te treden tot de overeenkomst, maar niet over de noodzakelijke expertise beschikt zoals gedefinieerd in artikel 7, paragraaf 4, krijgt uitstel tot 31 mei 2024 om te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst inzake de noodzakelijk vereiste expertise. Daartoe kan een aanvullend of aangepast dossier ingediend worden voor 31 mei 2024.

Deze tweede paragraaf van art. 7, §1 was echter niet terug te vinden in de oorspronkelijke Overeenkomst die verzoekende partij getekend heeft. Enkel de eerste paragraaf is terug te vinden in de initiële tekst [...]. Het Verzekeringscomité draait het toekenningsproces echter om door eerst de kandidaten te selecteren waarmee men de Overeenkomst wil afsluiten, om daarna de Overeenkomst te wijzigen zodat deze kandidaten ook kunnen geselecteerd worden.

Bovendien beseftte het Verzekeringscomité ook dat zij de vooropgestelde procedure niet gevolgd heeft, anders was er geen nood tot wijziging van de Overeenkomst, in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert. Het post factum wijzigen van de Overeenkomst toont juist aan dat het Verzekeringscomité zelf aanvoelde dat het schoentje knelde bij de toepassing van hun vooropgestelde procedure voor de toewijzing van erkenningen aan kandidaat-PMOC.

60. Tot slot vermeldt verwerende partij in dat opzicht ook dat zij bij de analyse van de geografische spreiding rekening hield met een spreiding over de verschillende ziekenhuisnetwerken. Dit is echter manifest onjuist. Zo behoren het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, AZ Voorkempen en AZ Klina tot hetzelfde ziekenhuisnetwerk Helix en AZ Sint-Jan Brugge en

AZ Alma behoren beide tot het KOM-netwerk. Het ZNK-netwerk waartoe AZ Turnhout behoort, beschikt daarentegen over geen enkele PMOC-erkenning.

c. Derde onderdeel: het RIZIV hield rekening met onontvankelijke kandidaturen wat in strijd is met het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

[...]

63. Inzake het derde onderdeel van het eerste middel verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierboven [...] reeds heeft uiteengezet en waarin zij volhardt. Zij voegt hier nog het volgende aan toe.

64. Verzoekende partij kan niet anders dan vaststellen dat verwerende partij ook in haar memorie van antwoord toegeeft dat zij rekening gehouden heeft met onontvankelijke kandidaturen. Dit gaat uiteraard in tegen de procedure die zij zelf vooropgesteld heeft.

d. Vierde onderdeel: het RIZIV paste haar eigen geografisch criterium niet correct toe, strijdig met het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en het zorgvuldigheidsbeginsel

[...]

69. Inzake het vierde onderdeel van het eerste middel verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierboven [...] reeds heeft uiteengezet en waarin zij volhardt. Zij voegt hier nog het volgende aan toe.

70. Verzoekende partij moet vaststellen dat verwerende partij geen repliek voorziet op de argumentatie uit dit vierde onderdeel van het eerste middel. Verwerende partij herhaalt louter haar antwoord, namelijk dat zij het geografisch criterium correct toegepast heeft. Zij brengt echter geen enkel stuk bij die haar argumentatie zou kunnen staven. Ook de berekeningen van het aantal PMOC per gewest en per provincie worden niet verder gestaafd of uiteengezet.

71. Tot slot verwijst verzoekende partij naar de argumentatie die aangehaald werd met betrekking tot de verschuiving van het aantal PMOC tussen de verschillende provincies. Aangezien verwerende partij hier een antwoord biedt op hetgeen verzoekende partij pas in het tweede middel opwerpt, zal zij daar haar repliek voorzien.

e. Besluit

72. Uit al het voorgaande blijkt duidelijk dat het RIZIV haar eigen regels niet (correct) toepast, ongeacht het feit dat deze regels bovendien arbitrair en kennelijk onredelijk zijn [...]. Dit is in strijd met het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en met het zorgvuldigheidsbeginsel. Het RIZIV heeft namelijk niet op zorgvuldige wijze haar beslissing voorbereid en genomen. Bovendien schendt het RIZIV ook het redelijkheidsbeginsel door haar beleidsvrijheid op een onjuiste wijze aan te wenden en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel door bij het AZ Turnhout de rechtmatige verwachting te creëren 25 PMOC te erkennen wanneer men voldoende ontvankelijke aanvragen ontvangen heeft. Het RIZIV deed dit echter niet en schond hierbij onder meer het rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel.”

17. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“20. De Eerste Auditeur voert aan dat enkel de definitieve nota van het Verzekeringscomité van november 2023 relevant is voor de bepaling van de selectieprocedure. Toch verwijst zij ter staving van haar argumentatie zelf ook naar de notulen van de vergadering van het Verzekeringscomité van 25 september 2023 (d.i. een nota die volgens haar irrelevant is voor

voorliggende procedure). De Eerste Auditeur lijkt m.a.w. zelf niet overtuigd te zijn van de zogenaamde irrelevantie van ‘voorbereidende documenten’.

Verzoekende partij voegt nog toe dat uit de voorbereidende nota van 27 november 2023 blijkt dat de kandidatuur van AZ Groeninge onontvankelijk was [...] en aldus wijst op de willekeur in het beslissingsproces van verwerende partij. De voorbereidende nota is bijgevolg wel degelijk relevant in voorliggende procedure.

21. Verder stelt de auditeur dat de verdeling van de beschikbare PMOC-erkenningen (i) eerst per gewest, (ii) daarna per provincie moet gebeuren en (iii) dat ten slotte per provincie enkel van de ontvankelijke kandidaturen het aantal rechthebbenden wordt beoordeeld. Deze interpretatie van artikel 7, §1, eerste alinea van de Overeenkomst is onjuist.

Zoals Uw Raad van State zal kunnen vaststellen, bepaalt de Overeenkomst enkel dat:

- indien het aantal ontvankelijke kandidaturen kleiner dan of gelijk is aan 25 elke kandidaat onverkort wordt erkend. In dat geval wordt er dus geen rekening gehouden met de geografische spreiding (noch met het aantal rechthebbenden);

- indien het aantal ontvankelijke kandidaturen groter is dan 25 er een selectie wordt gemaakt, waarbij de PMOC-erkenningen eerst worden verdeeld over de provincies (‘geografisch criterium’) en vervolgens per provincie wordt gekeken naar het aantal rechthebbenden (criterium van ‘aantal rechthebbenden’). De voorafgaandelijke verdeling over de gewesten staat in ieder geval niet in de overeenkomst.

Het is m.a.w. duidelijk dat de voorafgaandelijke verdeling van het aantal beschikbare plaatsen over de gewesten contra legem is. Bijkomend zijn de door verwerende partij gebruikte cijfers om tot het maximaal aantal PMOC te komen in ieder geval beschikbaar per provincie, zodat de ‘tussenstap’ van een gewestelijke verdeling irrelevant is.

22. Bijkomend wijst verzoekende partij Uw Raad van State op een feitelijke onjuistheid van de Eerste Auditeur met betrekking tot de toegekende bijkomende termijn van bepaalde kandidaten. De Eerste Auditeur poneert namelijk dat de aangepaste versie van de overeenkomst (waarbij een bijkomende termijn werd toegekend aan ziekenhuizen om een aangepaste kandidatuur in te dienen) reeds als bijlage werd gevoegd bij de nota van 27 november 2023. Dit is echter onjuist.

Artikel 7, §1 van de oorspronkelijke overeenkomst bevatte namelijk enkel de selectiecriteria en vermeldde niets over een bijkomende termijn om een aangepaste kandidatuur in te dienen. Het RIZIV publiceerde daarentegen pas begin 2024 een aangepaste overeenkomst op haar website (en verwijderde de eerdere versie) waarin een bijkomende alinea werd toegevoegd aan artikel 7, §1 van de overeenkomst. De Eerste Auditeur gaat m.a.w. geheel voorbij aan het feit dat verwerende partij en cours de route haar beslissingskader als het ware op maat gemaakt heeft van bepaalde ziekenhuizen.

b. Eerste onderdeel: het RIZIV erkende geen 25 PMOC en schendt bijgevolg het beginsel patere legem quam ipse fecisti en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel [...]

[...]

25. Anders dan de Eerste Auditeur beweert, stelde het Verzekeringscomité (en niet verzoekende partij) vast dat 25 PMOC-erkenningen te weinig zouden zijn om tegemoet te komen aan de zorgbehoefte van kinderen met obesitas. Verzoekende partij werpt in haar procedurestukken enkel op dat een zorgvuldig handelend bestuur bij dergelijke vaststelling de nodige maatregelen had moeten treffen om het voorgesteld kader aan te passen aan

de reële zorgnood. De kritiek van de Eerste Auditeur is wat dat betreft derhalve onjuist.

Ten overvloede verwijst de Eerste Auditeur, in navolging van verwerende partij, naar cijfers van het BVAS of de gezondheidsenquête 2018 om aan te tonen dat zij wel degelijk een voldoende aantal erkenningen heeft vastgelegd. Verwerende partij legt deze concrete rapporten echter niet voor, zodat verzoekende partij niet kan nagaan of de aannames met betrekking tot de prevalentie van obesitas bij minderjarigen wel voldoende verfijnd werden per regio (of zelfs gemeente).

26. Verder lijkt de Eerste Auditeur al te gemakkelijk voorbij te gaan aan het feit dat de voorafgaandelijke verdeling van de PMOC-erkenningen over de gewesten niet is opgenomen in de overeenkomst. Aangezien verwerende partij (i) en cours de route de tekst van de overeenkomst aanpaste en zo de facto enkel de Waalse ziekenhuizen bijkomende tijd verleende om een aangepaste kandidatuur in te dienen en daarenboven (ii) geheel contra legem een bijkomend geografisch criterium toevoegde aan de overeenkomst, behoeft het geen verder betoog dat het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel alleszins zijn geschonden. Anders dan de Eerste Auditeur laat uitschijnen, doet de mate van beleidsvrijheid waarover verwerende partij al dan niet zou beschikken hieraan geen afbreuk.

Het verbaast verzoekende partij overigens dat de Eerste Auditeur vervolgens zelf een invulling geeft aan de reden waarom verwerende partij geen 25 centra heeft erkend. De aannames dienaangaande voegen niets toe in voorliggende procedure.

27. Dat verwerende partij verder niet de facto al 25 plaatsen zou hebben ingevuld klopt niet.

Zoals aangehaald in haar procedurestukken, erkent verwerende partij allereerst zelf in de definitieve nota van 27 november 2023 dat zij de laatste vier plaatsen overhoudt voor de onontvankelijke Waalse en Brusselse ziekenhuizen (d.i. Chirec Hôpital Delta Bruxelles, CHU Tivoli, Centre Hospitalier Epicura en Vivalia-CACH Libramont). De erkenningspraktijk van verwerende partij bevestigt dit verder: Chirec Hôpital Delta Bruxelles trad toe tot de overeenkomst op 1 juli 2024 en CHU Tivoli resp. Centre Hospitalier Epicura op 1 april 2025. Voorhouden dat deze plaatsen niet werden voorbehouden aan deze ziekenhuizen is aldus niet ernstig, nu drie van de vier overblijvende plaatsen werden ingevuld door destijds onontvankelijke kandidaturen.

28. Ten slotte is de redenering van de Eerste Auditeur met betrekking tot het totaal ontvangen onontvankelijke kandidaturen onjuist.

Zoals duidelijk staat gestipuleerd in artikel 7, §1 van de overeenkomst, mocht verwerende partij slechts overgaan tot een selectie op basis van de selectiecriteria (d.i. 'geografisch criterium' en 'aantal rechthebbenden') als het aantal onontvankelijke kandidaturen meer was dan 25. Verwerende partij moest m.a.w. eerst de ontvankelijkheid van de kandidaturen nagaan en desgevallend pas erna (als er meer onontvankelijke kandidaturen waren dan beschikbare erkenningen) overgaan tot een selectie op basis van de criteria zoals vermeld in artikel 7 van de Overeenkomst.

De voorbereidende nota van 27 november 2023 bepaalt dat er 35 PMOC-kandidaturen werden ingediend, waarvan 25 onontvankelijk waren. Overeenkomstig artikel 7, §1, eerste alinea van de Overeenkomst werd aldus besloten tot de onmiddellijke erkenning van al deze kandidaturen, hetgeen inderdaad de enige juiste toepassing kan zijn van dit artikel. De definitieve versie van diezelfde nota bepaalt daarentegen dat er 26 onontvankelijke kandidaturen zouden zijn. Een analyse van hoe verwerende partij tot dit aantal komt, leidt tot de conclusie dat zij de kandidatuur van AZ Groeninge

oorspronkelijk als onontvankelijk bestempelde (wegens een gebrek van een overzicht van aantal rechthebbenden) om de kandidatuur vervolgens alsnog ontvankelijk te verklaren.

Overeenkomstig artikel 7, §2 van de Overeenkomst moet een PMOC bij opstart ten minste 100 rechthebbenden met obesitas permanent in regelmatige behandeling te hebben. Bij wijze van overgangsmaatregel kan worden aanvaard dat het cijfer van 100 rechthebbenden in behandeling pas vanaf het tweede jaar bereikt wordt. Niettegenstaande de onduidelijke formulering van het aantal rechthebbenden, impliceert deze paragraaf alleszins dat een lijst met aantal rechthebbenden essentieel is om een onontvankelijke kandidatuur in te dienen. Om ontvankelijk te zijn, moest een kandidatuur bijkomend ten laatste op 31 oktober 2023 worden ingediend.

Uit de voorbereidende nota van 27 november blijkt duidelijk dat AZ Groeninge geen lijst met rechthebbenden toevoegde aan haar kandidatuur, zodat die inderdaad onontvankelijk was. Verwerende partij lijkt evenwel geheel voorbij te gaan aan deze grond van onontvankelijkheid door in de tweede nota te stellen dat de kandidatuur van AZ Groeninge enkel niet wordt weerh[ou]den op basis van het geografisch criterium. Deze beoordeling faalt evenwel in rechte: de kandidatuur van AZ Groeninge was niet ontvankelijk, zodat zij ab initio niet kon worden weerhouden. Dat verwerende partij desondanks overgaat tot een beoordeling ervan op basis van de selectiecriteria is strijdig met de Overeenkomst.

Het behoeft aldus geen betoog dat het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden zijn. Wederom maakt verwerende partij op onjuiste wijze ‘gebruik’ van het beslissingskader om het hoge aantal onontvankelijke kandidaturen in Brussel en Wallonië te remediëren [...].

29. Het eerste onderdeel van het eerste middel is ontvankelijk en gegrond.

c. Tweede onderdeel (het RIZIV ging onmiddellijk over tot een geografische analyse op basis van gewesten wat in strijd is met het patere legem quam ipse fecisti-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en vierde onderdeel (het RIZIV paste haar eigen geografisch criterium niet correct toe, strijdig met het [...] patere legem quam ipse fecisti-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) [...]

32. De stelling dat er 26 ontvankelijke kandidaturen zouden zijn ingediend is onjuist. [...]

Gelet op het voorgaande zal Uw Raad van State ontegensprekelijk moeten vaststellen dat er wel degelijk 25 (en geen 26) ontvankelijke kandidaturen waren, zodat verwerende partij geenszins mocht overgaan tot een beoordeling van de kandidaturen op basis van de selectiecriteria.

33. De Eerste Auditeur stelt dat de voorafgaandelijke verdeling van het aantal beschikbare erkenningen over de gewesten een verdere verfijning betreft van de selectiecriteria van de Overeenkomst. Om niet in herhaling te vallen verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierover [al] heeft [...] uiteengezet [...].

Bijkomend verwijst de Eerste Auditeur naar de notulen van de vergadering van het Verzekeringscomité van 25 september 2023, waarin een geografische spreiding aan de hand van de ziekenhuizen wordt gesuggereerd zodat er één erkend centrum per ziekenhuisnetwerk zou moeten zijn om een goede geografische spreiding te garanderen. Het aantal ziekenhuisnetwerken werd inderdaad tevens vastgelegd op maximaal 25 om een goede geografische spreiding van zorgopdrachten te kunnen garanderen. Daarbij beschikt Vlaanderen over 13, Brussel over 4 en Wallonië over 8 ziekenhuisnetwerken. Verzoekende partij stelt evenwel vast dat (i) Vlaanderen over 11 in plaats van 13 PMOC beschikt (in lijn met het aantal ziekenhuisnetwerken) en (ii) dat het ziekenhuisnetwerk Briant en het ziekenhuisnetwerk Kempen niet eens over

één PMOC-erkenning beschikken terwijl o.a. het Helix-netwerk en het KOM-netwerk zelfs over 2 PMOC-erkenningen beschikken. Het mag duidelijk zijn dat de doelstelling van de geografische spreiding minstens op een merkwaardige manier werd ingevuld door verwerende partij, waarbij zij de achterliggende ratio volledig achterwege gelaten heeft.

Overigens benadrukt de Eerste Auditeur dat de ratio van de Overeenkomst het vermijden van blinde vlekken in het zorgaanbod is. Verzoekende partij stelt evenwel vast dat er net door de weigeringsbeslissing in de praktijk een blinde vlek is ontstaan in de regio Turnhout. Verwerende partij had als zorgvuldig bestuur bij de vastlegging van het kader c.q. de verspreiding van de centra rekening moeten houden met de regionale cijfers (en niet enkel met de provinciale cijfers) om deze ratio werkelijk te kunnen toepassen in de praktijk. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt immers in dat een bestuur haar beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Welnu, bij een zorgvuldige analyse van de zorgnood in de regio Antwerpen had zij kunnen vaststellen dat het aantal rechthebbenden in de regio Turnhout groter is dan in de regio van AZ Voorkempen [...].

34. De redenering omtrent de afronding van het aantal PMOC per gewest verbaast verzoekende partij ten zeerste. Allereerst herhaalt zij dat een voorafgaandelijke verdeling van het aantal PMOC-erkenningen per gewest niet alleen contra legem is. Bijkomend is die oefening geheel overbodig, nu de bevolkingscijfers o.a. via Statbel zonder meer beschikbaar zijn op provinciaal niveau [...].

Het staat aldus buiten kijf dat de post factum toevoeging van een bijkomend selectie criterium en de willekeurige toepassing van gebruikte afrondingsregels wel degelijk aantonen dat verwerende partij het patere legem-beginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

35. Ten slotte voert de Eerste Auditeur nog aan dat er met de bestreden beslissing niet zou zijn beslist om een overeenkomst te sluiten met ziekenhuizen die een onontvankelijke kandidatuur indienden. Dit is onjuist. Om niet in herhaling te vallen verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij dienaangaande al heeft uiteengezet [...].

36. Het tweede en vierde onderdeel van het eerste middel zijn aldus gegrond. d. Derde onderdeel: het RIZIV hield rekening met onontvankelijke kandidaturen wat in strijd is met het patere legem quam ipse fecisti-beginsel, het rechtszekerheid- en vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel [...]

39. Ook wat betreft het derde onderdeel van het eerste middel een interpretatie aan van de overeenkomst die geheel contra legem is. Verzoekende partij herhaalt dat verwerende partij niet eens moet overgaan tot de beoordeling van de ingediende kandidaturen, omdat zij slechts 25 onontvankelijke kandidaturen heeft ontvangen.

Zelfs indien er 26 onontvankelijke kandidaturen zouden zijn geweest (quod non), dan is de verdeling zoals voorgesteld door de Eerste Auditeur (en verwerende partij) onjuist. De onontvankelijke kandidaturen zouden in dat geval immers enkel per provincie (geografisch criterium) moeten worden beoordeeld op grond van het aantal rechthebbenden. Dat de beschikbare plaatsen voorafgaandelijk zouden moeten worden verdeeld over de gewesten is onjuist.

Bijkomend volgt uit (i) de post factum aanpassing van de Overeenkomst (zodat aan de Brusselse en Waalse ziekenhuizen een bijkomende termijn wordt toegekend om de onontvankelijkheid van hun kandidatuur te remediëren) en (ii) het feit dat Chirec Hôpital Delta Bruxelles, CHU Tivoli en Centre Hospitalier Epicura intussen wel degelijk werden erkend duidelijk

dat verwerende partij deze kandidaturen in ieder geval zou laten toetreden tot de Overeenkomst. Verzoekende partij verwijst naar hetgeen zij hierover al heeft uiteengezet [...].

40. Het derde onderdeel is wel degelijk gegrond.

e. Besluit

41. Op basis wat hierboven is weergegeven, zal Uw Raad van State moeten vaststellen dat de kritiek van de Eerste Auditeur veelal uitgaat van een verkeerde voorstelling van de feiten en van verkeerde premisses over het toepasselijk beslissingskader.

Het voorgaande toont aldus aan dat verwerende partij haar eigen selectieprocedure niet volgde en dat de bestreden beslissing in strijd is met het patere legem quam ipse fecisti-beginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel schendt.

Het eerste middel is wel degelijk ontvankelijk en gegrond.”

Beoordeling

18. Het auditoraat heeft het eerste middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 15 en 16). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

19. Door het auditoraat wordt tot de ongegrondheid van het eerste middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

Vooraf

6.5. De bestreden beslissing heeft betrekking op het niet weerhouden van een kandidatuur voor het afsluiten van een overeenkomst tussen het RIZIV en pediatrische multidisciplinaire obesitas centra op grond van artikel 22, 6° en 6°bis van de ZIV-wet, op voorstel van de nationale commissie artsen-ziekenfondsen. Op grond van het toepasselijk wettelijke kader wordt het aan de verwerende partij, op voorstel van het college van artsen-directeurs of de betrokken overeenkomsten- en akkoordencommissies overgelaten om de voorwaarden en het aantal alsook de procedure te bepalen voor selectie van de verplegingsinrichtingen waarmee een overeenkomst wordt afgesloten voor de multidisciplinaire aanpak van obesitas bij kinderen. De verwerende partij beschikt bijgevolg over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid om deze voorwaarden en selectieprocedure te bepalen binnen de grenzen van het gelijkheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur.

6.6. De criteria die werden toegepast voor de selectie van de PMOC's blijken uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de definitieve versie van de nota aan het Verzekeringscomité en niet op grond van een eerdere versie van deze nota

die nog in belangrijke mate werd aangepast. De achterliggende motieven voor de bestreden beslissing, zoals de toegepaste criteria om de ziekenhuizen te selecteren, zijn dan ook enkel terug te vinden in de definitieve versie van deze nota die elke eerdere versie vervangt. De verwijzing in het verzoekschrift naar de eerste versie van de nota van het Verzekeringscomité van 27 november 2023 is bijgevolg niet relevant.

6.7. Uit de notulen van het Verzekeringscomité van 27 november 2023 blijkt dat het Verzekeringscomité het aangepaste ontwerp van overeenkomst goedkeurt en beslist de overeenkomst af te sluiten met de betrokken centra. Uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 en de bijlage 2 bij deze nota blijkt dat eerst een geografische verdeling werd gemaakt van de 25 beschikbare plaatsen over het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in functie van de prevalentiecijfers die werden verkregen via de gezondheidsenquête 2018 en de Statbel-gegevens. Zo werden 11 PMOC's toegewezen aan het Vlaams Gewest, 9 aan het Waals Gewest en 5 aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vervolgens werden deze aantallen voor het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest verder verdeeld over de provincies in functie van de populatie van 2- tot en met 17-jarigen per provincie. Tot slot werden per provincie de ontvankelijke kandidaturen vergeleken aan de hand van het aantal rechthebbenden. Wanneer er voor een provincie onvoldoende ontvankelijke kandidaturen waren in functie van het aantal beschikbare plaatsen, kregen de kandidaten bijkomend tijd tot 31 mei 2024 om aan de voorwaarden van de overeenkomst te voldoen (zie de aanvulling in die zin van artikel 7, §1 van de overeenkomst).

6.8. De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij in haar memorie van antwoord stelt dat er geen enkele volgorde of rangschikking zou bestaan tussen de twee criteria vermeld in artikel 7 van de overeenkomst. Uit de toepassing van de criteria zoals die blijkt uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 blijkt duidelijk dat eerst een geografische verdeling van het aantal PMOC werd toegepast en dat vervolgens op basis van deze verdeling per provincie het criterium van aantal rechthebbenden werd toegepast, zoals ze ook zelf elders in haar memorie van antwoord uiteenzet. In de nota aan het Verzekeringscomité wordt gesteld: 'Op basis van de verdeling per provincie wordt dan het criterium van aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen toegepast om het aantal toegelaten PMOC te selecteren. Dit leidt tot volgend voorstel: de provincie Antwerpen: AZ Turnhout heeft het minst aantal obese rechthebbenden dat permanent wordt opgevolgd en wordt niet weerhouden voor toetreding tot de overeenkomst;(...)'

Eerste onderdeel

6.9. In het eerste onderdeel wordt een schending aangevoerd van het patere legem beginsel, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel omdat de verwerende partij geen 25 PMOC zou hebben erkend terwijl dit nochtans voorzien zou worden volgens de overeenkomst.

6.10. Het aantal PMOC waarmee een overeenkomst zou kunnen worden afgesloten werd beperkt tot maximaal 25 omwille van budgettaire redenen en op grond van de prevalentiecijfers aangeleverd door de Belgische Vereniging voor de Studie van Obesitas. De verzoekende partij meent dat dit aantal onvoldoende is maar zij toont niet aan hoe de verwerende partij hierdoor het patere legem beginsel, het rechtszekerheids- of het vertrouwensbeginsel zou hebben geschonden.

6.11. Het gebruik van de term 'maximaal' in artikel 7 van de overeenkomst duidt er voorts op dat er ook minder dan 25 PMOC tot de overeenkomst konden worden toegelaten. Zoals bij de beoordeling van het tweede onderdeel

van dit middel zal blijken, werd, alvorens de ontvangen kandidaturen te beoordelen, een voorafgaandelijke geografische verdeling gemaakt van het maximaal aantal PMOC over de gewesten op grond van de prevalentiecijfers (gezondheidsenquête 2018 en Statbel-gegevens) en vervolgens over de provincies op basis van de bevolkingscijfers. Gelet hierop kon de verwerende partij vaststellen dat er voor sommige provincies meer ontvankelijke kandidaturen waren dan beschikbare plaatsen, zoals in de provincie Antwerpen, waar er vier ontvankelijke kandidaturen waren voor slechts drie beschikbare plaatsen. Dit houdt geen schending in van het patere legem beginsel.

Het feit dat de beschikbare plaatsen voor de andere provincies, waar er onvoldoende ontvankelijke kandidaturen waren, niet allemaal werden ingevuld, ook niet nadat aan kandidaten die op grond van het geografische criterium en het aantal rechthebbenden in aanmerking kwamen nog een bijkomende termijn tot 31 mei 2024 werd gegeven om het nodige gekwalificeerde personeel aan te trekken en hun kandidatuur opnieuw voor te leggen, doet niet anders besluiten. Het valt binnen de opdracht van algemeen belang van de verwerende partij om, bij het goedkeuren en sluiten van overeenkomsten zoals in dit geval, te streven naar een hoog kwalitatief aanbod van gezondheidszorgen voor diegene die er nood aan hebben. Dat zij daarbij een geografische verdeling van de PMOC wenst te bewerkstelligen past binnen dit streven. De verwerende partij stelt in dit verband in haar memorie dat Waalse patiënten evenveel recht hebben op nabije zorgverlening als Vlaamse patiënten. Men heeft dan ook allicht de mogelijkheid niet willen hypothekeren om binnen de budgettaire context in de toekomst nog een overeenkomst af te sluiten met PMOC's die kunnen zorgen voor de nagestreefde geografische spreiding in het Waals Gewest.

Voorts faalt de kritiek dat de verwerende partij de facto toch 25 plaatsen zou hebben ingevuld met onontvankelijke kandidaturen zoals hierna nog zal blijken bij de bespreking van het derde onderdeel van het eerste middel.

6.12. In de mate de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog aanvoert dat uit de formulering van artikel 7 van de overeenkomst zou blijken dat indien er slechts 25 ontvankelijke kandidaturen waren, deze sowieso allen geselecteerd zouden worden, kan worden volstaan met de vaststelling dat deze hypothese zich in ieder geval niet heeft voorgedaan. Er werden 35 kandidaturen ontvangen. Uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 en zijn bijlagen blijkt dat er 21 kandidaturen werden geselecteerd, die bijgevolg ontvankelijk geacht werden en dat vijf andere kandidaturen niet geselecteerd werden om redenen van geografische spreiding en het aantal rechthebbenden in opvolging in vergelijking met andere kandidaten. Ook deze vijf kandidaturen werden bijgevolg ontvankelijk geacht zodat er reeds 26 ontvankelijke kandidaturen werden ontvangen. De verzoekende partij heeft dit ook zelf kunnen afleiden, zoals blijkt op bladzijde 30 van haar verzoekschrift. De argumentatie van de verwerende partij in haar memorie is op dit punt zeer summier en onduidelijk, zoals ook andere passages uit de memorie van antwoord, maar dit doet geen afbreuk aan de gegevens die blijken uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023.

6.13. Er wordt dan ook geen schending aangetoond van het patere legem beginsel, noch van het rechtszekerheids- of vertrouwensbeginsel.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

Tweede en vierde onderdeel

6.14. In het tweede en het vierde onderdeel van het eerste middel wordt een schending aangevoerd van het patere legem beginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel omdat de verwerende partij onmiddellijk zou zijn

overgegaan tot een geografische analyse van de kandidaturen op basis van gewesten terwijl dit niet voorzien was in de selectieprocedure. Bovendien zou de verwerende partij het geografisch criterium niet juist hebben toegepast omdat zij bij de verdeling over de gewesten rekening hield met het aantal obese kinderen terwijl in het geografisch criterium zoals geformuleerd in de overeenkomst werd aangegeven dat rekening zou worden gehouden met het aantal minderjarige inwoners per provincie.

6.15. Het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* verplicht het bestuur de algemene regels die het zelf heeft vastgesteld te eerbiedigen bij de concrete individuele toepassing ervan. Daaruit vloeit voort dat de verwerende partij bij de individuele beoordeling van de kandidaturen in beginsel gebonden is door de regels die hieromtrent in de oproep tot kandidaatstelling zijn vastgesteld.

6.16. Vooreerst, zoals reeds besproken, blijkt uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 dat er 26 ontvankelijke kandidaturen werden ontvangen. Het tweede onderdeel van het middel faalt dan ook in feite in de mate daarin wordt aangevoerd dat ten onrechte werd overgegaan tot een selectie op grond van de geografische spreiding terwijl er niet meer ontvankelijke kandidaturen zouden geweest zijn dan beschikbare plaatsen.

6.17. Zoals reeds vermeld, heeft de verwerende partij de kandidaten geselecteerd op basis van de geografische spreiding en op basis van het aantal rechthebbenden in permanente opvolging.

Het geografisch criterium werd als volgt omschreven in het ontwerp van overeenkomst, zoals goedgekeurd op 25 september 2023:

‘De geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag per provincie.’

Zoals de verzoekende partij in randnummer 47 van haar verzoekschrift ook zelf lijkt te insinueren, moest het geografisch criterium nog verder uitgewerkt worden alvorens dit kon worden toegepast. In haar vergadering van 27 november 2023 heeft het Verzekeringscomité, met het oog op geografische spreiding, eerst de 25 beschikbare plaatsen verdeeld tussen de drie gewesten op grond van het percentage obese kinderen van 2 tot en met 17 jaar per gewest ten opzichte van het totaal aantal obese kinderen in België. Zo kwam men tot een verdeling van 11 PMOC voor Vlaanderen, 9 PMOC voor Wallonië en 5 PMOC voor Brussel. Voor Vlaanderen en Wallonië werd het aantal naar beneden afgerond, voor Brussel werd het aantal naar boven afgerond. Het aantal beschikbare plaatsen per gewest werd verder onderverdeeld per provincie in functie van het aantal inwoners van 2 tot en met 17 jaar per provincie ten opzichte van het aantal inwoners van 2 tot en met 17 jaar in het betreffende gewest. Opdat er meer kans zou zijn dat de beschikbare plaatsen per provincie zouden kunnen worden ingevuld, werd tegelijk een bijkomende regel voorzien dat alle kandidaten die tijdig een aanvraagdossier hadden ingediend en in aanmerking kwamen op grond van het geografische criterium en het aantal rechthebbenden, uitstel kregen tot 31 mei 2024 om te voldoen aan de voorwaarden voor de overeenkomst inzake het vereiste personeelskader, infrastructuur en expertise en om daartoe een aanvullend of aangepast dossier in te dienen vóór 31 mei 2024. Vervolgens werden alle kandidaturen beoordeeld in het licht van deze aangevulde selectiecriteria.

De verzoekende partij merkt terecht op dat deze voorafgaandelijke verdeling van het aantal beschikbare plaatsen per gewest niet uitdrukkelijk wordt vermeld in het ontwerp van de overeenkomst. Het gaat echter om een aanvulling en verdere verfijning van de selectiecriteria zoals ze reeds in het ontwerp van overeenkomst waren opgenomen. Het gaat niet om een

afwijking van een algemene regel in een individueel geval, maar om het aanvullen van de algemene regel waarna deze zonder onderscheid wordt toegepast op de verschillende individuele gevallen, namelijk de ingediende kandidaturen. Er kan in dat verband ook gewezen worden op de opmerkingen die reeds ter zake werden gemaakt door de leden van het Verzekeringscomité in de vergadering van 25 september 2023:

‘Toch heeft BVAS ook enkele bezorgdheden.

- Ten eerste zal het vermoedelijke aantal patiënten rond de 2650 - 2885 schommelen. Het aantal PMOC wordt beperkt tot 25, maar niet noodzakelijk per locoregionaal netwerk, omdat er regio's zijn met een hogere prevalentie van obesitas bij kinderen. Aangezien een PMOC bij aanvang ten minste 100 rechthebbenden moet hebben om erkend te worden zal dit krap worden. Bij meerdere kandidaturen zal, volgens bijlage 1, een keuze gemaakt worden op basis van twee principes: de geografische verspreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden, gewogen voor het aantal inwoners vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag, per provincie en het aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC op het moment van indienen van de aanvraag. Dit geeft evenwel niet aan welk criterium overweegt, de geografische spreiding of de minimale 100 rechthebbenden en hoe de geografische spreiding zal bepaald worden. Het betreft hier immers geen supraregionale zorgopdracht.

(...)

De h. [H.] antwoordt dat er een begeleidingscomité is voorzien. Het is een belangrijk project en het advies van de overeenkomstencommissie kinesitherapeute - VI dient inderdaad nog te worden ingewonnen. Wat betreft de geografische spreiding zou men de 25 netwerken kunnen gebruiken. De patiënten moeten regelmatig opgevolgd worden en dan is geografische toegankelijkheid belangrijk.

(...)

Mevr. [H.], regeringscommissaris (...) De beleidscel sluit zich aan bij de eerdere opmerking aangaande de geografische spreiding. Het is belangrijk dat alle Belgen een beroep kunnen doen op deze overeenkomst.

De h. [L.] zegt dat er hard is gewerkt aan dit project. Er moet vermeden worden dat er blinde vlekken zijn, een goede geografische spreiding is belangrijk. Bij de selectie moet hierover gewaakt worden, er zou minstens 1 centrum per netwerk moeten zijn. Expertise is uiteraard ook belangrijk, maar geografische spreiding zeker ook.

Mevr. [L.] legt uit (...) Wat betreft de geografische spreiding, kan naar de netwerken gekeken worden. Al moet ook naar het aanbod worden gekeken, waar de meeste obese kinderen zijn. De leden van de werkgroep of het begeleidingscomité zullen betrokken worden bij de selectie van de centra.

(...)

De h. [C.] geeft aan dat het pleidooi voor geografische spreiding belangrijk is, maar dat ook naar de noden en behoeften moet worden gekeken.

(...)

Uit de overeenkomst blijkt het belang van een goede geografische spreiding, zoals aangegeven in artikel 3 van de overeenkomst. De aanvulling van de selectiecriteria met een voorafgaande verdeling over de gewesten in functie van het aantal obese kinderen per gewest stemt overeen met het doel van de overeenkomst, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan. Uit de bespreking in het Verzekeringscomité blijkt dat het de bedoeling was om blinde vlekken te voorkomen en rekening te houden met de behoefte.

Voorts verduidelijkt de verzoekende partij niet waarom er bij de verdere uitwerking van het geografisch criterium op het niveau van de gewesten geen rekening kon gehouden worden met een verdeling op basis van het aantal

obese kinderen en dus met de prevalentie en behoefte, wat niet ongebruikelijk lijkt bij het organiseren van zorgtrajecten. Voor zover de verzoekende partij kritiek heeft op het feit dat voor het Waalse gewest het aantal centra wordt afgerond naar boven terwijl dit voor het Vlaamse gewest wordt afgerond naar beneden gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat een verdeling uiteraard slechts kan gebeuren op grond van gehele getallen. Het aantal PMOC werd uitdrukkelijk beperkt tot 25. Deze 25 PMOC werden verdeeld over de drie gewesten. In functie van het aantal obese kinderen per gewest ten opzichte van het aantal obese kinderen op nationaal niveau leidde dit tot 11,28 centra voor Vlaanderen, 5,33 centra voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en 8,39 centra voor het Waals Gewest. De cijfers na de komma moesten worden afgerond. Gelet op het maximum van 25 PMOC moesten bijgevolg twee getallen naar beneden worden afgerond om tot een verdeling te komen. Daarbij werden de twee getallen met de laagste cijfers na de komma afgerond naar beneden (11 voor het Vlaams Gewest en 5 voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) en het getal met de hoogste cijfers na de komma, afgerond naar boven (9 voor het Waalse Gewest). Deze werkwijze is geenszins onverklaarbaar te noemen zoals de verzoekende partij ten onrechte voorhoudt en komt ook niet als onredelijk voor.

6.18. Voor het overige toont de verzoekende partij niet aan hoe de kandidaten zouden zijn benadeeld doordat pas beslist werd om de PMOC's te verdelen over de gewesten nadat de kandidaturen reeds waren ingediend. Er valt niet in te zien hoe kennis over de verdeling over de gewesten vóór het opstellen van de kandidatuur de kans van de verzoekende partij om in aanmerking te komen als PMOC had kunnen beïnvloeden. Voorts blijkt uit de stukken van het dossier dat met deze werkwijze getracht werd om rekening te houden met de behoefte en om blinde vlekken te vermijden in het belang van de betrokken patiënten. Het blijkt geenszins de bedoeling geweest te zijn om bepaalde kandidaat-PMOC te bevoordelen, minstens toont de verzoekende partij dit opnieuw niet aan. Zoals hierna ook zal blijken, wordt met de bestreden beslissing geenszins beslist om de overeenkomst af te sluiten met ziekenhuizen die een onontvankelijke kandidatuur indienden. Deze ziekenhuizen worden met de bestreden beslissing vooralsnog niet geselecteerd. Er wordt wel beslist om aan kandidaten uit regio's waar er een onvoldoende aanbod is een bijkomende termijn te geven voor het indienen van een nieuwe kandidatuur.

De verzoekende partij toont dan ook niet aan dat er sprake is van een schending van het patere legem beginsel. Voor het overige wordt in de uiteenzetting van het middelonderdeel geen afzonderlijke kritiek aangevoerd met betrekking tot de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Er wordt dan ook evenmin een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het tweede en het vierde onderdeel van het middel zijn niet gegrond.

Derde onderdeel

6.19. In het derde onderdeel van het middel wordt een schending aangevoerd van het patere legem beginsel, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel doordat de verwerende partij de onontvankelijke kandidaturen van CHU Tivoli, Centre Hospitalier EpiCURA, Vivalia-CHCA Libramont en ASBL Chirec-Bruxelles in aanmerking zou hebben genomen terwijl dit in strijd zou zijn met de selectieprocedure. De aangevoerde schending van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel valt opnieuw samen met de aangevoerde schending van het patere legem beginsel.

6.20. De verzoekende partij gaat in dit middelonderdeel voorbij aan het feit dat, zoals hiervoor reeds besproken, de beschikbare plaatsen eerst verdeeld

werden over de gewesten en provincies waarna de kandidaturen werden beoordeeld in functie van deze verdeling. Na toebedeling van de plaatsen per provincie aan de ziekenhuizen die voldeden aan alle voorwaarden van de overeenkomst werd vastgesteld dat er voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog één plaats beschikbaar was, voor de provincie Henegouwen nog twee plaatsen en voor de provincie Luxemburg nog één plaats.

Deze plaatsen blijken met de bestreden beslissing niet te zijn toegewezen aan onontvankelijke kandidaturen. Aan de betreffende kandidaten, die op grond van het geografische criterium en het aantal rechthebbenden wel in aanmerking zouden komen om toe te treden tot de overeenkomst, wordt echter de mogelijkheid geboden om tegen 31 mei 2024 te voldoen aan de voorwaarden van de overeenkomst en om daartoe een aanvullend dossier in te dienen. Er wordt echter op geen enkele wijze reeds beslist om met deze ziekenhuizen de overeenkomst af te sluiten.

6.21. Bijgevolg houdt de bestreden beslissing niet de beslissing in om een overeenkomst af te sluiten met onontvankelijke kandidaturen, noch wordt voor deze kandidaturen afgeweken van hetgeen wordt bepaald in de overeenkomst. Het artikel 7, §1 van het ontwerp van overeenkomst werd met het oog op deze werkwijze immers precies aangevuld [...].

Er wordt dan ook geen schending van het patere legem beginsel aangetoond, noch van het redelijkheidsbeginsel.

Voorts zet de verzoekende partij niet uiteen hoe hierdoor het vertrouwensbeginsel of het rechtszekerheidsbeginsel zou worden geschonden.

Het derde onderdeel is niet gegrond.

Het eerste middel is in zijn geheel niet gegrond.”

20. In haar laatste memorie bekritiseert de verzoekende partij de redenering in het auditorsverslag. Daartoe herhaalt zij in essentie op een uitgebreide en parafraserende wijze haar standpunt zoals aangevoerd in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord, zonder inhoudelijk afbreuk te doen aan de redenering in het auditorsverslag.

Dienaangaande sluit de Raad van State zich aan bij de hoofdanalyse die wordt voorgestaan in het auditorsverslag en die er op neerkomt dat de verzoekende partij ten onrechte ervan uitgaat dat het voorstel tot overeenkomst, dat werd vastgesteld in het Verzekeringscomité van 25 september 2023, het enige en onwijzigbare beslissingskader vormt waarbinnen de verwerende partij de kandidaturen van de ziekenhuizen voor deelname aan de overeenkomst ‘Obesitas bij kinderen’ mocht beoordelen. Wat dat betreft, wordt het beslissingskader gevormd door de overeenkomst, die in de loop van het beslissingsproces nog werd aangepast, samen gelezen met de definitieve nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023. Dit blijkt tevens uit de motivering

van de bestreden weigeringsbeslissing, waarin het beslissingskader uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 werd overgenomen en voorts wordt verwezen naar artikel 7 van de overeenkomst. Op de vraag of de verwerende partij, door na indiening van de kandidaturen nog wijzigingen aan te brengen aan haar eigen beslissingskader, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden, dient om de redenen uiteengezet in het auditorsverslag ontkennend te worden geantwoord, nu op basis van voortschrijdend inzicht en kennisname van de kandidaturen, de verwerende partij heeft vastgesteld dat een voorafgaandelijke verdeling van het budgettair beschikbaar aantal plaatsen van 25 PMOC over de deelstaten en de provincies noodzakelijk was om een optimale geografische spreiding te verkrijgen. Zoals in het auditorsverslag wordt besloten toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij met deze werkwijze een bepaald ziekenhuis heeft willen bevoordelen. Evenmin wordt door haar machtsafwending aangevoerd, noch wordt aangetoond dat de voortschrijdende verfijning van het beslissingskader niet gesteund is op draagkrachtige onderliggende motieven.

Wat betreft de, bij het eerste onderdeel van het eerste middel, gemaakte opmerking over de ontvankelijkheid van de kandidatuur van het AZ Groeninge, volstaat de vaststelling dat in de overeenkomst, zoals meegedeeld voorafgaand aan de indiening van de kandidaturen, nergens werd bepaald dat een lijst van het aantal rechthebbenden toegevoegd moest worden op straffe van onontvankelijkheid van de kandidatuur. De verzoekende partij toont ook niet aan dat andere kandidaten die mogelijks dergelijke lijst niet onmiddellijk bij hun kandidatuur hadden gevoegd onontvankelijk werden verklaard zodat er ook geen sprake blijkt van ongelijke behandeling van de kandidaten.

In zoverre de verzoekende partij bij het tweede onderdeel van het eerste middel voor het eerst in haar laatste memorie aanvoert dat de verdeling van het aantal PMOC over de deelstaten niet strookt met de verdeling van het aantal ziekenhuisnetwerken over de deelstaten en dat bij de geografisch spreiding niet enkel rekening had moeten worden gehouden met de provinciale cijfers maar ook met de regionale cijfers omdat er nu door de weigeringsbeslissing net een blinde vlek wordt gecreëerd in de regio Turnhout, voert zij een nieuwe argumentatie aan

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.265.637 XII-9707-38/75

waarvan zij niet aantoonde waarom zij deze niet reeds in haar verzoekschrift had kunnen ontwikkelen. Aldus geeft de verzoekende partij op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze een nieuwe grondslag aan het middel. Die argumenten en kritieken kunnen derhalve niet tot nietigverklaring leiden.

21. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het eerste middel ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

22. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een tweede middel de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel.

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“6.22. De verzoekende partij voert aan dat voormelde bepalingen en beginselen werden geschonden omdat in de provincie Limburg een tweede kandidatuur toch wordt erkend terwijl er volgens het geografisch criterium in deze provincie maar één PMOC kon worden toegestaan. Dit wordt in de bestreden beslissing verantwoord door te verwijzen naar een compensatie voor de provincie Vlaams-Brabant waar er een kandidatuur te weinig werd ingediend en met welke provincie er een geografische link zou bestaan maar dit wordt niet verder uiteengezet. Bovendien wordt aan de verzoekende partij die mogelijkheid niet geboden terwijl de provincie waarin zij gelegen is ook grenst aan de provincie Vlaams-Brabant.

6.23. Daarnaast zou de verwerende partij onontvankelijke kandidaturen hebben weerhouden van het CHU Tivoli, het Centre hospitalier EpiCURA, het Vivalia – CHCA Libramont en het ASBL Chirec Bruxelles terwijl deze niet voldeden aan de toetredingsvoorwaarden voor de overeenkomst. In plaats van deze kandidaturen af te wijzen, kregen zij de mogelijkheid om hun kandidatuur nog na de indieningsdatum in overeenstemming te brengen met de toetredingsvoorwaarden en werd hen toetreding verzekerd.

6.24. Voorts zou uit de online gepubliceerde lijst van het RIZIV blijken dat het AZ Voorkempen en het AZ Klina gezamenlijk een erkenning tot PMOC verkregen. Nochtans zou noch uit de overeenkomst, noch uit het formulier tot kandidatuurstelling blijken dat ziekenhuizen zich gezamenlijk mochten

kandidaat stellen. De verzoekende partij vermoedt dat de ziekenhuizen afzonderlijk niet voldeden aan de toetredingsvoorwaarden of individueel niet voldoende rechthebbenden hadden. Deze mogelijkheid had dan ook aan andere kandidaten zoals de verzoekende partij moeten worden geboden.

6.25. Voorts zou het geografisch criterium op een discriminatoire wijze zijn toegepast waarbij het Vlaamse Gewest werd benadeeld. Indien er niet met het aantal obese kinderen maar met het aantal inwoners van 2 tot en met 17 jaar per gewest ten opzichte van het nationaal aantal zou rekening zijn gehouden, zoals vermeld in de overeenkomst, dan hadden er niet 11 maar 14 PMOC aan het Vlaams Gewest moeten worden toebedeeld. Bovendien werd het aantal PMOC voor het Waalse Gewest naar boven afgerond terwijl dit voor het Vlaamse Gewest ten onrechte naar onder werd afgerond. Opnieuw zou dit een discriminatoire behandeling van het Vlaamse Gewest inhouden.”

23. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan toe:

“81. Allereerst merkt verzoekende partij op dat zij de bevoegdheid van verwerende partij om een overeenkomst te sluiten niet betwist. Zij is evenmin van oordeel dat verwerende partij gebonden zou zijn om een overeenkomst te sluiten. Verzoekende partij verzet zich daarentegen wel dat verwerende partij de kandidaturen van de verschillende ziekenhuizen niet op een gelijke manier behandelde, hoewel het om gelijke situaties ging die gelijk behandeld dienden te worden.

Het tegendeel beweren – zoals verwerende partij dit in haar memorie doet – door te stellen dat ontvankelijke en onontvankelijke kandidaturen geen gelijke situaties betreffen, is niet redelijk én volkomen naast de kwestie. Uiteraard gaat het om dezelfde oproeping tot kandidatuurstelling en betreft het dezelfde erkenning als PMOC. De enige ongelijkheid die de kandidaten hebben, is hun aanvraag tot erkenning waarbij zij hun eigen expertise moet kunnen aantonen. Bovendien past het hier op te merken dat verwerende partij daarbij zelf aangeeft dat deze expertise van de kandidaten uitermate belangrijk is:

Het zijn de criteria als vooropgesteld bij de oproeping in het document tot kandidaatstelling, als in te vullen door de kandidaten, welke werden weerhouden door het Verzekeringscomité om diens analyse te maken. Expertise is hierin erg belangrijk. De obesitas schalen EOSSP-2 en 3 zijn zeer ernstig. PMOC's moeten aan alle expertise voldoen. Een centrum erkennen met onvoldoende expertise kan in de toekomst nadelig zijn voor de zorg van de patiënt. [...]

Het gaat dus wel degelijk om gelijke situaties die gelijk moeten behandeld worden en waar verzoekende partij vaststelt dat zij, hoewel zij reeds over alle nodige expertise beschikt, gediscrimineerd werd. Verzoekende partij moet echter opmerken dat verwerende partij geen verdere uitleg of verklaring geeft voor de afwijkende beoordeling van de Waalse en Brusselse kandidaturen van het CHU Tivoli, het Centre hospitalier EpiCURA, het Vivalia - CHCA Libramont en het ASBL Chirec Bruxelles.

82. Verder stelt verzoekende partij vast dat verwerende partij wel poneert dat de patiëntenpopulatie zich eenvoudig van Vlaams-Brabant naar Limburg kan verplaatsen, maar zij geeft niet aan waarop zij zich baseert voor deze veronderstelling:

Inderdaad werd een bepaalde verdeling/ verschuiving toegepast in Vlaanderen, van Limburg aan Vlaams-Brabant), wat een verantwoorde verschuiving is binnen Vlaanderen, van een populatie van patiënten die geografisch in de mogelijkheid zijn zich binnen dit gebied te verplaatsen. [...] Verwerende partij poneert dat een verschuiving tussen Limburg en Vlaams-Brabant een ‘verantwoorde verschuiving’ binnen Vlaanderen is. Verzoekende partij moet vaststellen – als dergelijke verschuiving tussen eerder vermelde provincies zonder meer uitgevoerd kan worden – dat dit evengoed mogelijk moet zijn voor een verschuiving tussen Vlaams-Brabant en Antwerpen.

83. Daarnaast beweert verwerende partij dat uit de stukken en gegevens van het gezamenlijk dossier van AZ Voorkempen en AZ Klina zou moeten blijken dat het in se om een kandidatuur van AZ Voorkempen zou gaan. Zij brengt echter nog steeds geen stukken bij om dit aan te tonen, wat verzoekende partij ernstig doet twijfelen aan de waarachtigheid van deze bewering.

In datzelfde opzicht wijst verzoekende partij erop dat het feit dat er patiëntengegevens opgenomen zijn in de kandidatuur van deze twee ziekenhuizen geen geldige reden is om hun dossier niet te delen. Zo oordeelt de Belgische Gegevensbeschermingsautoriteit (de ‘GBA’) bijvoorbeeld omtrent de inzage in een personeelsdossier dat persoonsgegevens van derden bevat:

Wat betreft het antwoord van de verwerkingsverantwoordelijke in casu, waarin deze stelt dat, voorafgaand aan het verlenen van de inzage, dient te worden nagegaan of de betrokken documenten informatie bevatten die zou toelaten andere betrokkenen te identificeren, dient erop te worden gewezen dat overweging 63 AVG verduidelijkt dat hoewel het recht van inzage ‘geen afbreuk (mag) doen aan de rechten of vrijheden van anderen’, ‘die overwegingen (er) echter niet (mogen) toe leiden dat de betrokkene alle informatie wordt onthouden’.

De Geschillenkamer wijst er in dit verband tevens op dat de verwerkingsverantwoordelijke desgevallend de persoonsgegevens van andere betrokkenen vooraf dient te verwijderen of anonimiseren, doch dat deze omstandigheid geen reden kan zijn voor het niet (tijdig) voldoen aan een verzoek tot inzage. In dit verband kan worden verwezen naar het arrest van het Italiaanse Hof van Cassatie van 14 december 2018, waarbij het Hof oordeelde dat een inzage in werknemersevaluaties niet kan worden geweigerd louter omwille van het feit dat deze eveneens gegevens bevatten van derde personen. [...]

De GBA oordeelt dus dat een recht van inzage in principe geen afbreuk mag doen aan de rechten en vrijheden van anderen. De GBA verduidelijkt dat dit uitgangspunt er niet toe mag leiden dat een betrokkene alle informatie ontegd mag worden (en dat de verwerkingsverantwoordelijke desgevallend de persoonsgegevens kan anonimiseren). Louter voorhouden dat het dossier van een collega-ziekenhuis persoonsgegevens bevat en bijgevolg niet voor inzage beschikbaar is, volstaat dan ook geenszins.

84. Tot slot, wat betreft het gebrek aan naleving van het patere legem-beginsel (hetgeen door verzoekende partij overigens als eerste middel en niet als tweede middel opgeworpen wordt), blijkt uit de stukken dat verwerende partij het zelf niet eens is over wat de juiste procedure dan wel is. Uit de voorbereidende nota CGV 2023/348 [...] volgt de vergadering van het verzekeringscomité inderdaad de tekst van Overeenkomst waarbij zij éérs de ontvankelijkheid beoordeelt en daarna (voor de ontvankelijke kandidaturen) een voorlopige lijst van erkende PMOC’s opstelt. Dit op basis van het aantal belanghebbenden en het geografisch criterium. Later wijzigt zij (om een voor

verzoekende partij onduidelijke reden) dit beslissingsproces volledig en start zij haar analyse met het geografisch criterium [...]. Blijkbaar kan verwerende partij hier zelf geen valabele uitleg voor geven, nu ze hier niet eens op ingaat in haar memorie van antwoord van 18 april 2024.”

24. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“46. In de eerste plaats voert de Eerste Auditeur aan dat verzoekende partij geen belang zou hebben bij haar kritiek op de verschuiving van een erkenning van de provincie Vlaams-Brabant naar de provincie Limburg. Dit is onterecht.

Verzoekende partij voert aan dat er om te beginnen al 25 ontvankelijke kandidaturen waren, zodat verwerende partij in geen geval mocht overgaan tot een beoordeling van de kandidaturen op grond van de selectiecriteria [...]. Zoals bij herhaling aangetoond, is de voorafgaandelijke verdeling van de PMOC over de gewesten verder onwettig. Zelfs indien er 26 ontvankelijke kandidaturen zouden zijn ingediend (quod non), mocht verwerende partij enkel per provincie de ontvankelijke kandidaturen beoordelen op basis van het aantal rechthebbenden in opvolging (artikel 7, §1, eerste alinea van de Overeenkomst). Daaruit volgt dat een verschuiving van beschikbare plaatsen tussen de provincies voor verzoekende partij wel degelijk van belang is. Er werd namelijk een niet-benutte beschikbare plaats van een bepaalde provincie zonder meer overgedragen naar een provincie waar meer kandidaturen dan beschikbare plaatsen werden ingediend. Het belang voor verzoekende partij is duidelijk: zij diende ook een kandidatuur in voor een provincie[...] met meer ontvankelijke kandidaturen dan beschikbare plaatsen. Zij had derhalve ook kunnen genieten van een verschuiving van een plaats, zoals blijkbaar eenvoudigweg wordt uitgevoerd door verwerende partij. Het tegendeel voorhouden wijst per definitie op een ongelijke behandeling van de verschillende kandidaturen. Het belang van verzoekende partij kan dan ook niet worden betwist.

47. In de tweede plaats voert de Eerste Auditeur aan dat verzoekende partij geen belang zou hebben bij haar kritiek op het feit dat aan sommige kandidaturen meer tijd werd toegekend om een aangepaste kandidatuur in te dienen.

De Eerste Auditeur gaat met deze kritiek voorbij aan het feit dat verwerende partij de kandidaturen in kwestie (d.i. van de Brusselse en Waalse ziekenhuizen) om te beginnen niet eens in overweging had mogen nemen nu deze overduidelijk onontvankelijk waren. Verwerende partij gaat evenwel voorbij aan deze premisse en kent deze onontvankelijke kandidaturen daarenboven nog een bijkomende termijn toe om een ontvankelijke kandidatuur in te dienen. Dit terwijl elke kandidatuur ingediend na 31 oktober 2023 onverkort onontvankelijk zou zijn. De Eerste Auditeur houdt voor dat deze toekenning geheel in lijn is met de beleidsvrijheid van verwerende partij. Dit kan niet worden aangenomen, nu het beslissingskader daaromtrent duidelijk is. Bijkomend kan niet worden ontkend dat de toekenning van een bijkomende termijn de facto neerkomt op een voordeel in hoofde van de ziekenhuizen gelegen in Brussel resp. het Waalse gewest (i.t.t. het Vlaamse gewest). Niettegenstaande de onwettigheid van de gewestelijke verdeling van de erkenningen, schendt verwerende partij door deze maatregel tevens het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

48. Het belang van verzoekende partij bij de gezamenlijke erkenning van AZ Klina en AZ Voorkempen kan niet worden betwist. [...]

49. Uw Raad van State zal aldus moeten vaststellen dat het tweede middel ontvankelijk en gegrond is. De Eerste Auditeur (en de verwerende partij) houden voor dat het aantal rechthebbenden van AZ Klina niet zouden zijn meegeteld voor de kandidatuur van AZ Voorkempen. Verzoekende partij beschikt evenwel niet over deze kandidatuur, zodat zij dit niet kan nagaan. Bijkomend blijft de samenwerking tussen twee ziekenhuizen een omzeiling van het beperkt aantal beschikbare plaatsen per provincie. Overigens werden kandidaat-PMOC bij de oproep tot kandidaatstelling niet ingelicht van het aantal toegewezen centra per provincies. Aangezien een samenwerking tussen twee ziekenhuizen wordt aanvaard als één kandidatuur, had cliënte desgevallend ook een samenwerking met een ander ziekenhuis kunnen aangaan. Op die manier had zij enerzijds een concurrerend lid kunnen uitschakelen en haar kans op de toekenning van een beschikbare plaats aanzienlijk vergroot.

50. Uw Raad van State zal aldus moeten vaststellen dat het tweede middel ontvankelijk en gegrond is.”

Beoordeling

25. Het auditoraat heeft het tweede middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 22 en 23). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

26. Door het auditoraat wordt tot de ongegrondheid van het tweede middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

6.26. De grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie, zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, vereisen dat allen die zich in eenzelfde toestand bevinden op gelijke wijze worden behandeld. Het gelijkheidsbeginsel belet dat een willekeurig onderscheid wordt gemaakt tussen burgers. De grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen.

Zoals uit de bespreking van het vorige middel reeds bleek, werden de kandidaturen beoordeeld aan de hand van de ligging van het kandidaat-PMOC in het licht van het geografisch spreidingscriterium en aan de hand van het aantal rechthebbenden in opvolging in het licht van het expertisecriterium. Voor de toepassing van het geografisch criterium werden daartoe eerst het aantal plaatsen per provincie bepaald aan de hand van een

verdeling van het totale aantal plaatsen over de gewesten en vervolgens over de provincies. Deze criteria werden voor alle kandidaten zonder onderscheid toegepast.

6.27. Met betrekking tot de eerste kritiek van de verzoekende partij, namelijk dat in de provincie Limburg een tweede ziekenhuis werd geselecteerd dat gebruik kon maken van een beschikbare plaats die eigenlijk aan de provincie Vlaams-Brabant toekwam, terwijl aan de verzoekende partij deze kans niet werd geboden, doet de verzoekende partij niet blijken van het vereiste belang. Uit de verwerping van het eerste middel volgt dat de beslissing om het aantal PMOC te beperken tot 25 voor het ganse Rijk en om dit aantal voorafgaandelijk verder te verdelen over de gewesten en de provincies volgens de aantallen die in de bestreden beslissing worden weergegeven, wettig is. Zelfs in de mate de kritiek van de verzoekende partij dat zij ook in aanmerking diende te komen voor de extra plaats uit de provincie Vlaams-Brabant gegrond zou worden bevonden, moet worden vastgesteld dat de extra plaats uit de provincie Vlaams-Brabant niet meer beschikbaar is. De verzoekende partij heeft geenszins de individuele selectiebeslissingen van de twee Limburgse ziekenhuizen aangevochten. Zij vecht enkel 'de beslissing van verwerende partij van 7 december 2023 (...) waarbij de kandidatuur van het AZ Turnhout tot erkenning als Pediatrisch Multidisciplinair Obesitascentrum niet wordt weerhouden' aan. Uit de formulering van haar middel blijkt nochtans dat de verzoekende partij reeds kennis heeft van het feit dat de verwerende partij beslist om met twee Limburgse ziekenhuizen de overeenkomst af te sluiten mits compensatie van het tweede centrum in Vlaams-Brabant. Bijgevolg zijn deze beslissingen definitief geworden zodat de extra beschikbare plaats van de provincie Vlaams-Brabant definitief werd toegewezen aan een ziekenhuis in Limburg.

De verzoekende partij toont dan ook haar belang bij deze kritiek niet aan.

6.28. Met betrekking tot de tweede kritiek kan worden opgemerkt dat de kritiek gesteund is op een verkeerd uitgangspunt. Bij de bespreking van het eerste middel werd reeds vastgesteld dat er geen onontvankelijke kandidaturen werden geselecteerd om toe te treden tot de overeenkomst. Omwille van geografische spreiding werd wel aan een aantal kandidaten een bijkomende termijn verleend om te kunnen voldoen aan de vereiste inzake expertise.

In de mate de verzoekende partij kritiek heeft op het feit dat aan sommige kandidaten meer tijd werd geboden om te voldoen aan de ontvankelijkheidsvereisten van de kandidaturen toont de verzoekende partij niet aan hoe hierdoor haar belangen werden geschaad. Gelet op de voorafgaandelijke verdeling van het aantal beschikbare plaatsen over de provincies, kwam de verzoekende partij sowieso niet in aanmerking voor de beschikbare plaatsen in Brussel, Henegouwen en Luxemburg en kwam zij dus nooit in concurrentie met deze kandidaturen. Voorts diende de verzoekende partij zelf een ontvankelijke kandidatuur in zodat niet valt in te zien hoe zij werd benadeeld doordat zij geen bijkomende termijn kreeg om een ontvankelijke kandidatuur in te dienen.

6.29. Met betrekking tot de kritiek gericht tegen de gezamenlijke selectie van het AZ Klina en AZ Voorkempen moet vooreerst worden opgemerkt dat de verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang bij deze kritiek. Zoals hiervoor reeds werd vastgesteld volgt uit de verwerping van het eerste middel dat de beslissing om het aantal PMOC te beperken tot 25 voor het ganse Rijk en om dit aantal voorafgaandelijk verder te verdelen over de gewesten en de provincies volgens de aantallen die in de bestreden beslissing worden weergegeven, wettig is. Zelfs in de mate de kritiek van de verzoekende partij dat bij de kandidatuur van het AZ Voorkempen ten

onrechte rekening zou zijn gehouden met het aantal rechthebbenden dat in het AZ Klina zou worden behandeld, dan nog moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij de aanduiding van het AZ Voorkempen niet heeft aangevochten met een vernietigingsberoep binnen de beroepstermijn. Bijgevolg is de aanduiding van het AZ Voorkempen als PMOC definitief. Voorts heeft de verzoekende partij de aanduiding als PMOC van de drie geselecteerde ziekenhuizen voor de provincie Antwerpen niet aangevochten zodat deze definitief geworden [zijn] zodat er geen beschikbare plaatsen meer zijn voor de provincie Antwerpen. De verzoekende partij heeft dan ook geen belang meer bij het gegrond bevinden van een middel waarbij in voorkomend geval zou worden vastgesteld dat haar ten onrechte niet de kans werd geboden om beroep te doen op de rechthebbenden in behandeling bij een ziekenhuis van haar netwerk.

6.30. Daarnaast is de kritiek ook niet gegrond. De verwerende partij merkt in haar memorie van antwoord op dat de gezamenlijke kandidatuur eigenlijk een kandidatuur was van het AZ Voorkempen. Uit de neerlegging van bijkomende stukken in het administratief dossier blijkt dat de kandidatuur inderdaad werd ingediend door het AZ Voorkempen van waaruit het kinderobesitastraject wordt gecoördineerd. Er is weliswaar een samenwerking met betrekking tot dit traject met het AZ Klina, maar alle voorgelegde gegevens blijken betrekking te hebben op het AZ Voorkempen, zowel met betrekking tot het personeel en de infrastructuur als met betrekking tot het aantal patiënten in begeleiding.

6.31. Wat tot slot de kritiek betreft dat het geografisch criterium zou zijn toegepast op een wijze die discriminatoir is ten opzichte van het Vlaamse Gewest kan worden verwezen naar de bespreking van het eerste middel, tweede en vierde onderdeel. Uit de overeenkomst blijkt het belang van een goede geografische spreiding. De aanvulling van de selectiecriteria met een voorafgaande verdeling over de gewesten in functie van het aantal obese kinderen per gewest stemt overeen met het doel van de overeenkomst, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan. Uit de bespreking in het Verzekeringscomité blijkt dat het de bedoeling was om blinde vlekken te voorkomen. De keuze voor een spreidingscriterium op basis van de bevolkingscijfers dan wel de prevalentiecijfers vormt in beginsel een beleidskeuze. Het enkele feit dat men bij de verdeling onder de gewesten rekening heeft gehouden met de prevalentie en dus het aantal obese kinderen terwijl men ook met een ander criterium rekening had kunnen houden zoals met het totale aantal kinderen van 2 tot en met 17 jaar per gewest, toont op zich niet aan dat het gehanteerde criterium discriminatoir is. Het criterium is ook pertinent met het oog op het doel van de overeenkomst. Voor zover de verzoekende partij kritiek heeft op het feit dat voor het Waalse gewest het aantal centra wordt afgerond naar boven terwijl dit voor het Vlaamse gewest wordt afgerond naar beneden kan opnieuw worden verwezen naar hetgeen hierover reeds werd gezegd in de beoordeling van het eerste middel. Het tweede middel is deels niet ontvankelijk, deels niet gegrond.”

27. In zoverre de verzoekende partij in haar laatste memorie het auditoraatsverslag bekritiseert, wat de vaststelling betreft dat de verzoekende partij geen belang zou hebben bij haar kritiek op de verschuiving van een erkenning van de provincie Vlaams-Brabant naar de provincie Limburg, en dienaangaande in essentie laat gelden dat i) de voorafgaandelijke verdeling van de PMOC over de

gewesten onwettig is, nu de verwerende partij enkel per provincie de ontvankelijke kandidaturen mocht beoordelen op basis van het aantal rechthebbenden in opvolging; ii) daaruit volgt dat een verschuiving van beschikbare plaatsen tussen de provincies voor haar wel degelijk van belang is, vermits een niet-benutte beschikbare plaats van een bepaalde provincie zonder meer werd overgedragen naar een provincie waar meer kandidaturen dan beschikbare plaatsen werden ingediend en iii) haar belang duidelijk is, nu zij ook een kandidatuur indiende voor een provincie met meer ontvankelijke kandidaturen dan beschikbare plaatsen en derhalve ook had kunnen genieten van een verschuiving van een plaats, zoals blijkbaar eenvoudigweg wordt uitgevoerd door de verwerende partij, wordt haar betoog, nog daargelaten de vaststelling dat de aangevoerde argumentatie in essentie een op parafraserende wijze herhalen van haar standpunt betreft zoals aangevoerd in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord, niet bijgevalen.

De Raad van State stelt vast dat uit de verwerping van het eerste middel volgt dat de beslissing om het aantal PMOC te beperken tot 25 voor het ganse Rijk en om dit aantal voorafgaandelijk verder te verdelen over de gewesten en de provincies volgens de aantallen die in de bestreden beslissing worden weergegeven, niet onwettig is. Daarbij dient te worden benadrukt, zoals tevens terecht werd aangegeven in het auditoraatsverslag, dat zelfs indien zou worden aangenomen dat de verzoekende partij ook in aanmerking diende te komen voor de extra plaats uit de provincie Vlaams-Brabant, dan nog zou moeten worden vastgesteld dat de extra plaats uit de provincie Vlaams-Brabant niet meer beschikbaar was. Te dezen mag niet uit het oog worden verloren dat i) de verzoekende partij de individuele selectiebeslissingen van de twee Limburgse ziekenhuizen niet heeft aangevochten, doch enkel “de beslissing van verwerende partij van 7 december 2023 [...] waarbij de kandidatuur van het AZ Turnhout tot erkenning als Pediatrisch Multidisciplinair Obesitascentrum niet wordt weerhouden” aanvecht en ii) uit de formulering van haar middel geenszins blijkt dat de verzoekende partij geen kennis zou hebben gehad van het feit dat de verwerende partij heeft beslist om met twee Limburgse ziekenhuizen de overeenkomst af te sluiten mits compensatie van het tweede centrum in Vlaams-Brabant. Voornoemde vaststellingen hebben tot gevolg dat de twee beslissingen

ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.265.637 XII-9707-46/75

om de overeenkomst af te sluiten, definitief zijn geworden en bijgevolg de extra beschikbare plaats van de provincie Vlaams-Brabant definitief werd toegewezen aan een ziekenhuis in Limburg. Niet blijkt, gelet op de voorgaande vaststellingen, dat de verzoekende partij, wat deze argumentatie betreft, doet blijken van het vereiste belang.

In zoverre de verzoekende partij voorts laat gelden dat in het auditorsverslag wordt aangevoerd dat zij geen belang zou hebben bij haar kritiek op het feit dat aan sommige kandidaturen meer tijd werd toegekend om een aangepaste kandidatuur in te dienen en met deze kritiek wordt voorbij gegaan aan het feit dat de verwerende partij de kandidaturen in kwestie (d.i. van de Brusselse en Waalse ziekenhuizen) om te beginnen niet eens in overweging had mogen nemen nu deze overduidelijk onontvankelijk waren en bovendien deze onontvankelijke kandidaturen nog een bijkomende termijn toekende om een onontvankelijke kandidatuur in te dienen, herhaalt de verzoekende partij op parafraserende wijze haar argumentatie, zoals aangevoerd in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord, zonder inhoudelijk nog een andere visie te geven op de beoordeling in het auditorsverslag.

In zoverre de verzoekende partij tot slot nog aanvoert dat haar belang bij de gezamenlijke erkenning van AZ Klina en AZ Voorkempen niet kan worden betwist, herhaalt de verzoekende partij andermaal haar standpunt, zoals aangevoerd in de eerdere procedurestukken, zonder een andere visie te geven over de, op basis van een duidelijke redenering, inhoudelijke beoordeling in het auditorsverslag, laat staan er enigszins afbreuk aan te doen.

28. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, het tweede middel in de mate dat het onontvankelijk is, ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

29. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een derde middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“Eerste onderdeel: de selectiecriteria zijn onduidelijk en onnauwkeurig geformuleerd en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

6.32. De verzoekende partij wijst er op dat de selectiecriteria in artikel 7 van de overeenkomst eenzijdig bepaald werden door het RIZIV en dat hierbij geen overleg gepleegd werd met de mogelijke kandidaten, die verplicht zijn de overeenkomst te ondertekenen om op ontvankelijke wijze een kandidatuur in te dienen. Het geografisch criterium zou bijzonder vaag geformuleerd worden en minstens voor meerdere interpretaties vatbaar [...] zijn. Dit criterium stelt dat ‘de geografische spreiding van de provincies waar de PMOC zich bevinden’ zal geanalyseerd worden. De verzoekende partij begrijpt niet hoe het RIZIV de geografische spreiding van provincies wil analyseren en als selectie criterium gebruiken. Bovendien baseert het RIZIV haar geografisch criterium op de ligging van het zogenaamde PMOC. Nochtans dient de kandidatuur van het AZ Turnhout net om een erkenning tot PMOC te verkrijgen. Er kan dus nog geen sprake zijn van een PMOC bij het indienen van de kandidaturen zodat het selectie criterium hierop ook niet gebaseerd kan worden.

6.33. Daarnaast meent zij dat ook het tweede selectie criterium met betrekking tot het aantal rechthebbenden niet duidelijk is. Dit criterium houdt rekening met ‘het aantal rechthebbenden in permanente opvolging bij het PMOC’. Opnieuw bepaalt het RIZIV haar selectie criterium op basis van de rechthebbende patiënten van een PMOC terwijl het PMOC nog niet erkend is en dus nog niet bestaat. Daarnaast zou ook de term ‘rechthebbende’ onduidelijk zijn. Artikel 2 van de overeenkomst definieert een rechthebbende als: ‘rechthebbende die aanspraak kan maken op de vastgestelde verstrekkingen in de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994.’ Bij deze omschrijving maakt men zelfs geen onderscheid tussen minderjarigen die aan obesitas lijden en zowat iedereen die onder het toepassingsgebied van de Wet van 14 juli 1994 valt. Verder in de overeenkomst wordt in artikel 4, §1 ‘rechthebbenden van de overeenkomst’ omschreven als: ‘Het in onderhavige overeenkomst beoogde multidisciplinaire zorgtraject wordt voorbehouden aan rechthebbenden van de ziekteverzekering die lijden aan obesitas, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag. Een rechthebbende kan geïncludeerd worden als zijn BMI groter of gelijk is aan het percentiel dat de grenswaarde is voor obesitas voor de referentiepopulatie van de

rechthebbende.’ Volgens verzoekende partij zou deze definitie voor meerdere interpretaties vatbaar zijn aangezien het niet duidelijk zou zijn of elke minderjarige die een te hoog BMI heeft en reeds minstens éénmaal contact heeft gehad met het ziekenhuis meegerekend wordt, of het enkel om minderjarigen gaat die reeds in een multidisciplinair traject zitten bij het betrokken ziekenhuis, zoals het traject dat de overeenkomst wil omschrijven, of patiënten die reeds onder de nomenclatuurnummers 794931 en 794916 behandeld worden, meegerekend kunnen worden (dit zijn patiënten die onder volgende beschrijving vallen: individuele diëtistische evaluatie en/of interventie voor een kind met overgewicht of obesitas, met een minimumduur van 30 minuten (nomenclatuurnummer 794931) of individuele diëtistische indicatiestelling voor een kind met overgewicht of obesitas, met een minimumduur van 60 minuten (nomenclatuurnummer 794916), of minderjarige patiënten die obesitas hadden op het moment van opname in het ziekenhuis meegerekend mogen worden. Het zou de verzoekende partij ook niet duidelijk zijn wat wordt bedoeld met ‘de referentiepopulatie van de rechthebbende’.

6.34. In dit verband merkt de verzoekende partij nogmaals op dat het AZ Voorkempen en AZ Klina samen erkend werden als PMOC terwijl deze samenwerking geen mogelijkheid was die voorzien werd door de overeenkomst of het formulier tot kandidatuurstelling. Indien het AZ Turnhout eveneens de rechthebbenden van de andere ziekenhuizen in het netwerk in aanmerking zou mogen nemen bij de aanvraag, zou het totaal aantal rechthebbenden het vereiste minimum van 100 overschrijden. Zij benadrukt ook dat het RIZIV zelf bepaalt dat het aantal rechthebbenden in de loop van het eerste jaar na de erkenning als PMOC nog mag behaald worden (art. 7, §2 van de Overeenkomst). Zij stelt zich ook ernstige vragen bij het aantal rechthebbenden die geteld werden voor de aanvraag tot erkenning als PMOC van het AZ Voorkempen en het AZ Klina. Werden de patiënten van beide ziekenhuizen in aanmerking genomen en op welke manier werd door beide ziekenhuizen het ‘aantal rechthebbenden’ geïnterpreteerd?

6.35. Verder zou de verwerende partij het zorgvuldigheids criterium geschonden hebben door niet na te gaan welke definitie de verschillende kandidaten gehanteerd hebben bij hun aanvraag tot toetreding tot de overeenkomst. Noch uit de beslissing, noch uit de voorgaande nota blijkt dat het RIZIV rekening gehouden heeft met het feit dat dit criterium voor interpretatie vatbaar is en nergens blijkt uit dat het RIZIV het nodige onderzoek heeft gevoerd om te verzekeren dat alle kandidaten dezelfde telwijze gehanteerd hebben. Het lijkt er volgens verzoekende partij sterk op dat de verschillende kandidaten op verschillende wijzen hun aantal rechthebbenden hebben geïnterpreteerd. Zo ook heeft het AZ Turnhout in de meest ruime zin van de definitie van een rechthebbende minderjarige met een BMI dat duidt op obesitas en een contact met het ziekenhuis in het netwerk eigenlijk zo’n méér dan 110 patiënten in behandeling i.p.v. de opgegeven 51 patiënten (wat bovendien verkeerd vermeld staat in de bestreden beslissing). Bovendien staan er nog vele patiënten op de wachtlijst om behandeld te worden. Het AZ Turnhout hanteerde bij het indienen van haar kandidatuur niet de meest ruime definitie, maar interpreteerde het criterium naar het beste vermogen zoals het geschreven stond. Bijgevolg zou niet blijken dat elke kandidatuur op een gelijke wijze werd beoordeeld. Hierdoor zou het zorgvuldigheids criterium en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden zijn.

Tweede onderdeel: de selectiecriteria zijn arbitrair, niet pertinent en missen iedere grondslag waardoor zij het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel schenden

6.36. De verzoekende partij voert aan dat de selectiecriteria arbitrair gekozen zijn en niet dienstig om het doel van de oprichting van de PMOC, zoals vermeld in artikel 3 van de overeenkomst, te verwezenlijken. De keuze voor slechts een zeer beperkt aantal PMOC per provincie zou een goed georganiseerd zorgaanbod onder de vorm van een multidisciplinair zorgtraject niet faciliteren. Op dit moment zijn er immers meer dan 25 ziekenhuizen, waaronder het AZ Turnhout, waar er een behandeling geboden wordt voor obese kinderen en in het AZ Turnhout loopt dit reeds goed a.d.h.v. een traject waarbij de patiënten opgevolgd en ondersteund worden door een multidisciplinair team met een extensieve ervaring, wat blijkt uit de kandidatuurstelling van AZ Turnhout. De verzoekende partij voldoet al aan alle toetredingsvoorwaarden van de overeenkomst. Men biedt dus al de zorg aan die de overeenkomst tot oprichting van de PMOC beoogt. Dit criterium mist dan ook iedere grondslag.

6.37. Daarnaast is ook de bijkomende geografische analyse per provincie als selectie criterium niet verantwoord in functie van het beoogde belang van een goede geografische spreiding van het zorgaanbod. Het huidige zorgaanbod van het AZ Turnhout wordt de facto immers onmogelijk gemaakt of minstens aanzienlijk beperkt. In Antwerpen zal er vanaf 1 december 2023 (de datum van de inwerkingtreding van de overeenkomst) maar op drie plaatsen erkende zorg worden aangeboden aan obese kinderen, namelijk in het ZNA Middelheim Antwerpen, het Universitair Ziekenhuis Antwerpen en in het AZ Klina en AZ Voorkempen (in samenwerkingsverband), terwijl het zorgaanbod voordien veel meer verspreid was. De huidige erkende PMOC zijn gelokaliseerd in en rond Antwerpen, terwijl het arrondissement Turnhout een blinde vlek is waar geen PMOC erkend werd. De patiënten uit de Kempen worden de mogelijkheid ontzegd om in de nabijheid van hun woonplaats de nodige zorg te krijgen als obese patiënt. Dit is des te problematischer nu obese kinderen vaker afkomstig zijn uit zwakkere sociale klassen, waarbij de ouders minder mobiel zijn (doordat ze niet beschikken over een gezinswagen bijvoorbeeld). Het is dan ook volstrekt onzorgvuldig en kennelijk onredelijk dat het RIZIV het zorgaanbod zo drastisch beperkt met als doelstelling een 'goede geografische spreiding'. De selectiecriteria zijn ook voor deze doelstelling niet pertinent.

6.38. Verder klopt het volgens de verzoekende partij ook niet dat de keuze voor een beperkt aantal PMOC per provincie zou bijdragen tot een concentratie van expertise met gespecialiseerde zorg. In ieder geval dragen de vooropgestelde selectiecriteria er niet toe bij dat alleen de centra met een expertise en gespecialiseerde zorg zouden worden weerhouden, integendeel. De kandidatuur van het AZ Turnhout voldeed namelijk aan alle toetredingsvoorwaarden maar werd toch afgewezen (o.a. een multidisciplinair personeelskader, aan aantal voltijdse equivalenten, de aanwezigheid van de noodzakelijke expertise, de uniciteit van werking, het beschikken over bepaalde infrastructuur en uitrusting en de aanwezigheid van een coördinator). De selectiecriteria zouden dus onvoldoende rekening houden met de expertise die een centrum reeds opgebouwd heeft. Dat het AZ Turnhout als een expert beschouwd mag worden voor de behandeling van obese patiënten, blijkt uit haar kandidatuurstelling waaraan verschillende attesten en CV's toegevoegd werden van specifieke opleidingen gevolgd door het multidisciplinair team over de begeleiding en behandeling van obese minderjarigen. Het AZ Turnhout is bovendien deelgenoot van de kinderdiabetes-conventie, die door het RIZIV erkend werd. Bovendien zou het schrijnend zijn dat er voor dergelijke patiëntenpopulatie, namelijk jong obese kinderen, geopteerd wordt voor een vorm van concentratie van de aangeboden zorg. Een aanzienlijk deel van deze obese, jonge patiënten komt

voort uit een zwakke(re) sociale klasse en het wordt hen net moeilijker gemaakt om de juiste zorg te bereiken of om de eerste stap te zetten om effectief een vorm van zorgverlening op te zoeken door te werken met een vorm van ‘concentratie’ van de zorg. De assumptie dat de selectiecriteria verantwoord zijn door de doelstelling van een concentratie van expertise met gespecialiseerde zorg in de PMOC zou dan ook iedere grondslag missen.

6.39. Daarnaast heeft de verzoekende partij vragen bij de manier waarop de verwerende partij haar doelstelling van een goede samenwerking tussen de drie zorgniveaus wil bewerkstelligen. De verzoekende partij beaamt dat dat belangrijk is, maar deze samenwerking verloopt op heden reeds goed en de zorgverleners van de verschillende zorgniveaus vinden elkaar vlot en overleggen met elkaar. Door het zorgaanbod evenwel te concentreren tot een beperkt aantal PMOC, kunnen de zorgverleners die geconfronteerd worden met een obese minderjarige patiënt op minder plaatsen terecht. De concentratie tot een beperkt aantal obesitascentra per provincie (en, bij uitbreiding, voor heel België) mist haar doelstelling. Bovendien wil de verzoekende partij benadrukken dat zij het akkoord heeft van alle ziekenhuizen én huisartsenverenigingen (zowel de Huisartsenvereniging regio Turnhout als de Huisartsenvereniging in de Kempen) in de regio van het Ziekenhuisnetwerk Kempen om de minderjarige obese patiënten in de omgeving door het AZ Turnhout te laten behandelen, zoals ook blijkt uit de verklaringen van deze partners die aan de verwerende partij bezorgd werden. De verzoekende partij bracht bewijs bij dat de verschillende zorgniveaus in de regio Kempen op elkaar afgestemd zijn en bij de erkenning van een PMOC nauwgezetter willen samenwerken. Toch moet zij vaststellen dat met dit criterium bij de beoordeling van haar aanvraag geen rekening gehouden werd, terwijl dit één van de doelen voor de oprichting en erkenning van PMOC was.

6.40. Tot slot verwijst de verzoekende partij naar een gelijkaardige recente uitspraak uit Nederland, uitgesproken door de Rechtbank Midden-Nederland op 11 januari 2024 waarbij geoordeeld werd dat een besluit van de minister om de interventies bij kinderen met aangeboren hartafwijking en hoog complexe interventies bij volwassenen met een aangeboren hartafwijking te concentreren bij twee universitaire medische centra, niet geoorloofd was. Uit deze gelijkaardige zaak zou kunnen afgeleid worden dat bij het bepalen van een concentratie van aangeboden zorg a.d.h.v een beperkt aantal erkenningen, de behoefte van de bevolking voor deze zorg grondig moet onderzocht worden om te dienen als basis voor deze beperking in aanbod. Dit zou in casu niet gebeurd zijn. De selectiecriteria die ten grondslag liggen aan de beperking in het zorgaanbod voor obese minderjarigen volstaan niet om te verantwoorden waarom het zorgaanbod beperkt moet worden tot 25 erkende PMOC. Ook de behoefte van de betrokken patiënten wordt door de verwerende partij niet verder onderzocht of aangetoond. Nochtans toont de Nederlandse uitspraak aan dat deze behoefteanalyse essentieel is om tot een beperking in de zorg te kunnen overgaan.

6.41. Uit dit alles zou volgen dat de selectiecriteria die door het RIZIV worden aangewend om een verdere keuze tussen de ontvankelijke kandidaturen te kunnen maken, willekeurig, onzorgvuldig en kennelijk onredelijk zijn.”

30. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, hieraan toe:

“95. Verzoekende partij moet wederom vaststellen dat verwerende partij niet antwoordt op het argument uit haar verzoekschrift. Zij geeft geen enkele toelichting over de toepassing en/of invulling van het ‘geografisch criterium’. Zij verduidelijkt evenmin hoe een ‘rechthebbende’ geïnterpreteerd moet worden, terwijl dit net hetgeen is dat verzoekende partij onder dit middel aan de kaak stelt. Verzoekende partij krijgt hiervoor geen enkele verklaring.”

Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, laat zij nog gelden:

“106. Verwerende partij gaat opnieuw niet in op de vaststelling van verzoekende partij dat de zorg vóór de erkenning van de PMOC reeds voldeed aan de doelstellingen vooropgesteld door de Overeenkomst. Het zorgaanbod was reeds goed georganiseerd en multidisciplinair, volgens een goede geografische spreiding mét concentratie van expertise en mét een goede samenwerking tussen de drie zorgniveaus, zoals ook het akkoord tussen verzoekende partij en alle ziekenhuizen én artsverenigingen in de regio van het Ziekenhuisnetwerk Kempen aantoont [...].

107. Verwerende partij werpt nogmaals op dat de goede geografische spreiding van de PMOC noodzakelijk was. Echter, als het Verzekeringscomité bij de erkenning van de PMOC vaststelde dat het vooropgestelde kader van 25 centra niet zou voldoen aan de doelstelling van de Overeenkomst en niet voor de geografische spreiding zou zorgen die het Verzekeringscomité vooropgesteld had, dan had zij een nieuw kader moeten ontwikkelen waarbij wel aan deze doelstellingen voldaan werden. Het feit dat zij ervoor opteerde om geen deugdelijk (nieuw) kader te creëren geeft het Verzekeringscomité geen vrijgeleide om onontvankelijke kandidaturen te bevoordelingen op ontvankelijke kandidaturen.

108. Tot slot gaat verwerende partij uitgebreid in op de paritaire samenstelling van het Verzekeringscomité, op grond waarvan zij poneert dat deze paritaire samenstelling hoe dan ook impliceert dat de criteria uit de Overeenkomst op een zorgvuldige wijze tot stand gekomen zijn.

Opnieuw moet verzoekende partij tot vervelens toe vaststellen dat verwerende partij volledig naast de kwestie antwoordt. Zij kan niet ernstig voorhouden dat een loutere paritaire samenstelling van een orgaan ertoe zou leiden dat elke beslissing van dat orgaan het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel respecteert en dat dit bijgevolg ook niet meer dient getoetst te worden.”

31. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“a. Eerste onderdeel: de selectiecriteria zijn onduidelijk en onnauwkeurig geformuleerd en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel
[...]

53. Indien Uw Raad van State de redenering zou volgen dat er meer dan 25 ontvankelijke kandidaturen werden ingediend (quod non), dan nog zal Uw Raad van State vaststellen dat verzoekende partij geschaad wordt bij een onduidelijk geformuleerd ‘geografisch criterium’. Dit behelst namelijk één van de twee selectiecriteria [...] op grond waarvan een PMOC-erkenning werd toegekend. Als niet-geselecteerde partij is haar belang aldus duidelijk.

De Eerste Auditeur geeft overigens zelf toe dat het ‘geografisch criterium’ niet voldoende duidelijk is door te stellen dat dit criterium uit de overeenkomst samen gelezen moet worden met de definitieve nota van het Verzekeringscomité van 27 november 2023. Verzoekende partij merkt dienaangaande nog op dat het frappant is dat het geografisch criterium voldoende duidelijk zou zijn, terwijl tegelijkertijd een verduidelijkende nota van een orgaan van verwerende partij nodig is om het criterium ten volle te begrijpen. Aangezien deze verduidelijkende nota van 27 november 2023 overigens niet standaard wordt meegestuurd met de oproep tot kandidaatstelling als PMOC wijst er in ieder geval op dat het criterium niet voldoende duidelijk werd geformuleerd.

54. Dat ook het tweede selectiecriterium ‘aantal rechthebbenden’ onduidelijk is, erkent de Eerste Auditeur zelf in haar verslag. Zij legt het criterium immers zelf uit op grond van diverse aannames. Zij schrijft zelfs uitdrukkelijk dat de oproep tot kandidatuurstelling niets concreet bepaalde over het selectiecriterium ‘aantal rechthebbenden’. De kritiek van verzoekende partij wordt aldus bevestigd. Overigens nodigt de Eerste Auditeur verwerende partij uit om in haar memorie van wederantwoord een verduidelijking te geven van dit criterium. Dit bevestigt opnieuw de onduidelijkheid van het selectiecriterium ‘aantal rechthebbenden’.

De Eerste Auditeur voert ten slotte nog aan dat verzoekende partij niet aangeeft op welke manier verwerende partij had moeten controleren dat elk ziekenhuis dezelfde definitie hanteerde van ‘aantal rechthebbenden’ bij de indiening van hun kandidatuur. Deze opmerking verbaast verzoekende partij. De Eerste Auditeur erkent namelijk enerzijds dat eerder vermeld criterium inderdaad onduidelijk is geformuleerd, terwijl zij anderzijds de verantwoordelijkheid voor een duidelijke formulering bij verzoekende partij lijkt te leggen. Ook dit argument snijdt geen hout.

55. Het weze aldus duidelijk dat noch de ontvankelijkheid, noch de gegrondheid van het eerste onderdeel van het derde middel in twijfel kunnen worden getrokken.

b. Tweede onderdeel: de selectiecriteria zijn arbitrair, niet pertinent en missen iedere grondslag waardoor zij het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel schenden

[...]

58. De Eerste Auditeur voert aan dat verzoekende partij de beslissing om maximaal 25 PMOC te erkennen niet heeft aangevochten. Deze kritiek is in casu evenwel naast de kwestie en irrelevant. Het is net verwerende partij die het beslissingskader aanpaste op het moment dat zij vaststelde dat er beduidend meer ontvankelijke kandidaturen van Vlaamse ziekenhuizen werden ingediend dan van Waalse en Brusselse ziekenhuizen. Anders dan de oproep tot kandidatuurstelling op dat moment in te trekken en de selectiecriteria aan te passen of zelfs het aantal beschikbare plaatsen te verhogen, trachtte verwerende partij haar eigen inschattingsfout te remediëren door het beslissingskader naar haar hand te zetten. Ten gevolge hiervan heeft zij op heden inderdaad bekomen dat de Brusselse en Waalse ziekenhuizen die destijds een onontvankelijke kandidatuur hebben ingediend op heden tóch zijn toegetreden tot de Overeenkomst, weliswaar ten koste van verzoekende partij.

Het is dan ook de schending van verscheidene beginselen van behoorlijk bestuur bij de erkenning van de kandidaat-PMOC die door verzoekende partij wordt aangevochten, niet het aantal PMOC. Overigens vormt enige mate van beleidsvrijheid geen rechtvaardigingsgrond voor verwerende partij om af te wijken van een vooraf vastgelegd beslissingskader. Het argument dat de Eerste Auditeur dienaangaande aanvoert is derhalve irrelevant.

59. Anders dan de Eerste Auditeur aanvoert, bracht verzoekende partij wel degelijk een stuk bij met de nomenclatuurcodes die zij op vandaag aanrekent voor de behandeling van obese kinderen [...]. Verzoekende partij wijst voor de volledigheid nogmaals naar het belangrijk financieel verschil tussen de behandeling van patiënten met conventie (d.i. als erkend PMOC) en zonder conventie.

60. De Eerste Auditeur voegt nog toe dat verzoekende partij onvoldoende aannemelijk maakt dat het voor haar patiënten onmogelijk zou zijn zich te verplaatsen naar o.a. de PMOC rond Antwerpen of de centra in Limburg en Vlaams-Brabant. De verplaatsingstijd van verzoekende partij naar deze centra is evenwel aanzienlijk:

- verzoekende partij – UZ Antwerpen: ca. 40 minuten met de auto resp. 1u30 met het openbaar vervoer;

- verzoekende partij – Ziekenhuis Oost-Limburg: ca. 1u30 met de auto resp. 3u (!) met het openbaar vervoer;

- verzoekende partij – VZW Jessa Ziekenhuis: ca. 1u25 met de auto resp. 2u30 met het openbaar vervoer;

- verzoekende partij – UZ Leuven: ca. 1u15 met de auto resp. 2u25 met het openbaar vervoer.

De verzoekende partij wijst Uw Raad van State verder op de hierna volgende verschillen in verplaatsingstijd van enkele Antwerpse gemeenten naar AZ Voorkempen resp. verzoekende partij:

- Arendonk – AZ Voorkempen (44 km): 38 minuten met auto resp. 1u 16min met openbaar vervoer;

Arendonk – AZ Turnhout (16 km): 20 minuten met de auto resp. 33 minuten met het openbaar vervoer;

- Geel – AZ Voorkempen (41km): 40 minuten met de auto resp. 2u 30 met het openbaar vervoer;

Geel- AZ Turnhout (24 km): 28 minuten met de auto resp. 1u met het openbaar vervoer;

- Dessel – AZ Voorkempen (41km): 40 minuten met de auto resp. 2u 9min met het openbaar vervoer;

Dessel – AZ Turnhout (23 km): 25 minuten met de auto resp. 45min met het openbaar vervoer;

- Herentals – AZ Voorkempen (25 km): 33minuten met de auto resp. 1u56 met het openbaar vervoer;

Herentals – AZ Turnhout (22 km): 29 minuten met de auto resp. 45 minuten met het openbaar vervoer

Daarbij worden files, voldoende en tijdige aansluitingen met het openbaar vervoer enz. nog buiten beschouwing gelaten. Uiteraard vertrekken patiënten niet bij verzoekende partij, maar er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij zich in de buurt van verzoekende partij bevinden. De Eerste Auditeur kan aldus niet ernstig aanvoeren dat een verplaatsingstijd tot zelfs 3 uur redelijk is, te meer nu het over jonge kinderen gaat die frequent moeten worden opgevolgd.

61. De Auditeur bekritiseert ten slotte nog dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij over meer expertise zou beschikken dan de geselecteerde kandidaten in Antwerpen. Deze kritiek duidt op het belang van verzoekende partij bij de inzage in de kandidaturen van de overige ziekenhuizen. Immers, hoe kan verzoekende partij aantonen dat zij meer expertise heeft wanneer zij de kandidaturen van de erkende kandidaturen in Antwerpen niet kan inkijken?

62. Opnieuw stelt verzoekende partij vast dat de kritiek van de Eerste Auditeur gesteund is op een verkeerde voorstelling van de feiten. Uw Raad

van State zal evenwel moeten vaststellen dat ook het tweede onderdeel van het derde middel ontvankelijk en gegrond is.
Het hoeft geen verder betoog dat het derde middel in haar geheel ontvankelijk en gegrond is.”

Beoordeling

32. Het auditoraat heeft het derde middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 29 en 30). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

33. Door het auditoraat wordt tot de ongegrondheid van het derde middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

Eerste onderdeel: de selectiecriteria zijn onduidelijk en onnauwkeurig geformuleerd en derhalve in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

6.42. Het valt niet onmiddellijk in te zien welk belang de verzoekende partij heeft bij de kritiek dat het geografisch criterium vaag zou zijn aangezien niet blijkt hoe zij hierdoor zou zijn geschaad. In de mate zij zou bedoelen dat zij de bestreden beslissing op dit punt niet begrijpt, kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel. Het geografisch selectiecriterium zoals opgenomen in artikel 7 van de overeenkomst moet samen gelezen worden met de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023. Daaruit blijkt dat, met het oog op geografische spreiding, eerst de 25 beschikbare plaatsen verdeeld werden tussen de drie gewesten op grond van het percentage obese kinderen van 2 tot en met 17 jaar per gewest ten opzichte van het totaal aantal obese kinderen in België. Zo werd aan het Verzekeringscomité een verdeling voorgelegd van 11 PMOC voor Vlaanderen, 9 PMOC voor Wallonië en 5 PMOC voor Brussel. Het aantal beschikbare plaatsen per gewest werd verder onderverdeeld per provincie in functie van het aantal inwoners van 2 tot en met 17 jaar per provincie ten opzichte van het aantal inwoners van 2 tot en met 17 jaar in het betreffende gewest. Vervolgens werden alle kandidaturen beoordeeld in het licht van deze aangevulde selectiecriteria.

Deze aanvulling op het geografisch criterium wordt door de verzoekende partij niet betrokken bij haar kritiek. Zij beperkt zich tot de omschrijving van het geografisch criterium in artikel 7 van het ontwerp van overeenkomst zodat haar kritiek alleen al om die reden niet gegrond is. In ieder geval overtuigt haar kritiek niet dat het toegepaste geografisch spreidingscriterium vaag zou zijn. Het is ook voldoende duidelijk dat de toetsing aan dit criterium de ligging van het kandidaat-PMOC in beschouwing wordt genomen. In de mate de verzoekende partij bedoelt dat het voor haar bij het indienen van haar

kandidatuur niet voldoende duidelijk was hoe het geografisch spreidingscriterium zou worden toegepast, toont zij niet aan hoe hierdoor haar belangen werden geschaad. Er valt niet in te zien hoe dit haar kandidatuur had kunnen beïnvloeden.

6.43. De kritiek dat het tweede selectiecriterium met betrekking tot het aantal rechthebbenden in permanente opvolging in het PMOC onduidelijk zou zijn, overtuigt evenmin. Het komt als voldoende duidelijk voor dat met het aantal ‘rechthebbenden’ in opvolging in het selectiecriterium opgenomen in artikel 7 van het ontwerp van overeenkomst de rechthebbenden van het multidisciplinaire zorgtraject bedoeld worden zoals omschreven in artikel 4 van de overeenkomst. Met betrekking tot het begrip ‘rechthebbende’ wordt in artikel 4 van de overeenkomst bepaald:

‘§ 1. Het in onderhavige overeenkomst beoogde multidisciplinaire zorgtraject wordt voorbehouden aan rechthebbenden van de ziekteverzekering die lijden aan obesitas, vanaf de 2de verjaardag tot de 18de verjaardag. Een rechthebbende kan geïnccludeerd worden als zijn BMI groter of gelijk is aan het percentiel dat de grenswaarde is voor obesitas voor de referentiepopulatie van de rechthebbende.

§ 2. De rechthebbenden worden onderverdeeld in categorieën a.d.h.v. het Edmonton Obesity Staging System for Pediatrics (EOSS-P) [...]. Dit is een gebruiksvriendelijke tool om een eerste screening van risicofactoren uit te voeren en de ernst van de obesitas in te schatten. Kinderen worden hierbij ingedeeld in verschillende ernststadia van obesitas, niet alleen op basis van BMI, maar op basis van gezondheidsimpact op 4 domeinen (de 4 M’s) en barrières voor een gunstige prognose. Het behandelplan wordt afgestemd op het domein dat de hoogste risicoPag.3 inschatting geeft (dus als er op mechanisch vlak geen problemen zijn (stadium 0), maar er wel metabole complicaties zijn of psychische problemen (stadium 2), dan past het behandelplan best bij stadium 2).

§ 3. Kinderen met eetstoornissen die lijden aan obesitas kunnen opgenomen worden in de overeenkomst, met dien verstande dat er geen cumul mogelijk is met een overeenkomst in het kader van eetstoornissen. Het komt de zorgverlener toe om de rechthebbende te oriënteren naar het meest geschikte zorgtraject om zo de best mogelijke omkadering te bieden.’

Op grond hiervan kan worden aangenomen dat het gaat om rechthebbenden van de ziekteverzekering vanaf de 2de tot de 18de verjaardag die lijden aan obesitas, namelijk die een BMI hebben groter of gelijk aan het percentiel dat de grenswaarde is voor obesitas voor de referentiepopulatie van de rechthebbende en die reeds in opvolging zijn bij het kandidaat-PMOC. Dat er mogelijks op het moment van indienen van de kandidatuur nog maar één contactmoment is geweest tussen de rechthebbende en het kandidaat-ziekenhuis, lijkt niet uit te sluiten dat het gaat om een rechthebbende waarvoor een traject is gestart van permanente opvolging. De omschrijving van het selectiecriterium bevat voorts geen aanwijzing dat enkel de rechthebbenden die reeds in een multidisciplinair traject zijn opgenomen in aanmerking zouden komen om meegeteld te worden als ‘rechthebbende in permanente opvolging bij het PMOC’. Wat betreft de door de verzoekende partij aangehaalde nomenclatuurnummers laat het zich begrijpen dat deze patiënten kunnen meegeteld worden wanneer zij voldoen aan de definitie opgenomen in artikel 4 van de overeenkomst, namelijk wanneer het gaat om kinderen van 2 tot en met 17 jaar met een BMI groter of gelijk aan het percentiel dat de grenswaarde is voor obesitas voor de referentiepopulatie.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat niet duidelijk zou zijn wat bedoeld wordt met ‘de referentiepopulatie van de rechthebbende’ komt het voor dat hiermee de referentiepopulatie van de 2 tot en met 17-jarige kinderen wordt

bedoeld. Het lijkt weinig aannemelijk dat de verzoekende partij, die zichzelf voorstelt als een ziekenhuis met een uitgebreide expertise in de multidisciplinaire behandeling van obese kinderen, niet zou weten wat bedoeld wordt met de referentiepopulatie van de rechthebbende. Gelet op de omschrijving van de rechthebbenden van het traject op de website van het RIZIV lijkt de referentiepopulatie bepaald te worden in functie van de leeftijd en het geslacht van het kind.

[...]

6.44. De verzoekende partij blijkt voorts zelf geen enkele vraag te hebben gesteld aan de verwerende partij omtrent de invulling van het begrip 'rechthebbende in opvolging' terwijl deze informatie noodzakelijk was om haar kandidatuur te kunnen opstellen. Ook geen enkele van de andere kandidaten blijkt hierover enige vraag te hebben gesteld. De verzoekende partij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat het voor de kandidaten niet duidelijk zou geweest zijn wat zij hieronder dienden te verstaan, noch dat zij hieraan een verschillende invulling zouden hebben gegeven. Het kwam voorts de verzoekende partij als zorgvuldige kandidaat toe om het juiste aantal patiënten op te geven.

6.45. In de mate de verzoekende partij nog aanvoert dat de verwerende partij het zorgvuldigheids criterium zou hebben geschonden door niet na te gaan welke definitie de verschillende kandidaten gehanteerd hebben voor het criterium 'aantal rechthebbenden' en voor het AZ Voorkempen zou hebben aanvaard dat deze ook rechthebbenden zou hebben meegeteld die in het AZ Klina werden behandeld, moet opnieuw worden vastgesteld dat de verzoekende partij de aanduiding van de andere ziekenhuizen als PMOC niet heeft aangevochten. Deze zijn dan ook definitief geworden zodat zij geen belang meer heeft bij deze kritiek.

Voor de volledigheid kan worden vastgesteld dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het aantal rechthebbenden dat werd opgegeven in de kandidatuurstelling van het AZ Voorkempen betrekking heeft op patiënten die in behandeling zijn bij het AZ Voorkempen. Er werd aan deze kandidaat dan ook geen mogelijkheid toegekend om beroep te doen op rechthebbenden van andere ziekenhuizen van het netwerk zodat de verzoekende partij daaromtrent niet werd benadeeld en haar argumentatie dat zij ook aan 100 patiënten zou komen indien zij patiënten uit het haar netwerk meerekent niet relevant is. Wat betreft de kandidaturen van de overige ziekenhuizen voor de provincie Antwerpen en het aantal rechthebbenden dat zij hebben opgegeven, moet worden opgemerkt dat hiervoor reeds is gebleken dat de stelling van de verzoekende partij dat de definitie van het aantal rechthebbenden in opvolging niet duidelijk was, niet overtuigt. Voorts geeft zij niet aan op welke wijze de verwerende partij dit verder had moeten controleren, temeer daar in de oproep hieromtrent niets concreet bepaald werd, anders dan dat de kandidaten een lijst bij hun kandidatuur dienden te voegen, indien beschikbaar.

Het eerste onderdeel van het derde middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

Tweede onderdeel: de selectiecriteria zijn arbitrair, niet pertinent en missen iedere grondslag waardoor zij het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel schenden

6.46. Onder het tweede middelonderdeel voert de verzoekende partij kritiek aan met betrekking tot de keuze van de verwerende partij om het aantal PMOC te beperken en om een geografische spreiding van het betrokken zorgaanbod slechts tot op het niveau van de provincies door te voeren.

6.47. Vooreerst moet worden opgemerkt dat de verzoekende partij nergens in haar verzoekschrift de onwettigheid aanvoert van de beslissing van de

verwerende partij van 25 september 2023 waarbij het aantal PMOC werd bepaald op maximaal 25. Daarnaast betreft de keuze om de PMOC te beperken tot 25 en bijgevolg niet alle ziekenhuizen waar obese kinderen worden behandeld op te nemen in het multidisciplinaire zorgtraject in belangrijke mate een beleidskeuze op grond van financiële redenen die niettemin ook gesteund blijkt op de prevalentiecijfers aangeleverd door de Belgische Vereniging voor de Studie van Obesitas. De verzoekende partij toont niet op overtuigende wijze aan dat het voorziene aantal PMOC geenszins tegemoet komt aan de behoefte.

6.48. Voorts stelt de verzoekende partij dat de zorg die beoogd wordt met de overeenkomst reeds aangeboden wordt door meer dan 25 centra zodat de doelstelling van de overeenkomst om een goed georganiseerd zorgaanbod te realiseren onder de vorm van een multidisciplinair zorgtraject iedere grondslag zou missen. De verwerende partij beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid om het zorgaanbod mee vorm te geven en de verzoekende partij vraagt de Raad van State zich uit te spreken over de opportuniteit van de ontworpen regeling, waarvoor de Raad niet bevoegd is. Binnen het Verzekeringscomité dat is samengesteld uit diverse groepen van zorgverleners en verzekeringsinstellingen werd geoordeeld dat er een nood was om gespecialiseerde zorg te voorzien in het tweede niveau waarbij de multidisciplinaire aanpak centraal staat, alsook een goede samenwerking tussen de drie zorgniveau's. Daarbij oordeelde men dat een bundeling van de expertise met gespecialiseerde zorg in PMOC's aangewezen was. Het loutere feit dat de verzoekende partij reeds een multidisciplinaire aanpak van obese kinderen zou voorzien, toont trouwens niet aan dat een gecoördineerde aanpak, met onder meer een duidelijke taakomschrijving en uitgebreide voorwaarden met betrekking tot personeel en infrastructuur en structurele samenwerking tussen de zorgniveaus volledig overbodig zou zijn of dat de bestaande zorg reeds aan alle kenmerken voldoet van de zorg die met de overeenkomst wordt gerealiseerd.

Bovendien wijst de verwerende partij er in haar memorie op dat de centra die obese kinderen behandelen, dit verder kunnen blijven doen onder de bestaande nomenclatuurnummers. Zij kunnen enkel geen aanspraak maken op het bijkomende budget dat met de overeenkomst wordt voorzien voor het multidisciplinair zorgtraject zoals het trimestrieel forfait, het honorarium voor advies en ondersteuning van het eerste zorgniveau, ... (zie hiervoor de artikelen 10, 11 en 12 van de overeenkomst). Zoals de verzoekende partij ook zelf uiteen zet in haar verzoekschrift bij de situering van de bestreden beslissing, gaat het om het voorzien van een bijkomende financiering voor de behandeling van obese kinderen in multidisciplinaire zorgcentra zonder afbreuk te doen aan de bestaande verleende zorg voor obese kinderen. De verzoekende partij zet ook niet uiteen welke nomenclatuurnummers zij op vandaag aanrekent in het kader van de behandeling van obese kinderen welke zij als gevolg van de bestreden beslissing niet meer zou kunnen aanrekenen.

6.49. In de mate de verzoekende partij kritiek uit op het feit dat er binnen de provincies geen verdere geografische spreiding meer werd nagestreefd, moet opnieuw worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet lijkt te beschikken over het vereiste belang bij deze kritiek aangezien zij de aanduiding van de drie PMOC's binnen de provincie Antwerpen niet heeft aangevochten met een vernietigingsberoep zodat de drie beschikbare plaatsen voor de provincie Antwerpen definitief zijn toebedeeld en er geen herschikking in functie van een verdere geografische spreiding binnen de provincie meer mogelijk is.

6.50. Daarnaast vormt ook de keuze om een geografische spreiding van deze PMOC te bewerkstelligen op niveau van de provincies in belangrijke mate een beleidskeuze. Uit de voorbereidende documenten en de stukken van het

administratief dossier blijkt dat vooreerst een bundeling van expertise met gespecialiseerde zorg wordt nagestreefd. Daarnaast wordt ook het belang van een goede geografische spreiding aangegeven. De verwerende partij streeft bijgevolg een evenwicht tussen de beide na door enerzijds te voorzien in een geografische spreiding van het beschikbare aantal centra over de gewesten en de provincies en anderzijds binnen de provincies de voorkeur te geven aan centra met het grootste aantal patiënten reeds in behandeling.

De verzoekende partij maakt onvoldoende aannemelijk dat het voor patiënten uit de Kempen onmogelijk zou zijn om zich te verplaatsen naar het erkende centrum AZ Voorkempen te Malle, de PMOC rond Antwerpen of centra in Limburg en Vlaams-Brabant. Gelet daarop toont de verzoekende partij niet aan dat het bestreden besluit kennelijk onredelijk is door de voorkeur te geven aan twee centra rond Antwerpen en één centrum te Malle die op grond van de ingediende kandidaturen een groter aantal patiënten reeds in opvolging blijken te hebben dan de verzoekende partij.

6.51. Voorts kan uit het feit dat de verzoekende partij niet geselecteerd werd niet worden afgeleid dat de selectie van de PMOC niet zou leiden tot een concentratie van expertise met gespecialiseerde zorg. De verzoekende partij toont niet aan dat zij over meer expertise beschikt dan de kandidaten die wel geselecteerd werden voor de provincie Antwerpen. Evenmin toont zij aan dat door de concentratie van het zorgaanbod op enkele plaatsen, waardoor de zorgverleners van niveau 1 zich enkel tot die plaatsen zouden wenden met hun vragen, leidt tot een minder goede samenwerking tussen de drie zorgniveaus. Het valt te verwachten dat een intensieve samenwerking tussen dezelfde partners leidt tot een vlotte samenwerking. Het feit dat de verzoekende partij bij haar kandidaatstelling verklaringen voegde dat ze bij het oprichten van een PMOC intensief zou samenwerken met de zorgverleners uit de regio, welke verklaringen ook ondertekend werden door de zorgverleners uit de regio, sluit op zich niet uit dat de zorgverleners in de regio van de verzoekende partij ook succesvol zouden kunnen samenwerken met één van de erkende PMOC's in de provincie Antwerpen, Limburg of Vlaams-Brabant.

6.52. Tot slot toont de verzoekende partij onvoldoende de relevantie aan ter ondersteuning van de gegrondheid van haar middel van een uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland die betrekking heeft op de beoordeling van een besluit van een Nederlandse minister met betrekking tot de concentratie van interventies bij kinderen met een aangeboren hartafwijking bij slechts twee universitaire medische centra. Deze beslissing werd door de rechtbank immers getoetst aan het Nederlandse wettelijke kader, in de context van het Nederlandse zorglandschap, heeft betrekking op interventies met betrekking tot hartafwijkingen en heeft betrekking op de concentratie van de betreffende zorg in 2 in plaats van te dezen 25 centra.

Te dezen gaat het bovendien niet zozeer om het beperken van een bestaand aanbod maar om het uitbreiden van de zorg in enkele multidisciplinaire centra voor de uitbouw van een multidisciplinair zorgtraject voor kinderen met obesitas. Zoals reeds gezegd, verhindert de bestreden beslissing niet dat de verzoekende partij in de toekomst nog kinderen met obesitas zou behandelen. Voorts kan wat betreft de keuze van de verwerende partij om voor dit zorgtraject slechts 25 PMOC's op te richten, verwezen worden naar hetgeen hiervoor reeds werd gesteld. De verzoekende partij brengt geen overtuigende elementen aan om aan te tonen dat dit aantal geenszins kan beantwoorden aan de bestaande behoefte voor dit multidisciplinaire zorgtraject.

Het tweede middelonderdeel van het derde middel is deels onontvankelijk, deels niet gegrond."

34. In zoverre de verzoekende partij in haar laatste memorie, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, nog laat gelden dat zij geschaad wordt door een onduidelijk geformuleerd “geografisch criterium”, temeer nu het auditoraat zelf toegeeft dat het “geografisch criterium” niet voldoende duidelijk is door te stellen dat dit criterium uit de overeenkomst samen gelezen moet worden met de definitieve nota van het Verzekeringscomité van 27 november 2023, terwijl indien het geografisch criterium voldoende duidelijk zou zijn, geen verduidelijkende nota van een orgaan van de verwerende partij nodig zou zijn om het criterium ten volle te begrijpen, kan haar betoog niet worden bijgevalen.

Zoals onder randnummer 20 werd aangegeven, wordt het beslissingskader gevormd door de overeenkomst, die in de loop van het beslissingsproces werd aangepast, samen gelezen met de definitieve nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023, wat tevens blijkt uit de motivering van de bestreden weigeringsbeslissing, waarin het beslissingskader uit de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023 werd overgenomen en waarin voorts verwezen wordt naar artikel 7 van de overeenkomst. Anders dan de verzoekende partij het ziet, blijkt uit de zinsnede in het auditoraatsverslag dat “[h]et geografisch selectiecriterium zoals opgenomen in artikel 7 van de overeenkomst moet [worden] samen gelezen [...] met de nota aan het Verzekeringscomité van 27 november 2023” niet dat het “geografisch criterium” onvoldoende duidelijk zou zijn. Temeer nu in het auditoraatsverslag bijkomend wordt gesteld dat de kritiek van de verzoekende partij, dat het toegepaste geografisch spreidingscriterium vaag zou zijn, niet overtuigt nu het voldoende duidelijk is dat bij de toetsing aan dit criterium de ligging van het kandidaat-PMOC in beschouwing wordt genomen. In de mate dat de verzoekende partij andermaal lijkt te alluderen dat het voor haar bij het indienen van haar kandidatuur niet voldoende duidelijk was hoe het geografisch spreidingscriterium zou worden toegepast, toont zij met het louter poneren van een standpunt wederom niet aan hoe hierdoor haar belangen werden geschaad, laat staan hoe dit haar kandidatuur had kunnen beïnvloeden.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat ook het tweede selectiecriterium “aantal rechthebbenden” onduidelijk is, nu in het auditoraatsverslag dit criterium wordt uitgelegd op grond van diverse aannames,

volstaat de vaststelling dat, anders dan de verzoekende partij het ziet, uitdrukkelijk in het auditorsverslag wordt gesteld dat “[h]et [...] als voldoende duidelijk voor[komt] dat met het aantal ‘rechthebbenden’ in opvolging in het selectiecriteria opgenomen in artikel 7 van het ontwerp van overeenkomst de rechthebbenden van het multidisciplinaire zorgtraject bedoeld worden zoals omschreven in artikel 4 van de overeenkomst”. Het door de verzoekende partij aangevoerde argument, dat bestaat uit het poneren van een louter niet gefundeerd standpunt, doet inhoudelijk geen afbreuk aan de redenering in het auditorsverslag en wordt evenmin bijgevalen.

In zoverre de verzoekende partij tot slot nog aanvoert dat haar in het auditorsverslag wordt verweten niet aan te geven op welke manier de verwerende partij had moeten controleren dat elk ziekenhuis dezelfde definitie hanteerde van “aantal rechthebbenden” bij de indiening van hun kandidatuur, volstaat de vaststelling dat dit betoog op een verkeerde lezing of interpretatie van het auditorsverslag berust waarin werd gesteld dat: “In de mate de verzoekende partij nog aanvoert dat de verwerende partij het zorgvuldigheidscriteria zou hebben geschonden door niet na te gaan welke definitie de verschillende kandidaten gehanteerd hebben voor het criteria ‘aantal rechthebbenden’ en voor het AZ Voorkempen zou hebben aanvaard dat deze ook rechthebbenden zou hebben meegeteld die in het AZ Klina werden behandeld, moet opnieuw worden vastgesteld dat de verzoekende partij de aanduiding van de andere ziekenhuizen als PMOC niet heeft aangevochten. Deze zijn dan ook definitief geworden zodat zij geen belang meer heeft bij deze kritiek.”

In zoverre de verzoekende partij, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, de beoordeling in het auditorsverslag bekritiseert, volstaat de vaststelling dat deze beknopte herhaling van haar standpunt, zoals aangevoerd in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord, geen afbreuk doet aan de in het auditorsverslag weergegeven juridisch onderbouwde redenering.

In zoverre zij, replicerende op het auditorsverslag, de verplaatsingstijd tussen haar ziekenhuis en de erkende centra rond Antwerpen of deze in Limburg en Vlaams-Brabant toevoegt en benadrukt dat niet ernstig kan

worden aangevoerd dat een aanrijtijd van één tot zelfs drie uur redelijk is, te meer nu het over jonge kinderen gaat die frequent moeten worden opgevolgd, voegt zij een nieuwe argumentatie toe waarvan zij niet aantoonst waarom zij deze niet reeds in haar eerdere procedurestukken kon aanvoeren. Aldus geeft de verzoekende partij op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze een nieuwe grondslag aan het middel. Die argumenten en kritieken kunnen derhalve niet tot nietigverklaring leiden.

In zoverre de verzoekende partij tot slot aanvoert dat in het auditorsverslag wordt aangegeven dat zij niet aantoonst dat zij over meer expertise zou beschikken dan de geselecteerde kandidaten in Antwerpen, waarbij deze kritiek volgens haar duidt op haar belang bij de inzage in de kandidaturen van de overige ziekenhuizen, volstaat de vaststelling dat dit argument niet terzake doet nu haar kandidatuur niet voldeed aan de toetredingsvoorwaarden.

35. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, het derde middel in zoverre het onvankelijk is, ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

36. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een vierde middel de schending aan van het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“6.53. De verzoekende partij voert aan dat de nadelen van de bestreden beslissing niet in verhouding zouden staan tot de voordelen ervan zodat het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel worden geschonden. Zij meent dat zij een groot aantal van haar patiënten zal verliezen door de weigering tot erkenning als PMOC omdat zij bepaalde nomenclatuurnummers niet mag aanrekenen. Daardoor zouden haar patiënten

de kosten voor de behandeling zelf moeten dragen dan wel naar een erkend PMOC gaan, ander dan de verzoekende partij.

6.54. Daarnaast heeft zij een belangrijke ervaring en know how opgebouwd inzake de behandeling en opvolging van obesitaspatiënten. Doordat zij niet erkend wordt als PMOC zou zij minder aantrekkelijk zijn voor toekomstige artsen en zorgverleners in de betrokken specialiteiten en zullen van de huidige artsen en zorgverleners sommige hun activiteiten binnen het ziekenhuis stopzetten om zich aan te sluiten bij ziekenhuizen die wel erkend zijn als PMOC. Door de bestreden beslissing zou de verzoekende partij de mogelijkheid verliezen om onder dezelfde omstandigheden als voorheen de behandeling van obese kinderen te verzorgen en deze expertise verder uit te bouwen waardoor er know verloren zal gaan. Bij een volgende mogelijke kandidaatsstelling voor een erkenning als PMOC zal zij over minder patiënten beschikken als de PMOC die vanaf 1 december 2023 erkend zijn.”

37. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan toe:

“115. Inzake het vierde middel verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierboven [...] reeds heeft uiteengezet en waarin zij volhardt. Nu verwerende partij nalaat om enig verweer te bieden tegen het standpunt van verzoekende partij, kan verzoekende partij niet anders dan besluiten dat verwerende partij zich aansluit bij hetgeen [...] uiteengezet werd.

116. Hetgeen verwerende partij opneemt in haar vierde middel (‘Vierde middel: de motieven van de bestreden beslissing zijn conform het motiveringsbeginsel en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het materiële motiveringsbeginsel’), wordt in het verzoekschrift van verzoekende partij van 6 februari 2024 betwist in het vijfde middel.”

38. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“67. Verzoekende partij stelt vast dat de Eerste Au[di]teur wat het vierde middel betreft enkel het verlies van knowhow bekritiseert en de overige argumentatie van verzoekende partij ongemoeid laat. Zij leidt hieruit af dat het vierde middel voor het overige in ieder geval gegrond is.

De Eerste Auditeur beklemtoont in haar verslag zelf het belang van een multidisciplinair traject voor de behandeling van kinderen met obesitas. Verzoekende partij kan dan wel nog kinderen met obesitas blijven behandelen onder bestaande nomenclatuurnummers, maar het mag duidelijk zijn dat het multidisciplinair aspect van het zorgtraject hieronder leidt. Bijkomend kan de Eerste Auditeur niet ontkennen dat het feit dat verzoekende partij minder patiënten zal behandelen (ten gevolge van de weigeringsbeslissing) ontegensprekelijk zal leiden tot een verlies van knowhow.

68. Het vierde middel is gegrond.”

Beoordeling

39. Het auditoraat heeft het vierde middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 36 en 37). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

40. Door het auditoraat wordt tot de ongegrondheid van het vierde middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

6.55. Zoals uit de reeds geciteerde nota's aan het Verzekeringscomité en de overeenkomst zelf blijkt, kadert de aanduiding van PMOC's en de ontworpen overeenkomst binnen een ruimere aanpak van obesitas bij kinderen door middel van een stepped care model in de drie zorgniveau's. De bedoeling van het oprichten van PMOC's en het afsluiten van de overeenkomst met deze PMOC's bestaat erin om gespecialiseerde zorg te voorzien in het tweede niveau waarbij de multidisciplinaire aanpak centraal staat, alsook een goede samenwerking tussen de drie zorgniveau's. Men wenst een bundeling van de expertise met gespecialiseerde zorg te realiseren in de PMOC's. De verwerende partij kan daarbij gebruik maken van overeenkomsten, afgesloten met de gecoördineerde multidisciplinaire zorgcentra bedoeld in artikel 23, §3 van de ZIV-wet. Het feit dat in de verplegingsinrichtingen die geen deel uitmaken van de overeenkomst de verstrekkingen die in die overeenkomst worden bepaald, zoals in dit geval de pseudocodes vermeld in de artikelen 10, 11 en 12 van de overeenkomst, niet kunnen worden aangerekend, volgt uit de keuze van de wetgever om in de gevallen voorzien in artikel 23, §3 van de ZIV-wet een tussenkomst te voorzien van de verzekering voor gezondheidszorg via dergelijke overeenkomsten.

6.56. Daarenboven, zoals hiervoor reeds gesteld, verhindert de bestreden beslissing niet dat de verzoekende partij verder obese kinderen kan behandelen onder de reeds bestaande nomenclatuurnummers. Zij kan enkel geen aanspraak maken op het bijkomende budget dat met de overeenkomst wordt voorzien voor het multidisciplinair zorgtraject zoals het trimestrieel forfait, het honorarium voor advies en ondersteuning van het eerste zorgniveau, ... (zie hiervoor de artikelen 10, 11 en 12 van de overeenkomst). Het gegeven dat zij personeel zou verliezen dient dan ook gerelativeerd te worden, minstens toont zij niet aan dat het persoonlijk nadeel voor de verzoekende partij niet zou opwegen tegen het voordeel van de ontworpen regeling om gespecialiseerde zorg met een multidisciplinaire aanpak te voorzien in het tweede niveau en een goede samenwerking tussen de drie zorgniveau's, met een bundeling van de expertise in de 25 PMOC's. Het vierde middel is niet gegrond.”

41. In zoverre de verzoekende partij in haar laatste memorie het auditorsverslag bekritiseert en dienaangaande in essentie aanvoert dat i) in het auditorsverslag het belang van een multidisciplinair traject voor de behandeling van kinderen met obesitas wordt beklemtoont; ii) zij wel nog kinderen met obesitas kan blijven behandelen onder bestaande nomenclaturnummers, maar het duidelijk mag zijn dat het multidisciplinaire aspect van het zorgtraject hieronder leidt en iii) de Eerste Auditeur niet kan ontkennen dat het feit dat zij minder patiënten zal behandelen (ten gevolge van de weigeringsbeslissing) ontegensprekelijk zal leiden tot een verlies van knowhow, herhaalt zij op een beknopte en parafraserende wijze haar betoog, zoals aangevoerd in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord, zonder inhoudelijk nog een andere visie te geven op de beoordeling door het auditoraat.

42. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, het vierde middel ongegrond.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

43. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een vijfde middel de schending aan van de formelemotiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en het materiële motiveringsbeginsel.

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“6.57. In het vijfde middel voert de verzoekende partij een schending aan van het materiële motiveringsbeginsel doordat uit het eerste middel reeds gebleken zou zijn dat de motieven voor de bestreden beslissing niet naar behoren werden onderzocht, niet bewezen werden en niet in rechte verantwoord zouden zijn.

Voorts meent [...] ze dat ook de formele motiveringsplicht werd geschonden doordat in de bestreden beslissing slechts zeer kort vermeld werd dat zij over minder rechthebbenden zou beschikken dan de andere kandidaat-

ziekenhuizen uit Antwerpen. Nergens in de bestreden beslissing of op een andere plaats zou de verwerende partij evenwel aangegeven hebben hoe dit aantal rechthebbenden door het RIZIV werd beoordeeld. Bovendien zou nergens in de bestreden beslissing aangetoond worden hoe dit opgegeven aantal rechthebbenden werd gecontroleerd.

En tot slot gebruikte het RIZIV eenzelfde motivering ook voor de andere afgewezen ziekenhuizen, wat duidt op het gebruik van een stijlformule.”

44. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan toe:

“125. In haar memorie van antwoord van 18 april 2024 biedt verwerende partij onder haar vierde middel een repliek op hetgeen verzoekende partij aanvoert in het vijfde middel. Verzoekende partij is dan ook zo vrij om bij de argumentatie van haar eigen vijfde middel in te gaan op hetgeen verwerende partij in haar memorie van antwoord van 18 april 2024 aanhaalt onder het vierde middel.

126. Inzake het vijfde middel verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierboven [...] reeds heeft uiteengezet en waarin zij volhardt. Zij voegt hier nog het volgende aan toe.

127. In haar memorie van antwoord van 18 april 2024 verwijst verwerende partij enkel en alleen naar twee arresten van Uw Raad van State. Zij geeft geen enkele duiding bij de zogenaamde afdoende motivering van de bestreden beslissing en toont niet aan op welke wijze zij zou afleiden dat de motivering van de beslissing zowel materieel als formeel zou volstaan.

128. Verwerende partij biedt voor dit alles geen verklaring of verweer. Gelet op dit gebrek aan verweer kan verzoekende partij niet anders dan herhalen dat zij zich bij haar standpunt houdt.”

45. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“72. Zoals bij herhaling is aangetoond, was het eerste middel wel degelijk gegrond. Om niet in herhaling te vallen verwijst verzoekende partij naar hetgeen zij hierover al heeft uiteengezet [...]. De schending van het formele motiveringsbeginsel is aldus voldoende aangetoond in haar eerdere procedurestukken.

73. Verzoekende partij heeft de kritiek van de Eerste Auditeur met betrekking tot de afwezigheid van het vereiste belang bij het selectiecriterium ‘aantal rechthebbenden’ al weerlegd. Om niet onnodig in herhaling te vallen verwijst zij naar wat zij hierover eerder heeft uiteengezet [...]. De schending van het materiële motiveringsbeginsel is aldus voldoende aangetoond in haar eerdere procedurestukken.

74. Uw Raad van State zal aldus vaststellen dat het vijfde middel ontvankelijk en gegrond is.”

Beoordeling

46. Het auditoraat heeft het vijfde middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 43 en 44). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

47. Door het auditoraat wordt tot de ongegrondheid van het vijfde middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

6.58. Aangezien het eerste middel niet gegrond werd bevonden, toont de verzoekende partij ook niet aan dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing deze niet in feite en in rechte kunnen verantwoorden. Er wordt dan ook geen schending aangetoond van het materiële motiveringsbeginsel.

6.59. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht moet worden opgemerkt dat reeds werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang bij de kritiek dat het aantal rechthebbenden dat elke kandidaat heeft opgegeven niet zorgvuldig beoordeeld en gecontroleerd zou geweest zijn door de verwerende partij, aangezien zij de individuele beslissingen waarbij de drie beschikbare plaatsen voor de provincie Antwerpen aan andere ziekenhuizen worden toebedeeld, niet heeft aangevochten met een vernietigingsberoep zodat deze definitief zijn geworden. Om dezelfde reden beschikt de verzoekende partij bijgevolg ook niet over het vereiste belang bij haar kritiek dat de bestreden beslissing op dit punt niet afdoende formeel zou zijn gemotiveerd. Voorts kan ook verwezen worden naar de bespreking van het derde middel, eerste onderdeel waar reeds werd gesteld dat het criterium van aantal rechthebbenden voldoende duidelijk geacht kan worden en er geen reden is om aan te nemen dat de verwerende partij hieromtrent een uitgebreidere controle diende te doen zodat zij hieromtrent ook geen bijzondere motivering diende op te nemen in de bestreden beslissing.

Het vijfde middel is deels niet gegrond, deels niet ontvankelijk.”

48. In zoverre de verzoekende partij zich in haar laatste memorie ter adstructie van het vijfde middel beperkt tot het poneren van het vermeende gegrond zijn van het eerste middel en dienaangaande i) verwijst “naar hetgeen zij hierover al heeft uiteengezet” en aangeeft dat de schending van de formelemotiveringsplicht aldus in eerdere procedurestukken voldoende is aangetoond en ii) toevoegt dat zij de kritiek in het auditoraatsverslag met

betrekking tot de afwezigheid van het vereiste belang bij het selectiecriterium “aantal rechthebbenden” reeds heeft weerlegd, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht voldoende is aangetoond, volstaat de vaststelling dat dit argument geen afbreuk doet aan het, op grond van de redenen uiteengezet onder de randnummers 19 en 20, ongegrond bevinden van het eerste middel, noch inhoudelijk een andere visie geeft op de beoordeling in het auditorsverslag betreffende de in het vijfde middel aangevoerde grieven.

49. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, het vijfde middel, in zoverre het ontvankelijk is, ongegrond.

F. Zesde middel

Uiteenzetting van het middel

50. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een zesde middel de schending aan van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU).

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“6.60. De verzoekende partij voert aan dat de weigering tot erkenning van haar ziekenhuis als PMOC kwalificeert als onrechtmatige staatssteun. De weigering tot erkenning zou een vergoedingssysteem opzetten voor prestaties uitgevoerd door zorgverleners binnen het kader van de erkende PMOC en zou daardoor een economisch voordeel geven aan bepaalde ondernemingen, gefinancierd met staatsmiddelen, terwijl andere ondernemingen zich in een gelijkaardige feitelijke en juridische situatie bevinden en niet in aanmerking komen voor dit vergoedingssysteem zodat hierdoor de handel tussen de lidstaten ongunstig beïnvloed zou worden.

Het zou gaan om een substantieel economisch voordeel aangezien het RIZIV zelf de meerkost voor de ziekteverzekering begroot op 4.979.000 euro voor het eerste bestaansjaar van de PMOC en vanaf het derde jaar op 9.497.000 euro. Dit zou neerkomen op een bedrag van 199.160 euro per PMOC het eerste jaar tot 379.880 euro per PMOC vanaf het derde jaar. De steunmaatregel zou dan ook niet kunnen vallen onder de uitzondering van de de-minimissteun.

Er zou ook een ongeoorloofd economisch voordeel toegekend worden door het verschil in behandeling tussen de kandidaten die beiden aan de kwaliteitseisen voldoen.

De verzoekende partij stelt dat deze staatssteun niet aangemeld werd bij de Commissie waardoor art. 108, lid 3 VWEU werd geschonden.

De steunmaatregel zou als effect hebben dat de mededinging vervalst wordt doordat de concurrentiepositie van erkende PMOC in die mate versterkt wordt dat niet erkende ziekenhuizen hun obesitasprogramma zullen moeten stopzetten. De patiënten zullen immers de keuze maken voor een erkend PMOC waar er tussenkomst van het RIZIV is voorzien zodat niet erkende ziekenhuizen patiënten verliezen. Ze zullen ook minder aantrekkelijk worden voor toekomstige artsen en zorgverleners in de betrokken specialisaties en van de huidige artsen en personeelskader zullen mogelijks sommigen hun activiteiten binnen het ziekenhuis stopzetten. Daardoor meent de verzoekende partij ook geen kans meer te maken bij een hernieuwing van de overeenkomst wanneer er opnieuw rekening wordt gehouden met de opgebouwde expertise en het aantal rechthebbenden in behandeling.

De steunmaatregel zou niet gezien kunnen worden als een steunmaatregel verleend aan een dienst van algemeen economisch belang overeenkomstig het besluit van de Commissie van 20 december 2022 aangezien er noch in de overeenkomst, noch in de erkennings- of weigeringsbesluiten melding wordt gemaakt van deze uitzonderingsgrond.”

51. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan toe:

“145. In haar memorie van antwoord van 18 april 2024 biedt verwerende partij onder haar vijfde middel een repliek op hetgeen verzoekende partij aanvoert in het zesde middel. Verzoekende partij is dan ook zo vrij om bij de argumentatie van haar eigen zesde middel in te gaan op hetgeen verwerende partij in haar memorie van antwoord van 18 april 2024 aanhaalt onder het vijfde middel.

[...]

147. In de eerste plaats moet verzoekende partij wederom vaststellen dat verwerende partij volledig naast de kwestie antwoordt. Zo haalt verwerende partij verschillende arresten van de Raad van State aan, waarin de Raad van State de bevoegdheid van het RIZIV erkent om een type-overeenkomst af te sluiten. Deze arresten zijn echter irrelevant: verzoekende partij betwist deze bevoegdheid van het RIZIV niet, noch impliceert deze bevoegdheid dat er geen sprake kan zijn van staatssteun.

In de tweede plaats verbaast verzoekende partij zich over hetgeen verwerende partij in haar memorie van antwoord van 18 april 2024 schrijft met betrekking tot de financiële implicaties die de bestreden beslissing heeft voor de niet-erkende ziekenhuizen. Uit de tabel die reeds aangehaald werd [...] blijkt dat de omzet van het ziekenhuis als niet-erkend PMOC (‘zonder conventie’) voor een traject van twee jaar 820,28 euro bedraagt voor de totale [...] behandeling van een minderjarige obese patiënt, terwijl dit voor een ziekenhuis als erkend PMOC (‘met conventie’) 4175,52 euro bedraagt voor hetzelfde zorgtraject. Dit is bijna een verviervoudiging van de omzet van het ziekenhuis voor deze patiënt.

Bovendien zijn er medische handelingen die een niet-erkend PMOC niet mag aanrekenen. Enkel een erkend PMOC mag deze nomenclatuurnummers

gebruiken. Het gaat dan om volgende handelingen: 1) advies en ondersteuning van de eerstelijnszorgverleners zonder contact met de patiënt (voor een bedrag van 23,06 euro, onder nomenclatuurnummers 400676-400680), 2) een intakegesprek met de arts van het PMOC (voor een bedrag van 49,77 euro, onder nomenclatuurnummer 104090) en 3) de forfaitaire vergoeding voor een bijkomend multidisciplinair advies door een kinesitherapeut, een psycholoog en een diëtist aangevraagd door de behandelende arts van het PMOC (voor een bedrag van 161,62 euro, onder nomenclatuurnummer 400691). Dit is uiteraard een inkomstenverlies voor niet-erkende PMOC zoals verzoekende partij.

Daarnaast moet een erkend PMOC de patiënten inschalen op basis van de ernstgraad van het overgewicht. Dit analyseert men aan de hand van verschillende bijkomende onderzoeken. Deze onderzoeken zijn noodzakelijk om als patiënt gebruik te kunnen maken van de terugbetalingstarieven uit de Overeenkomst. Deze onderzoeken bestaan onder meer uit labo-onderzoek, een echo van de lever voor leververvetting, eventueel een slaaponderzoek, een onderzoek van de longfunctie of een echocardio. Deze onderzoeken worden bovendien ook allemaal terugbetaald voor de patiënt, buiten de Overeenkomst. Een niet-erkend PMOC krijgt echter vaak niet het akkoord van de patiënt en/of zijn ouders om deze onderzoeken uit te voeren, alhoewel deze wel noodzakelijk zijn voor een correcte inschatting van de problematiek. Dit betekent echter opnieuw een verlies aan inkomsten voor het niet-erkende PMOC.

Tot slot bedraagt het eigen aandeel van een patiënt in een erkend PMOC voor een behandeltraject met een looptijd van 2 jaar 72 euro [...], terwijl dit in een niet-erkend PMOC maar liefst 284,55 euro bedraagt.

148. Anders dan verwerende partij aanvoert is er een aanzienlijk financieel verschil tussen de terugbetalingstarieven voor patiënten die naar een erkend PMOC gaan en patiënten die in behandeling zijn in een PMOC zonder erkenning. Ten derde kan verwerende partij niet serieus aanvoeren dat verzoekende partij faalt in de op haar rustende bewijslast. Verzoekende partij verwijst naar de uitgebreide toetsing van de vier cumulatieve criteria die voorhanden moeten zijn om te spreken van staatssteun, zoals uiteengezet in haar verzoekschrift van 29 januari 2024 [...]. Zij toont daarmee uitgebreid aan dat verwerende partij zich wel degelijk schuldig maakt aan onrechtmatige steunmaatregel, die zelfs vernietigd zou moeten worden door de Europese Commissie.

149. Tot vervelens toe moet verzoekende partij wat betreft dit zesde middel ten slotte opnieuw vaststellen dat verzoekende partij inhoudelijk niet ingaat op de door verzoekende partij aangehaalde argumentatie. Verzoekende partij kan dan ook niet anders dan vaststellen dat verwerende partij zich moet neerleggen bij de door verzoekende partij opgebouwde argumentatie en conclusie.”

52. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“77. Verzoekende partij verwijst in de eerste plaats naar de eerdere door haar neergelegde procedurestukken, waarin zij volhardt.

78. Als Uw Raad van State op grond van het zesde middel alleen de weigeringsbeslissing zou vernietigen, dan is het gevolg dat de volledige selectieprocedure en toekenning van PMOC-erkenningen tevens kwalificeren als onrechtmatige staatssteun. Verzoekende partij kan in dat geval een klacht indienen bij de Europese Commissie, dan wel de burgerlijke rechter vatten

m.h.o.o. de stopzetting en intrekking van de maatregel(en) die onrechtmatige staatssteun uitmaken. Verwerende partij zal in dat geval m.a.w. moeten overgaan tot een nieuwe toewijzing van alle kandidaturen. Het hoeft aldus geen verder betoog dat cliënte wel degelijk belang heeft bij de vernietiging van de weigeringsbeslissing op grond van het zesde middel.”

Beoordeling

53. Het auditoraat heeft het zesde middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 50 en 51). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

54. Door het auditoraat wordt tot de niet-ontvankelijkheid van het zesde middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

6.61. Het voorliggend vernietigingsberoep is gericht tegen de beslissing tot weigering van de erkenning van de verzoekende partij als PMOC. Vooreerst valt niet in te zien hoe dit middel betrokken kan worden op de bestreden beslissing waarbij aan de verzoekende partij de erkenning als PMOC wordt geweigerd. Voor zover er sprake zou zijn van een selectief economisch voordeel, zoals de verzoekende partij aanvoert, zit dit voordeel vervat in de beslissing van 25 januari 2023 tot vaststelling van de overeenkomst en in het regelgevend kader dat toelaat om dergelijke overeenkomsten te sluiten, alsook in de individuele beslissingen tot aanduiding van de verschillende ziekenhuizen als PMOC. Zoals reeds gezegd, maken de aanduiding van de andere kandidaat-PMOC's en de beslissing tot het afsluiten van de overeenkomst met deze ziekenhuizen niet het voorwerp uit van het voorliggende beroep. De verzoekende partij heeft deze zelfs ook niet aangevochten met ander beroep zodat deze definitief zijn. Evenmin heeft de verzoekende partij de beslissing tot vaststelling van de overeenkomst van 25 januari 2023 aangevochten, noch werpt zij de onwettigheid daarvan op.

6.62. Voorts zet de verzoekende partij bij de omschrijving van haar belang uiteen dat de nadelige impact van de bestreden beslissing erin bestaat dat zij de nomenclatuurnummers vermeld in de overeenkomst niet kan aanrekenen voor de zorgen die zij aan obese patiënten voorziet. Zij streeft met haar vernietigingsberoep bijgevolg de kans na om alsnog voor erkenning in aanmerking te komen. De vraag stelt zich of het specifieke belang waarop de verzoekende partij zich beroept (aangeduid te worden als PMOC en toe te treden tot de overeenkomst), niet geheel vreemd of zelfs tegengesteld is, als het middel gegrond zou worden bevonden, aan de belangen die worden beschermd door de regels die zij in dit middel geschonden acht (verbod op onrechtmatige staatssteun).

Gelet op de omschrijving van haar belang bij de vordering valt niet in te zien welk belang de verzoekende partij heeft bij het zesde middel waarin zij aanvoert dat het vergoedingssysteem dat door de verwerende partij wordt opgezet voor de prestaties uitgevoerd door zorgverleners binnen het kader van de erkende PMOC's voor de behandeling van minderjarige patiënten kwalificeert als onrechtmatige staatssteun en minstens aangemeld had moeten worden bij de Europese Commissie. Er valt niet in te zien hoe een vernietiging van de bestreden beslissing op deze grond ertoe kan leiden dat de verzoekende partij alsnog in aanmerking kan komen als PMOC om zelf ook toepassing te kunnen maken van het voorziene vergoedingssysteem. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, moet de verzoekende partij belang hebben bij de nietigverklaring op grond van dat middel, in die zin dat een voor haar nadelig rechtsgevolg van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt. Er valt niet in te zien hoe haar belang om ook een erkenning te krijgen, geschaad werd doordat de ontworpen vergoedingsregeling onrechtmatige staatssteun zou vormen. Het middel is hoe dan ook onontvankelijk.”

55. De verzoekende partij verwijst vooreerst naar eerder door haar neergelegde procedurestukken, zonder inhoudelijk in te gaan op de redenering in het auditoraatsverslag, laat staan er afbreuk aan te doen. In zoverre de verzoekende partij voor het eerst in de laatste memorie nog laat gelden dat zij een klacht kan indienen bij de Europese Commissie, dan wel de burgerlijke rechter vatten met het oog op de stopzetting en intrekking van de maatregel(en) die onrechtmatige staatssteun uitmaken, waardoor de verwerende partij in dat geval zal moeten overgaan tot een nieuwe toewijzing van alle kandidaturen, en derhalve nieuwe argumenten en kritieken aanvoert, toont de verzoekende partij niet aan dat zij die niet reeds in haar verzoekschrift had kunnen ontwikkelen. Aldus geeft de verzoekende partij op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze een nieuwe grondslag aan het middel. Die argumenten en kritieken kunnen derhalve niet tot nietigverklaring leiden.

56. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het zesde middel niet ontvankelijk.

G. Zevende middel

Uiteenzetting van het middel

57. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift in een zevende middel de schending aan van de artikelen 106, eerste lid, VWEU, *juncto* artikel 102 VWEU.

Het lid van het auditoraat vat de essentie van het middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift, als volgt samen in haar verslag:

“6.63. De verzoekende partij meent dat de bestreden weigeringsbeslissing tot erkenning van de verzoekende partij als PMOC een maatregel is waarmee de verwerende partij bijzondere rechten verleent die een schending uitmaken van artikel 106 *juncto* artikel 102 VWEU.”

58. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij hieraan toe:

“167. In haar memorie van antwoord van 18 april 2024 biedt verwerende partij onder haar zesde middel een repliek op hetgeen verzoekende partij aanvoert in het zevende middel. Verzoekende partij is dan ook zo vrij om bij de argumentatie van haar eigen zevende middel in te gaan op hetgeen verwerende partij in haar memorie van antwoord van 18 april 2024 aanhaalt onder het zesde middel.

[...]

169. Anders dan verwerende partij beweert, volgt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie net dat het volstaat om louter aannemelijk te maken dat er sprake kan zijn van machtsmisbruik. Er moet niet aangetoond worden dat het betrokken misbruik het handelsverkeer werkelijk belemmerde: louter het bewijs dat het misbruik een belemmerende werking kan hebben is voldoende. Het voorgaande is vaststaande rechtspraak van het Hof van Justitie, zoals blijkt uit onderstaand arrest van 23 april 1991:

In de derde plaats moet worden opgemerkt, dat de krachtens de artikelen 86 en 90, lid 1, EEG-Verdrag op een Lid-Staat rustende verplichting pas ontstaat wanneer het door het betrokken orgaan gemaakte misbruik een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen Lid-Staten tot gevolg kan hebben. Aan deze voorwaarde is niet slechts voldaan wanneer het betrokken misbruik dat handelsverkeer inderdaad ongunstig heeft beïnvloed. Volstaan kan worden met het bewijs, dat het misbruik een dergelijk gevolg kan hebben (...). [...]

170. Verzoekende partij verwijst in dit opzicht tevens naar een arrest van het Hof van Justitie van 9 november 1983:

In het onderhavige geval is niet betwist dat er aanzienlijke handelsstromen bestaan als gevolg van het feit dat belangrijke concurrenten in andere Lid-Staten zijn gevestigd. De gevolgen van het kortingsstelsel voor de mogelijkheden van concurrenten om door te dringen op de Nederlandse

markt, zijn reeds besproken in het kader van het onderzoek naar het misbruik dat in dit gedrag van NBIM schuilgaat. Overigens dient eraan te worden herinnerd, dat artikel 86 niet het bewijs verlangt dat het handelsverkeer tussen Lid-Staten als gevolg van het gemaakte misbruik, inderdaad merkbaar ongunstig is beïnvloed, doch slechts dat dit misbruik een dergelijk gevolg kan hebben. [...]

171. Verzoekende partij moet op dit punt opnieuw vaststellen dat verwerende partij geen enkel inhoudelijk verweer voert, noch antwoord op de argumenten die verzoekende partij aanhaalt. Sterker nog: verzoekende partij voert enkel aan dat het regelgevend kader van een type-overeenkomst erkend werd door Uw Raad van State. Daarnaast benadrukt zij dat Uw Raad van State zich niet in de plaats mag stellen bij de beleidskeuze van een overheid om te bepalen welke handeling al dan niet vergoed wordt. Opnieuw wijst verzoekende partij Uw Raad van State erop dat deze argumenten compleet naast de kwestie zijn: het regelgevend kader van dergelijke type-overeenkomst zorgt er niet voor dat er geen sprake kan zijn van exclusieve rechten. Daarenboven herhaalt verzoekende partij dat zij de bevoegdheid van het RIZIV om een overeenkomst te sluiten niet betwist, noch dat zij vraagt aan uw Raad van State om een oordeel te vellen in plaats van de overheid. Zoals eerder uiteengezet verzet verzoekende partij zich tegen de weigeringsbeslissing van verwerende partij, waarvan zij ten overvloede meent dat de toekenning van bijzondere rechten aan de erkende PMOC tot gevolg heeft dat er sprake is van een machtspositie die misbruikt kan worden [...].”

59. In haar laatste memorie laat de verzoekende partij nog gelden:

“81. Verzoekende partij verwijst naar hetgeen zij heeft uiteengezet in het zesde middel, dat *mutatis mutandis* kan worden toegepast voor het zevende middel.”

Beoordeling

60. Het auditoraat heeft het zevende middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zoals aangevuld in de memorie van wederantwoord, weergegeven in de zin als hiervoor (zie *supra*, randnummers 57 en 58). Partijen hadden in hun navolgende processtukken geen kritiek op deze analyse. De beoordeling van het middel wordt daarom aan de hand van deze samenvatting verricht.

61. Door het auditoraat wordt tot de niet-ontvankelijkheid van het zevende middel besloten op grond van de volgende overwegingen:

“B. Beoordeling

6.64. Om dezelfde redenen als aangehaald bij de bespreking van het zesde middel is ook het zevende middel onontvankelijk.”

62. In zoverre de verzoekende partij in haar laatste memorie “verwijst naar hetgeen zij heeft uiteengezet in het zesde middel, dat mutatis mutandis kan worden toegepast voor het zevende middel”, volstaat de vaststelling dat het betreffende betoog, om de redenen zoals aangegeven onder randnummers 54 en 55, geen afbreuk doet aan de redenering in het auditorsverslag, noch tot nietigverklaring kan leiden.

63. In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditorsverslag bijvallend, het zevende middel niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op drie februari tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Ann Coolsaet,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Chantal Bamps